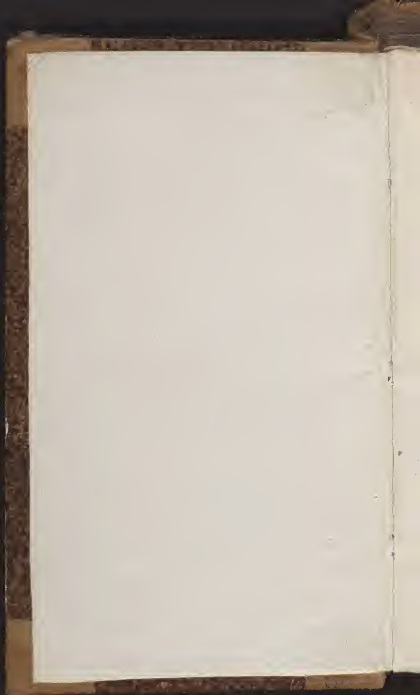
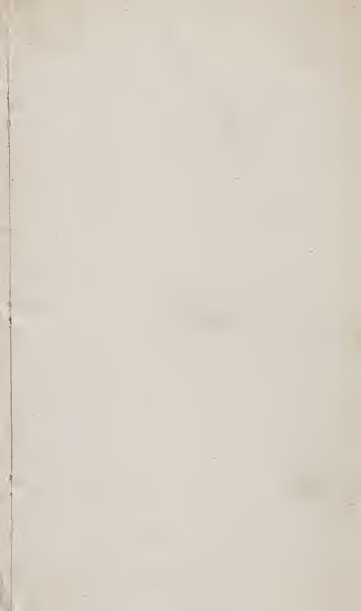

7.252
Dil.

★ MEDVLLA EPISTOLICA.

það er.

Stutt Gñehald/

Mergur og Meining/ allra þeir
ra Þisla sem lesner eru í Kræiusófnuden/
um/a Gunnudögum/ Nafndum og öðrum
Löghelgum Dögum Árd um Þryng.

Br Postilla LVCA LOSSII/

Þilögð a Íslendsku

Ap

G. Thorsteine Gunnarsýne/
Þropaste í Arnæs Þyrge.

Í þist. til Colosaenses 3. Cap.

Lated Orded Christi nøglega byggja a með
al ydar/ í allre Þistku.

þrykt í SKAENDETE/ Anno
M. DC. XC.

Medullam hanc Epistolicam, ex ipsius
Mosibus sinceræ doctrinæ extractam,
et a Viro Reverendo et Religiosissimo,
Dno. THORSTENO GUNNERI, F.
Ecclesiæ Cathedralis Schalholtinæ Pastore
& vicinarum Præposito, Islandico idiomate
donatam, quicumque gustaverit, verum
esse fatebitur, quod vulgo dici solet:
SVA BREVITATI GRATIA EST.
Cum ergo opusculum hoc non solum
gratum, sed etiam fructuosum sperem
esse futurum, in primis autem rudi Patriæ
nostræ plebeculæ, Typis ac luce publica
dignum esse censeo.

Theodorus Thorlacius.

I. Sunnudag í Adventu/
Pistilinn skrifar S. Páll til Róm. 13.

Rætur Brædur. Og með því vier
vitum/einum þa Stund/þad E
me er upp að rísa af Sueptænum/
af því að vor Heilsa er nú nær/
helldur en þa vier fræðum. Notten er umlið
en/ en Daguren tekur að nælgast. Leggjum
því af Berken Mörkraña/ og ískryðunni Næ
flæðum Ljossens/so að vier gangum Síðsam
lega so sem a Deige. Ekke í Dæte eda Þ
drycki/ Eige í Legulöpu og Munadljúpe/Ei
ge í Þrættan og Þvundspý/ helldur íslæðst
þíer DRÖNE JESU Christo/ og læted
eckr eftir Nollidenn/ þess Þyrnder að rækja.

Þessum þessaga Pistle / Aminner oss Postulenn
Páll/ þyrst til þess/ að medtaka godþuslega/
það Heilsusamlega Lærdóm/ þess þessaga Evan
gelj/sem oss kærir/ að JESU Cheistur sa þyrer
þessene Mæfotag/ste auglýstur í Gollidenn/og þrætt
byður öllum Mígðum þans ríslipa Lærdarþelgise
ninga/ sem er/ þa gíefens vettu Syndanna. Sýrer
gíefning/ Ríttelærd og Tilgæt Rík.

Þar næst upphættur þur postuleñ off til þess / að
 þær skulum íostgæpelega Ástunda / og gígra Góð-
 verkeñ / og líka í Endurnýngu Ljúbðagaña. Guð
 með þessu Samneske Lærdómureñ þryðest / Træn-
 yðfast / og Guðs Þyrd auglæst og webrekst /
 þunad Góðverkeñ þotnast. Guð / a þeim / sm Rítt
 læret eru vóðner þyret. Træn / a þau þapa Sý-
 erheit bæde þíssa Ljuba og þins Þprekðomanda /
 1. Tímóth. 4.

Ánán Sunnudag í Adventu / Þisteleñ skrip
 af S. Pall til Romanos 15.

Ræter Brædur / En þuad sem skripað
 er / þa er þ skripað ofð til Lærdome / so
 að þær þyrer Þolenmæde og Nuggun
 Ritningaña þessum Þonena. En Guð Þol-
 enmædeñar og Nuggunareñar / gípe þdur þad
 að þær síend samþender þdar a mille / epter
 JESU Christo / so að þær nættud Sam-
 huga með einum Múne / dýrfa Guð og Þode-
 ur vore DRÖTENS JESU Christi. Þar
 þ anél þuor anán júbýrdis / líka so þ Christur
 anade þ þdur Guð til Neiduro. En eg seige
 Christum vered þapa Þionustuman Þmskurn
 areñar þyrer Guðs Sannleika sakar til Stad-
 þessu Þyrerheitaña / sem til Þedranna þapa
 skjed. En þad að Neideñ Ljður þeðrar Guð /
 þad er

það er þyrter Miskunfemna orðed / epter þui
sem skripað er. Þyrter það vil eg DRÖT
en Þezfama þig meðal Neidenā Þroda / og
þínu Nafne sýngja Lof. Og í aðad þín seigs
er hñ. Fagte þier Neidingjar með hñs Folke.
Og en aptur. Lofe þier DRÖT enn allar
Þroder / og mykle hñ allur Eyður. Og en apt
ur seiger Esaias / það mun skie / að Rot Jesse
og hñ sem upprís til að storna Neidnum Þi
odum / það a hñ mune Neidner Men vona /
En Gud Bonareñar upphýlle þdur með öllum
Fagnade og Fride. | Ewne / so að þier þpers
gnæped í Bonene / þyrter frapt Neilags Auda.

Pesse Þistill þekur þie að hallda / 1. Lina mer
þelege Annning til Samlyndis / edur Sam
þýðelegrar Þiningar / bæde í Lærdominum og al
meðelegre Þingingne / hugt við magt þellost / Ch
ristelegre Kyrkju / þegar þeir Lærou leidrietta og
þræða þa Öfrödu z Þunþilldu / Og þeir sem styrk
vör eru / umlgða þa Þreyku / Rieña þeim z Sug
ga þa / Til hugreat Rycsemdar hann seiger þier
upphalega / að Geilga Rtening edur Guds Orð
þie off / Lendur þeinged. 2. Þar nærst þra.
þetur Þostulen þier / Epterðame siðna Christi / þu
ar epter vör eigum að þreyta / sem er / að laka suo
þm hñ tof uppa sig vora Menndomlega Mætt
uru / að hann gigrde off sluttakande Glannethrar
Dyrr / so þyrje off og so þunþyðia þuð þdur

gott að gígra / og þá Þreyku Þoleimodlega að umbera.

3. Í þridia mæta / sýner þá þier að Geidunglar síeu engu sýndu en Gydingar / fallader til þess Geilaga Þöngely / og verðe Glutast ande Christi Velgisminga asamt med þeim. Og þess vegna eiga eðe Gydingar / að taka sig þess yf er þá Þreyku Geidunglar / þess þess Geidunglar að þorsma Gydinga / þess þess Gud vill að aller Mest skule þærnt komast til Samleikisins Vidurkiesinga / og verðe Sælubolpner / og þess vegna byrte þeim að vera Samlyndum sön / midle / og med einum Munne Vegsama Gud sýndu DRÖTENS vors JESU Christi.

Þá þridia Söfnudag í Adventu / Þistilest skiptar S. Pall 1. Corinth. 4.

HAr hálde off hvar Madur þyrer / einst þyrer Guds Dienara / og Þerfiornara þyrer Guds leynda Boma. En nu þeimt est ei meira að Þerfiornurunu / en þad þeir þiness Erwer. Þui er miet þad þyrer minsta koste / að eg skule að þdur dæmast / eða að manns legum Deige. En þo dæme eg eðe sialþ mig. Þui eg er miet einskis Mlutar medvifande / en að þui em eg þo ei ríettlaftur / DRÖTEn er so s dæner mig. Þyrer þui dæmed eðe þyrer Eyma / þangad til að DRÖTEn kien / so ed anglysa mun þad í Þyrfrunum er þuled og open

og openber giöra Råd Niartana. Og þa mun
huoriam sem einum Loppstir skie af Gude.

Upphæpe þessa Pistils/ tieker þin heilage Pall
þuad hallda og alykta eige um hæn/ æ þa adra
Postula/sem riettelega þræmbera Evangelium Ch
risti/sem er/ad þeir siou einasta Þienarat/ en eðe
Gerrar/eda Grellsarat Christelegar Ryrkiu. Gafi
þrosar sier og eirneñ ap siac Bøllun/ edur Postul
legu Embætte/ i gíegn gðrú Salspostulú/sem opþag
du æ þorsmædu hin G. Pal þraverande/en þielldu
myked ap slatpú sier i sþpnudenú i Corincho/hugen
hæn hafde med breinu Guds Orde upprætt.

Og þar hæn heildur hter þræñ siac/ og þiñ añara
Postulana Christi/ Bøllun og Þionustu/þa straff
ar hæn og arvatar þar þuert æ mote/ þa Salsku
Postula/sem ei Rieñe gðrum þyrer adra Orðsþt/
en sier eigeð Gagn og rrytsme/ og drage ad sier
þeyre Læresucina/huar ap Orðsæfest Sundurþye
te og Tuydragne/ þar sumær stærdú sig/ ad þeir
væte Læresucinar Pals/ sumer Lephæ/ adret X
pollinis. Þar þyrer Amúer hæn Gude Sþpnud/
i mestellum þessum Pistle/ ad hæn skule þeckia og
vidurkieñna Christum Guds Son/ad vera einasta
Endurlausnara og Gþud Sagnadarens. Enn
sig og þa adra Riettsiñudu Postula / skule þeir
hallda Þionustumeñ Evangelij/edur Christi/so sñ
hæn selget i gðrum stæð / Vier erum hæn Þienar
ar/hugrium þier Trædub. Itew eier erum Guds
Somerþidis Níen.

Þeñ þiorda Sunudag i Adventu/ Pistileñ
skripar S. Pall til Philipp. 4. Cap.

Söður Brædur/ Sledied þout í DRÖT-
 ne alla Tíma / og en öptur seige eg/
 Sledied þout. Þóat Nognæro sie fúns
 og ellum Mennum/ Þuad DRÖT-
 nalsagur. Bered eige Nagsiufur / þelldur
 ísted þóat Bænet í ellum Nlutum/ í Bænas
 þalloe og Afalle med Þaþfargiord/ þyrer Gude
 fúnat verða. Og Fridur Guds sa þærte er
 ellum Skilninge/ vardveite þóat Niortu og
 Skilningarvit/ í Christo JESU.

Ster Amíæter Postulca S. þall þa þhilppen
 ses/og alla Christelega Þyrktu/ ad þun skule
 a ellum Tæmum/þæna og vardveita andlegann
 Sögnud í Gærmunguná/ sem uppa fúna ad þalla/
 og so med sier ælyfta/ad Þroff & Motlatingar/
 siu eða Tefin Gudlegræ Keide (sem þolldleg
 Skynsemie skundum Dæmet) þelldur ad þær siu
 Mærke og Vitnisburdur um Guds Siðku/ og
 Astarþel/sem þaþ þæpe til siða utvaldra Barna.
 Þær næst/ ad med þut Guds Bænum bregst öpe-
 lega í Motlætinu Mællig Adstod/þa upphættur
 þaþ þau til saftar Þdranar/ Þana æfellsins/
 & Þþerþgðingu Guds Gjalþræðia/ leggiende þær
 til siða þæleaga Bæn/ med þugere þann öskar þm
 sturludu/ Kæime Samvitskúnat/sem eðert aðað
 er/ en þeuge Trunadartæust/ um Guds Mæd/og
 þana Þmæmlega Grelsan/sem þa munc veita þm.

Ad fudust Amíæter þaþ þau til Siðsme og
 þódræ Stýðunat/sear þau skule audsjna þugræ

Wlañe

Mætt i þeirra Döngungu/þuar með þann villiga
bunded og meint þætt/Endurnýng alla Lapert
sinn/sem Guðe öllýgd velþöknaðt/so sem ein gæð
þellidur Truwarettar Arþrettur.

A TÖVA NÖZZEVA

Þistill. til Titum 2. Cap.

Aðra Kiarætt. Neilsusamleg Næð
Guðs er augljos orden öllum Mætt
um/ og kienet oss / að vider skulum
apneyta Dugdlegu Athætt & Ber
allölegum Sprudum/ & lipa Sparlega/ Riett
þerbuglega og Guðlega i þessum Nætt/ og
þýða eftir þeirre sælu Bon og Dyrðatennar
Augljúng þins mikla Guðs. og vors Lausn-
vara JESU Christi. So sem siakþann sig
þættur gæpæð rot þýtt oss / uppa það þann
Endurleppætt oss i þra öllu Driettlætt/og þrem
sætt siat siakþann Þoik til eignat / það sem
fostgiættætt varet til godra Berka. Þetta skallt
þu tala og æminna/ og þroffa með allre
fostgiættætt/ Eingenn forsmætt þig.

Postullin S. þætt þigfar hier og vgdþrætt/ þæ
þomættlegu Blættu og Mýttumætt Guðs. þætt
ura/ að þann viderætt að senda siat Blættlegu þoik
JESUM Christum i Heimætt/ til þess að Endur
leppætt Mættætt Dýtt/ og Seittætt það þra Blættum

Daða og forðæmningu. Satt Friðstille og ein
en þá þræðelegu Guðs gríndar Reide/sem yper öf
var vegna Syndanna/og wtvegade öf apur Rette
læted og þad Elyþa Ryp.

Þar næst æminner þñ öf þier til þess/ ad þræð
ganga i Endurnyungu Rypdaganna/og kostgæpne
godra Verka/med hugræum vicer erum skylduger/
ad auglysa vort ædminuēt Þaðlæte/pyrer þañ sto
ra og öwtseigianlega Velgætning vorrar Endur
lausnar.

Ad syðustu æmæder þñ sin Læte
suein Titā/og þar i æpnþramt alla Þionustumest
heilags Eoangelij/ad þeir skide yðuglega Þredika
Sþnudunum/þa þeilsufamlegu Guðs Ræd/sin
þañ þape vicit/ med sendingu sone Ristulega
Sonar/og upphuctia þa til Þaðlætis / sannrar
Ydranar/og Rþnadarens þorbetrunar/sem Guð
wttræpur æf synum Þørnum/so sin ein þaðnæme
legast Ræðr þeirra lipande Trwar.

A JOLADABEN i Sam
messune/ Þistilleñ til Hebreos 1. Cap.

 Skuleger Brædur / Med þui ad
Guð þefur þordum margþalldlega og
med mörpum hættum talad til Þeð
raña pyrer Spæmenena/en nu þefur
þañ alstra sýðast a þessum Dögum til vor tal
ad pyrer Soneñ / huorn þañ sette Erþingia
yper alla Rlute/ pyrer huorn þañ þefur einen
Berold

Veröldena skapad. Nuor helst Cmed þui hæ
 er Lionne hans Dyrðar/og Tmþad hans Veru)
 berande er alla Nlute med Orde sjns Krapt-
 ar / og gjorde Nreinsan vorra Spnda / þhrer
 sig sialþan / sette sig til hagre Nandar Tigneie
 a Nædunum / So miklu ædre orden Einglun-
 um / sem han hefur miklu þramar þeim er þe
 eitt þærra Næpn / Dulad til þuers af Eing-
 lunum hefur han nokurn Tjma so sagt þu
 ert min Sonur / i Dag D eg þig. Og enn
 ariad sin / Eg mun hans Fader veta / og þann
 mun min Sonur veta. Og en aptur / þa han
 sileider þan þin Frumgietna i Nelman / seiger
 han. Og han skula aller Einglar Guds til-
 bidia. Ap Einglunum seiger han ad sonnu.
 Sjna Eingla giorer þin Ando / og sjna Þiens
 ara Elldo loga. Eum ap Spnenum. Gud/
 þitt Gæte er æ og ad Tilypu / Stiornarvond-
 ur þins Rjfs er Riectflætis vondur / Þu hefur
 er elskad Riectflæted / en hatad Rænglæted /
 þræ þui hefur Gud / þin Gud / smurt þig
 med Bidsmere Fagnadarens þram yper þin-
 na Nluttakara. Og þu DRDTE en hefur
 ap Bpphæpe Jordena Grundvallad / og Nimm-
 arner eru þin Nandaverk / þeir þinu somu
 munu þorganga / en þu munt bliþa / og aller
 þeir munu

þeir munu elloast so sem aðad þat. Og so þi
 Klæde munt þu þeim umhverpa/og þeir munu
 umhverpa. En þu ert þiñ same / og þiñ
 At munu eðe þrotna.

Þessum Þistle uppmælir Postulni og setur off
 þyrir sioner / Personu og Embætte Gerrans
 Christi/ þu er með þa synir off / ad þu þu
 um vøre lgt eður þapnad vid Spæmænna / eður
 Ringlana/ þa sic þa same þeim ædre og meire.
 Syrst regna þess/ad þa vat þyrirþeitan ap Gude
 ad verra Messias og Andutlausnare Mættynsin /
 og eðe einasta Læmestare Christnesat / so sem
 voru Spæmæner/ Moyses/ Esas/ Jóhannes
 Skyrare æ adrer þeyre/þellur sa mikle Spæmad
 at/sem i Gæmæn skylde Roma/Deot. 18. Job. 6
 Þar næst synir einen Postuln/ad þa sic miklu
 ædre Ringlunum/ap þu ad þa er Ellipur Guds
 Sonur/ Skapare allra Gluta/ ræter asamt med
 Södurum i þæne magt/ dyrd og Majestat/ og
 sicur þænum til þægre Landar æ Gimnum/sem þa
 bevæsar æ nærgum Ræningarennar Greinum.
 Og skætar Postuln þir þæx i Vpþæpe Þistil
 sins þess regna/ so rægsamlega med nægg eptertæ
 tæverðum Ördum/ um Personu og Embætte Ch
 risti/ so þa þat med til þæka tæte/þa rængu Mein
 ing/ sem Gydingarner þæpdu um þa/ þat þeir þi
 ellou þa lgtelmoðloger Spæmænnum/og neyrðu
 ad þa vøre Guds Sonur / þuere i more þeirra
 tigeñ Samrætsku/þat þeir sau þu þau Guddom
 legu Reptæverken Christi/ og vissu ad þa upp
 tælo ap Dæda.

A Añast

A Añan Dag Jola / Gdur S. Stephani
Dag/ Pilt. Siern. Bok. Post. 6. & 7. E.

Þeim Degum / og Stephanus fullur
af Ræd og Styrkleika / tok ad giora
Stormerke og Lafn misel a medal Folf
sins. Þa skodu upp nockret af þeirre Sam-
fundu/ sem kallast Libertinorum/ Eptenorum/
& Alexandrinorū/ & þeirra sm voru af Cilicia
og Asia/þrestande Spurningar vid Stephan-
um/ og þeir gætu eafe motstaded þeirre Spe-
ke/ nie þeim Anda/ af huerium hann talade.
Þa sendu þeir ut Men sem seigia skylldu/ sig
þeyrt þafa han mæla Rædunga Ord i mote
Bude & Mofse/ & astu so upp Lyden & Wido-
ungana og hina Skriptlærdi / hlupu ad og
gripu hn/ buttleiddu þyrer Ræded/og settu til
Lingvotta sem seigia skylldu. Þesse Rædur
lætur ei af ad tala Rædorde i gieggn þessum
heilaga Stad/og Logimalenu. Þuiad diet þeg-
dum han seigia / þad JESUS af Nazareth/
munde þenæn Stad nidurbriota/og umhverfa
þeim Setningu er Mofses læp off giesed.
Og aller þeir sem i Rædenu sætu/ horpdu a
hn/ og sau ad hans Afiona var so sem Eing-
els Afiona. En þa þeir þeyrdu þetta/ skato
ust þeir

upf þeir í sínum Nertum/og gæfðu Eönum
 þær hönum. En með því að þau var þullur
 af heilögum Anda / Nafn þau upp syn Augu-
 til Nimens/og sem Guds Drott/ og JESU
 standa til hægri Nandar Gude / og sagde.
 Síðer/ að eg þi Ninnana opna/og Mánsins
 Son standa til Guds hægri Nandar. En þeir
 falldu upp hærre Ræddu / og samanþrögu
 syn Örru/ og gjördu þönum Áras með einni
 Samdrætti/ hneptu þau tvö af Borgene / og
 geyfðu þá. En Þottarnar sögdu syn Klæde til
 Þota þess Dagmenis er Saul hét/ og sömdu
 Stephanum með Griote. En þau fallade og
 sagde. Netta. JESU meðtak þu mín Anda.
 Og þau kröpu niður og fallade hærre Ræddu/
 DRÖTTENN/legg eige þm til þessa Eynd.
 Og sem þau þáðe það sagt/ söfnade þau.

Gudsþiallamadræsi S. Lucas/seiðer þra í þess
 um 6. Þistle/hæfðu þa fyrste Þáflarnættur
 af Nya Testamentesins Dögum Stephanus/ hær
 vered. í hel geyttur/vegna þess Lærdoms/sem þau
 þrámbat/ sem og eirnesi þans stadþæstu Medfenn
 engar/ sem þau gjörde um Evangelium og Læran
 Christum. Og er Stephanus þær ein ríette
 leg Sygura og Jmynd / allra Ríettisfiadra Þien-
 ara Guds Christne/hugðer með allka hærre/er-
 riensu Róffe og Öppfönum undirþrökt.

En þau

En sierlegasta Jæhalld og Mergur/ þess Lærdoms sem Stephanus þráðbar/ var þess/ að Syndin kyni ekki að burttakast þyrti Rögmarled/ edur þær Leistikku Ceremoniur/ ei þelldur Guds Leide Seðstillast i gíegn Syndene / þelldur blyte það alleinasta að skil þyrti Medalgöngu z Dauda þess fassa Gæmsina Endurlausnara JESU Christi/ sem þa var i Gollðernu auglýstur / þugren fialper Gydingarner (hugrium hñ var þo eigenlega þeyt en og lopadur af Gude/þyrti Munn Moysis og Spæmannanna) Mýskunarlausn a Þrossen þestu. En þær þafl vart nu af Daubum upprisin/ z sætt til fæðursins þægre Landar / munde þafl sakti O þaflættis Gydingafla/ midurbríota z Þyðeleggíast latta fialba Þorgena Jerusalem/ asamt mý Musc erenu/ og allre Gydingafla Vallðstíorn/ þafl mun de og eirnefl apturkoma a fýðasta Þelge/ að Dama Ríðande Men og Dauda/ so að þafl gígre þa þull fomslega fælsan síne Christne/ og legge ette eilíft Straff/ bæde a sína/ og þeðar Þýsofnara.

A Þridiadam Jola / edur S. Jóhannis Þostuladam/ Þífílin skrípar Syrach 15. C.

Hver þafl ottast Gud/ sa mun gíora goda hlute / og huer sem eptersýlger Ríett lœtenu/ sa mun þíña Spæfena / þuíad þun mun mæta þonum/ so sem vegleg Moder. Og þun mun medfaka þñ/ so sem ein Ríuina fra Meýdome sínum. Og þun mun þæda þñ med lufs

med Lyps braude og Skilninge / og drygja
 þan med Batne Nialpradeins Speke. Þa
 mun þan verða störfur / og stöðuglega standa.
 Og þun mun síer að honum hallða / so þann
 verða eðe snepptur. Nun mun þeþia þan þper
 sýna Mæunga / og þans Wun i Gopnudenú
 uppliufa. Nun mun Korona þan med Þegn-
 ude og Þnadsjend / og þiggþa þan in eilypu
 Næþne.

Þessum Þistk / þrosar þa Þgse Syrach Speke
 Þuds Orða / þugret Gud auglýste og opinberaðe
 þine Christne / strax eþer þeimsins Sköpun / þyr-
 er þana 6. Spærne / og þaðan löngr þar eþer / þ
 Christum þialþan / og þans Þostula / þugret þam
 eigenlega æminu Þuds Sköpun / að rættia z stund
 þaðan gnolega Þgðom / so þan yðe þana M
 rættar Glutrafande. En þessare Spekeþe þam
 lyket Syrach þier / vid einn þroma / æstræka Mlod
 ne / sem æstüðlega mercktur þin Son / edur einne
 Þrudur / sem i þreinum Þættelika / giptest þinum
 Þrudguma / og þyr vel samgá vid þan / þulad æ
 lyka gipte Speken vid þa / sem þana stunda / þun
 þrambiode þig þeim / þugge þa og vidhalde / be-
 ganþe þe med eilöþum Þggnude og margþættutun
 Launum / bæde i þessu Lype / z þut eþerþomanda.
 En þar aþtur z mote gleime þun þeim / sem þana
 Lata / og þoræka og læte þa blava i Þættelika
 og Þlindleika / þudrum Þordigþunem eþerþylg-
 er. En upphæflega er þier taled um Þrospæ
 til Spekinnar / sem er Gudþræðslan og Sonarlegur
 Otte / sem

Ötze/ sem i þui er innepaleñ/ að fastast við sinn
 Bræyskleifa og Færvitsku/ og biðja Gud um þek
 ingu hans Valla / og þa sennu Speke/so sem þa
 þegur þana auglyst Maflegu Þyne / i synu Get
 löggu Orde/ og þans Elskulegum Syne JESU
 Christo.

2 Sunnudagen mille Nværsdags og Jola
 Þistullenn Galatas 4. Kap.

Ræter Brædr. Enn eg seige. So lein
 ge sem Erpingen er Barn/ þa er a mill
 um hñs & Þionfins eingen Breimarmun
 ur/ þo að þa si Nerra alls Gotsfins/ Neldur
 er þa under Forveriurum og Þiathalldemen
 um/ allt til tasetts Ljima af Þedurnu. Lifa
 vier eirneñ/ þa vier vorum Þorn/ vorum vier
 þrælfader under þessa Neims Setningum.
 Enn þa Þoppþylling Ljimanis var lomen/ vots
 sende Gud sin Son/ fæddan af Ruinnu / og
 Legmælenu undergiepen/ uppa þad/ að hñ Frelf
 ade þa sem under Legmælenu voru/ so að vier
 medtæfium Sonarleifdena. Enn med þui þier
 erud Þorneñ / þegur Gud sent Anda syns
 Sonar i yðat Niertu / kallande Abba / fiare
 Fader/ So er hier nu eingen Þræll meir/ þellu
 ur Þorn ein. Enn si þad Þorn/ þa eru þad
 og eirneñ Arpar Guds/ þyrer Christum.

B

S. Þræll

SUnete þælli Postule þræmsætur hær i þessum
 Pistle/eitt Dæme edur Epterlyking/ sem hann
 tekur af Verallðlegum Lagaricete / um Eþping
 sañ/sem er ungur og Ömyndugur/hugurum so sem
 ge er hallðed under Vernd og Stiornan forver
 fara og Stærballðsmæñia/þar til þañ er komeñn
 til Lögallðurs / og þañ siakur ad Stiorna synu
 Gotze og Eþdahluta. Med hugtre Epterlyk
 ingu Postuleñ kicñer/ ad Gyðingarnir hape vered
 under Moysis Lögmaale/so sem gðrñ Stiornara
 og Typturnarmañe allt til Christum / enn þegar
 þañ auglystest i Goldenu/ hape aller þeir sem a
 þñ Eruðu / þeinged Freyn og Frelse undan Lög
 mælsins Byrðarþunga/ bæde Gyðingar og Geiðy
 inglar/ og siu nu Guds Børn z Eþpingiar tilþo
 Lypa/þyter Eruña æn Verkaña/ vegna Medal
 gangarans Jesu Christi.

A Nýmars Dag/ Pistilleñ Gal. 3.

Eðradur en þad Eruen kom / þa
 urdum vier vardveistur under Lög
 mælenu / jñelucktur uppa þa Eru/
 sem openber skollde verda. Þar þyr
 er var Lögmaled vor Eptturnar Meistare til
 Christum/ so vier rlettflættunñ þyter Eruña.
 En nu sem Eruen er komeñ/ þa erum vier ecke
 leingur under Eptturnarmañenum/ þuiad aller
 eru þier nu Guds Børn/ þyter Eruña a Chr
 istum. Þuiad so marger af yðr sem erud skyr

der/ þier þaped i skædft Christo. Nier er ecke
 Gydingar/ nie Griiskar/ eige Dræll nie Frelsinge
 eige Kall nie Kuina / Þunad allet þier erud
 eitt i Christo JESU. Enn þyrst þier erud
 Christi þa eru þier Sæde Abrahams/ og epter
 Syrerheitenu Erpingiar.

Postuleñ þæll kænir þier i þessum Þistile / ad
 þædur eñ Christur kom. þape Gydingar vered
 under Lögmaðlinu i skæluðter/ so sem i þöru Sang
 else / ad þuzru þeir þape þeinged Frelsan þyrer
 Trw a JESUM Christum/ i Gollðenu veittast
 og auglystast. So og eirneñ þape Lögmaled
 vered þeim so sem eirn Typtunarmeistare/ sem þa
 leiddi til Christum/ uppa þad/ ad þeir þyrer Trw
 na a þast/ leystust þra Lögmaðlsins Þölvau / og
 allet þeir yrde Riektlæter/ sem Trwa a þast / og
 iþplæntast þönum i 4. Stjörn/ verda þar Christi
 Liner / Sæde Abrahams / og Erpingiar eilæro
 Læpa / lqka vel Leidingiar/ æn uppþyllingar Lög
 maðlsins epter Syrerheitenu / Gen. 22. I þönu
 Sæde skulu allar Þioder a Jörðunæ Blessaðar
 verda/ þad er/ þær skulu gðlast giepens/ þyrer lassa
 Trwa JESUM Christum/ Syndanna Syrergiep
 ningu/ Riektlæted og Lilapa Sæludialp.

Sumudageñ næstast epter Noarsdag/

Þistilleñ til Titum 3. Cap.

Alra Riektaste/ Eñ þa ed þyrtest Guds
 gýrind og Mafigieska Guds vors Læssa
 B i ara JESU

ara JESU Christi/eige þyrt Rietslæti verf
 aña safet/sem vier þeðum giort/þelldur ept
 er sinne Mýskunfeme/ þrellsade þan off/ þyrt
 þan Endurgietningar Batus Eæ/og Endur
 ngung heilags Anda/huor um þan þeður gneg
 lega wthellst yper off/þyrt JESUM Christu
 vorn Loofnara. So ad vier Rietslætti þyrt
 er þans Rad/ þeðum Erþingiar Eilífs Lyps/
 epter Bonene/þesse Rada er son z fræanleg.

Þog þagurlega þrosar Postuleñ þier/ þeirt
 Romæleagu Mýskunfeme Guds/og Rietslæti/
 sem þan þape þapt til þess þortapada Mañlega
 Ryna/ ad þan epter sýnu þeimuglegu og dæf ind
 ærþullu Ræde/sende sîn Son i Geimæñ i Tjmgus
 Þpphyllingu/til ad Endurleýsa Mañskuna/ og
 hugesa ad slæpur Sonuræñ / wt æs þeirt storu
 Eilíku sem þan þapte til vor/ þape gígrst Sþeurn
 um þlyðeñ / tæf uppa sî Mañndomlega wtæt
 turu / i hugers þann þorlæfde off vid Gud Gím
 neskañ Sþeurt / wt þegade sîne Christne heilagann
 Anda/huor um þan þæller i Lígertu Trwædra/þ
 Orðsins þreðkun/og verðuga þwæfun Sacramt
 aña/uppa þad þan gígrde off þullvissa um Mýsk
 un og Rietslæti Guds/sem þan þeurt til vor/og
 upptendre i vorum Sælum nytt Lios og Læp/
 sanna Guda þeðing/tilfnye og æþse off/ til Bæna
 æfallins z nyrrar Glæðne vid Gud/og Lugsuale
 og styrke vorar ængradar Samvitskur med sæt
 leifi þess Luggunartýts Evangelij.

A Preftanda

A Prettanda Dag Tola/ Þistillen Efsaie
Spæmanns 60. Cap.

S þ seiger DRÖTTEnn Gud/ Rígs
upp Jerusaleum og vert flætt/ þinnad
þitt Lios klemur/ og Dyrd DRÖT
ens er upprunenn þper þier. Þvrad
sía þu/ að Myrkred mun hylia Jordena/ & dím
man Þiodernar. En DRÖTTEnn mun upp
renna þper þier/ og hñs Dyrd mun sía i þier/
og Heidingiarner munu ganga i þínu Liose/ &
Kongarner i Lioma þíns Þppruna. Þppþp
tu þínum Augum og skoda u n fcyng / aller
þesser eru samansapnader og koma til þín.
Þjner Spner munu koma af fíar lægo/ og þjñ
ar Dætur munu uppþostrast að bradu Sjóu/
Þa munt þu sía og þagna / og þitt Míarta
mun undrast og wtbreida sig/ nær ed sa Marge
þialde Sioarens mun snuast til þín/ & Stíft
leife Heidingiana klemur til þín/ Þíslpe Þíþ
alldanna mun hylia þig/ Þromedagj af Mads
an og Epha. Aller munu af Saba koma/
þærande Bull og Kexkelfe / og kunnigjörande
Lop DRÖTTEns.

Propheteñ Efsaie þyrersparer hler um Ríked
Christi/ edur huzenn hans Christne minne fíat
ansgnud verda/ þýter Þíonustugíged og þíed
B u
un þeílag

un heilaga Evangelij (sem hafi neptur hjer Lios) berde af Gydingum og Leidingium/ a hjer vistar Drgum Christ:/og Tyma Postulaia/ en amistur þo eintum Gydingalyden (sem Christur var sjer deilis pyrettheyren) ad hafi skule a mote þessum syn um Endurlausnara/med webreiddum æstar Num um godfúslega taka / epter hugrium þeit hape le inge þeid og vrantande vered. So og eirnefi skule þeit medtaka hano heilinsamlega Rærdom/ pyret hugren þr ødlist saða Guds Þeðingu/Syndaða þ giehning og eilypst Lyp. Þar næst pyretspær er hafi ad Siglde Guds Barna/ Christelegre Rye tui/mune verda mugg mifill/eptrer þui/ad til henn ar skule leggiast Leidnar Þiodes ut þllum Rærd um/sem triva mune Evangelio / og þar af ødlast þeðing þess saða Guds/ þar þær þo ædur sætu þ Dymu æ Þokumyrkru Syndarinnar/og Þandana/ þær mune og eirnefi æfalla Gud/og vegsama hafi þ hano Miskunfeme/ sem hrærde hafi til þesa/ ad falla Leidingiana til Rytis sams Sonar JESU Christi.

I. Sunnudag epter Prettanda/ Þistillenn Romanos 12. Capitula.

Eskuleget Brædur. Þyrer þui beide eg þdur þyrer Miskunfeme Guds / ad þier giehped þdra Lysame til þess Dffurs/sem lipande er/ og Helligt/ og Gude þacknæmt/ huert ad et þdar skynsamleg Þionusta/og þegð ed þdur eðe epter þessum Þeime/ þellidur um þ breyted

breytad ydur í Endurngungu yðars Mugsks/so að þið meiged reyna/ hvar að sið góður/ þægur og algjörður Guds Vilis. Þvíad eg seige/ þ þá Mæð sem mætt er gífen/ hvaru sem einum yðar a melle / það enginn halldi mætt wot af sið / enn honum býrjar af sið að hallda/helldur halldi hann wot af sið hóplega/ epter þu sem Gud hefur wiskipt þuerrum og einum Mætt Erwarenar. Þvíad líka sem vier höfum marga Límu a einu Lífama/ en allir Límurnir hafa þó ekki semu hegðan/ Líka so erum vier 7 matger ein Lífame í Ch risto/ en vor a millum erum vier hvar annars Límur.

SÍð æminst þessu þá/ sem Ríttelættir og Síðþægðir eru vordnir við Gud wot af Mæð ene þyrir Tæna.

1. Síðst til Andlegar Guds dyktunar/sem í þu er jafnast/ að veita þyðne Guds Bódordum/og stunda þellaga Þollu mæð / þessa Líka Límungum / hvar með vier Offrum Gude vorum Lífðum/ og deyðum í off rængsnættir Gyrdur/sem í mote Sæluðe strýða.

2. Þar næst upphættur þu siðhugur Mætt til góðrar Síktunar/og Líttelættis / æminnande þá sem með góðum gæpum eru þryððir þramar góðum/ skule ekki þorsma þá Wæð/ sem minne gæpur hafa þeiged/ helldi brætt þær Guds Sæ nade til Gagns 7 Þoppbyggingar. 3. Í þessu mætt/ æminst þu off/ til Þrodurlegrar velvillu

er og þienustufeme/sem vier eigum jabyrdis hugt
gðrum ad audfyna/ hugro vegna Gud hefur ut
skipt fíerhugrum/ ad klianlegum Garpum/ huad
Postulí off byrter Stioner setur med etne Epter
lúkingu/sem hā tekur ap límunum a Mannlegum
Lafama/ hugriet ad sōnu eru marger/og hāva þo
jmsflega wretting og Þionustu/ en eru þo þng
vu ad sgdur/ aller jabyrdis samræda/hugt gðrum
ad þlona/añen ad styrkia/ og gllum Lafamanum
ad viðhallda. So byrtar og etneinn einum og
fíerhugrum/í i Nunga ad stoda/ med þeirre Ga
pu sem hōnum er giepen/æ tilstyrkia ad viðhalldast
fusse fridur og Spekt/ Christneñe / og Daglegre
umgeingne/so Gud verde rícttelega þektur / Vro
urkiendur og dyrfadar.

II. Suðudag epter Þrettanda/ Þistilenn Romanos 12. Cap.

Soder Brædur. En vier hofum marg
þattadar Giaper/ huor epter Pre Nard
sem o ff er giepen. Nape nockr Spæ
dom/ þa sie hñ epter ríette Erwareñar Reglu.
Nape nockur Embætte/þa giæte hñ þess Em
bættis. Ez kienner nockur/ þa vakte hann þa
Kieningu. Quor hñ amínar / þygge hann
ad þeirre Amínungu. Quor hñ giepur/ þa
giepe hñ/ Einþalldleifa. Quor hñ stíornar
þa stíorne hñ med Ahvggiu. Freimur nockur
Wyskunsfeme/þa giore hñ hana med Godþyfe.

Elskan þe þlærdarlaus/þatande þad þid ven
 da/en looande a þui þinu goda. Brodurlegur
 Rærlæse þe æstndlegur þdar a mille. Næse
 þuot aþan þer i Þirdingum ædra. Þered ei
 ge later i þui sem þier eigned ad vinnu. Þered
 gloande i Andanum/ DRÖTNE þionande.
 Negded þdur epter Egeþe. Þered glader i
 Þuene/en Þolenmoder i Rælenne/ þadþast
 er i Þæne/og aþest Naupurþer þeilagra.
 Rostgæþed ad vera Þieþrisner. Blessed þa
 sem þdur opþælia/ Blessed enn Þolvid eige.
 Þagned med Þagnendum/en gæated med Gæat
 endum. Þered samþuga þubþrodis. Stunded
 eige a þad þuad þætt er/ þelldur loked ad þui
 sem lægt er.

Þæst æmifer Þostulen þier Christelega Þyr
 þiu/a þær margþelldu æstgæper þeilags Anda
 med þugrium þa Almættuge Gud þryder þana
 og begæpar/ til þess ad vidþalldast skule/þæde
 Þionustugigro Þroþina þieþingar/ og Sacrament
 enna þandþering i Sþnudunum.

Þær næst ræðleggur þaþ einum og þier þugrium
 ad læta þer nægia med þad Læn og Gæpur/sem
 þgnum eru veittar/ og bræka þær Rostgæþelega
 æriett/ Guds Sþnude til gagna og Þyþþyggung
 ar. Ad sþdustu æmifer þaþ og ræðleggur
 ad æstunda Gudræþelegar Þygder og Maþkøþu
 so sem eru/ þlærdarlaus Elska/ æstndlegur Rærlæse

leite / Þolaðmæde / Moclarenu / Godgigrðer og
 Gieskrifne við þa Sætæfu æ Seamande / Lætelæte /
 Sidseme og ariðad þuillæte / huat með Lios Tru
 areñar auglyseft þ mignu / uppa þad / ad adrer leio
 ist æp vorum godum Epterdænum / til þess / ad ydka
 og stunda Guds Ord / og giepa þonum Løpgigrð /
 Þyrd og Seidran.

III. Sunnudag epter Þrestanda / Þistill. Rom. 12.

Seskuleger Brædur / vered ecke sierslofer /
 giallded engvum illt þyrer illt. Legged
 slapp a ad vera Sidsemer / þad þdur mögn
 legt er við hnorn Mann / og þad þier þormeig
 ed / þa haped Frid við alla Mien. Neþned
 þdar ecke fialþer / migner elskuleger / helldur gt
 eþed Rwin Reide. Þuiad skripad er. Mign
 er Neþnden / og eg mun endurgiallda / seiger
 DRÖTTEñ. Þar þyrer / ep Dom þin hung
 rar / þa gieþ þonum Fædu / ep hñ þyrter / gieþ
 þo num ad dreka. Þui nær þu giser þetta /
 þa sagnar þu Blodum Ellde pper Neþud þou
 um / loat ei pperstiga þig þad vonda / helldur
 ppervin þu hñ vonda með godu.

Þessum Þistle ræðleggur og æmiser Þostulinn
 Þsina Tilþeyrendur og Guds Þern / sem þyrer
 Truina þopa þðlast Forlætun þyrer þeirra Synder
 ad þau

ad þau upphyrir nýa Gledne/ & fappfoste ad yðra
 sig i allshættudum godum Dygdum/ hugðist Vit/
 ne bere um þeirra saða Træ/ og hefir Afgrætu/
 sem auglifer eiga ad vera þllum Mönnum. En
 þo sterðelís æmúer hað þa/ til Rytelætis/ And
 mykcar og Gogværdar/ ad þeir sicut þæfer til/ ad
 Syrgisþa Mæungarum þans ævirdingar/ og and
 syna þeim gott/ sem þa þapa stygt og i mote gæ
 gre/ so ad þm verðe bendt med Gogværdunū/ til
 ad læta ap/ ad gígra þad Vonda/ & þar jafnþræmt
 leiddast til Ydranar og Guds Otta/ og ad i þena
 an marta kyni vidhallðast Fridur & Spekt i Guds
 Sögnude & samþielage þans Þarna/ ærsant adrar
 Trausynlegar Dygðer um Gaud þapest & yðkast.

IV. Sufudag epter Prettanda/ Þistill. Rom. 13. Cap.

Eskuleger Brædur/ Bered ongu þu skollu
 uger/ nema þad/ ad þier elsked huor an
 ðan. Þuiad huor hað elskar anan/ so þer
 ur Legmæled upppyllt. Þuiad þar s seigest/
 þu skollt ecke Nor drygja/ Eige Mændeyða/
 eige Stela/ eige Luggvitne mæla/ Eige gryn
 ast. Og ep þar er noefud anad Þodord/ þa
 þellst þad i þessum Orðum/ Elska skaltu Næm
 unga þin so sem þialþan þig. Elskan gíorer
 ecke Mæungarum þitt. Þar þyrr er nu Elska
 an Legmæls þu upppylling.

So sm

Sem Postuln þall plagat allvöðu / sanum
 Sendebrefum ad æmnia Guds Szpnud / ad
 stunda jnbyrdis Rætleika og Samlynde / sem june
 byndur / sier allþættadar Godgigrder / so gigrer
 hañ þad og eirneñ / þessa Dags Þistle / Eñ þad
 þo eðe / þeirre meiningu / sem vicer kunn þar med /
 þyrer Gude Rættlæter ad verða / og þorþiena
 Syndana Sytergiepning / þelldur ad vicer auglysu
 rora Tru med godum Verfum / so sem Rættlæte
 sins Avgrtum / og þier þyrer mætte vid mægt halld
 ast su Sidvonia / Daglegre Umgeingne / ad hugr
 audsyne gðeuar jnbyrdis / Verð Rætleikans / an
 hugrs Christeleg Ryrka ian eðe ad standast / edur
 almvgans Velpere vidhalldast / skylde hatur og
 Vpsokn omilldra Maña vidgangast. Þess vegna
 þepalar Fridarens Szpðinge JESUS Christur
 sanum Lætesumum / ad þapa brodurlega Elsku æ
 Rætleika þeirra / mæller sem a medal añaara ma
 lesa Job. 15. Vitt nytt Bodord giep eg yður /
 (seigir Christur) ad þier Elsked hugr añañ jnn
 byrdis / so sem eg þepe elskad yður.

V. Sunnudag epter Prestanda / Þistill.
 til Colossenses 3. Capit.

Ræret Brædur. So skædest nu so sñ
 Guds Þrvalder / Neilager og Elskan
 Blegger / hiartþolgeñe Moshunferne / God
 vilia / Nogvære / Vosenmæde. Og umlyðed þess
 or añañ jnbyrdis / og þyrergieped / eþ nokkur þep
 ur Rlogumæl mæte odrum / ljfa so sem Christ
 ur þañ

ur hañ þyrergaþ yður/ so skulu þier og eirns
 en. En þram þfer allt þetta/ þa þlædest Ri
 ærleifanum/ huor ad et Band Algierþugleika
 ans. Og Fridur Guds stiorne þerū Niørtū /
 til huers ad þier erud fallader/ i einum Lifa
 ma/ og vered þaþlæter. Læted Christi Þro
 gnoglega þyggia medal yðar i allre Þitsku /
 læred og æmined yður sialpa med Psalmum/
 Lofsaungvum/ og andlegum liuplegum Kuæð
 um/ æ synged DRÖTENE i yðrum Niørtū.
 Og allt huad þier glæred med Þro og Þerf/
 þad glæred allt i Nopne DRÖTENS JEsu/
 og þacked Gude Þodur þyrer hañ.

En nu æminæ Postuleñ þall i þessum Þistle
 þa sem wt af Næðeñ eru þorlytter vid Gud/
 þyrer Træna/ vegna Christi/ ad þeir skule æstunda
 nyañ Lipnad og Framþerde / og þo sierðellis
 Lögverð og Liublynde/ af hugriñ/ein þyrergieþ
 ur þorum hans Mañlegan Þrest og Avirðingar/
 og umber þæ/ eptet Þæme Gerrana Christi/ sem
 Þaglega þyrergieþur off vorar storu og margþell
 du Syndar/ og vill ad rier skulum i sama maña
 þyrergieþa vorum Næmga hans Þreste og Mis
 gisræder/ sem hañ seiger Matth. 7. Vered Myk
 unsamer/ lifa sem yðar Gader er Myksunsamur/
 þyrergieþed/ og mun yður þyrergieþast.

Þar næst æminæ Postuliñ Guds Spennud/ ad
 hañ skule fostgæpelega yðfa / læra og um Lofu
 þapa Orded DRÖTENS/ þut þad þañ Mañna
 Sæler

Sæler Gæsplegar að gístra. Að sigdustu/ að minner þan Guds Bæn til andlegs Sagnadar/ og Psalmsaunga/ með hugdum vör eðgum að minna eft a þa stóru Velgigninga Guds/ sem þan hefr veitt oss i syni Alskulega Syne JESU Christo/ og veiter en nu Daglega/ og lofa þan þar fyrir i Christelegre Tyrkiu/ so z uppa þ/ að þeir einngili du z þæprodu/ mættu hie ær yðfast/ z veniast til Gudþrædstu z godra Rðfana/ uppgæst til Dæna æfells z Þaðargigrdar i Samfundunum.

VI. Sunnudag eftir Prestanda/ Þist.

I. Timothy. I. Cap.

Aðra Ríðast. Þuiad það eru vissu leg Saniende/ og dymætt verdugt Dæd/ það Christur JESUS er komeñ i þennan Heim/ Sýnduga Sæluholpna að gíora/ meðal hugtra eð om hia þremste. En miet er þui Moshunsemen þperkomeñ/ uppa þ/ Christus JESUS andsynde a miet þyrstu alla Dolið mæde/ þeim til Epterdamio sem a þan skollu du Træva/ til eilíps Líps. En Gude eilíps um Konunge/ odaudlegum/ og alleina Þýsum sie Lof og Dyrð/ að Eilípu/ Amen.

Pæsse þistill er etn sa Suggunarfandlegaste a meðal anara/ sá upplefner en Aræd um freyng i Christelegre Tyrkiu / þui hie kiefir Postulenn þyrst/ til hugtra Gud hæpe sendt sinn einfa Son i Heim.

Geimn/ sem var/ off Synduga Meñ Sæluhoipna
ad gignu/ um huad vici hœpum þetta eptersylgjan
de ad Arhuga.

1. Guad Gude hape kom
ad til þess/ ad senda sin Son / sem var hana þetta
og breiðande Elska/ sem hā hadde til Mætkynsins/
ad það mætte holped verda.

2. Guet sa
var/ sem til vor kom ad Gialpa off/ sem var Jē
sua Christ/ sialpr Son/ þiss Vilgpa z Almættuga
Guds.

3. Guetneñ hā kom/ sem var þlæd
dur Mætlegu Gollde/ þut hā tok eðe til sin King
lana/ þelldur Gæde Abrahams/ Gebrors z.

4. Til þuðra hā kom/ sem var / vor Syndug
ra Mæta/ sin satum / Myrkre z Deudans Skug
ga/ so ad hā frelsade off ap Xper valde Myrkrañ
og sette off / sitt Kyte/ huar iðe vici hœpum End
urlausnena þyter hā Blod/ sem er Syndana Syr
ergieping.

Þat næst kienet Postulin þier/
ad vici skulum eðe gignu oþlyted ut vorum Synd
um / eða ad hallda þat liettar og lytels vagar/
þo skæ meige/ ad adrer hape gignu stærre Synder
eñ vici/ þelldur eigum vici med ængre og Adran/
ad medtænna þra Andstygd og Riotsleika/ og / sæt
te Trw þlyta til þess / sem med sinu blode þepue
þat. allar burt þreinsad / sem er Jēsus
Christur/ 1. Joh. 1. Ad sydustu/ so sem Post
uleñ endat þeñan sin Pistil med Þætergiærd vid
Gud/ so eigum vici ad larta það vera Dpphap og
Ænder vorrar Rædu / ad lopa og vegsama med
þaðlætu Giarta vorn Gud þyter hana Velgigen
inga/ seigjande/ Lop og Dyrd Spele og Þæter
giærd/ Geidur/ Kraptur og Styrkleike/ sic vorum
Gude/ þra Vilgpp til Vilgppar/ Amen/ Apoc. 7.

A Nreim

A Nremsunardag Mariu / edur Kyndel-
messu / Dyt. Malachia 3.

Etta seiger DRÖTENN Gud. Síá
þu / Eg mun senda minn Engell / þann
er tilreida skal Þeigenn þyrer minnu Aug-
lite. Og strax mun koma þa Drottarenn til
sins Mæsteris / að hvarium þier spyrir / og
Engell Sættmæls / huorn þier grynast.
Síá / þan kinnur / seiger DRÖTENN alls
þeriat / Enn hvar mun þola hans Tilkomu
Dag. Éða hvar mun gleta fladest / þa þann
mun þyrtaf? Þunad þan er sem gloande Eldr
eius Gullsmids / og Sæpa Þvotta Renna.
Þan mun sitia og bræða / og Silfrid þremsa /
og þan mun þremsa Þorn Levi / og þan mun
þeypa þau so sem Bull og Eykur / So að þa
munu þeir DRÖTENE helge Dffur þæra i
Rietlæte. Og þa mun DRÖTENE vel
þecknast þad Nelge Dffur Juda og Jerusa-
lem / lyfa so sem cadur þordum / og þyrer morg-
un Arum / seiger DRÖTENN Almættugur.
Sæmadurenn Malachias þyrerspær þier.
1. Fyrst um Johanen Skgrara / hugen Gud
lobade að senda / þess Erindis / að tilreida Þeigenn
þyrer Messia JESU Christo / með síne Rðunar
predikun. 2. Þar næst þyrerspær þan
um sialþan

um siðlaðan Messiam / edur þan þyrerheitna DR
 OTTena / og Geimsins Endurlausnara / eptir
 hugro Tilkomu Gyðingarnar biðu og þreyðu með
 stórra Eptirlangan/af því þan var ía sem Frelsa
 og Endurleysa skyldi Máðlegt Ryn/þra Syndu
 eða/ Daudanú z Dispulsins Vallde. Sgnauleidra/
 hugstu að þan munde /synu Ambætte / Máðkynsins
 Endurlausn kostgæðlega þraðþylgia/ og Mann
 kyned algörlega af Syndunú þreinsa/ þá Predikun
 Þdranareðrar og þess G. Evangelij / hvað Spæ
 niadureð setur off þyrer Sioner/ i eirne Eptirlig
 ingu/sem þan tekur þier/bæð af Þuottamgðum/
 sem með Sæpupuotte þullkomlega þreim gígra O
 þreim Blæðe/so að Saurundeð siðast er a þrim þram
 ar. So og/ af þm sem smelsta Silpur og Gull/
 og allstónar Máðlm i Eldem.m/tefande so þæ
 miz i þureuallað Sora z Oðlærende/sem þar i þan
 vera. So mune z Endurlausnareð vor JSus
 Christur/gígra.off miz synu Blæðe/ þreima/þlæra z
 smioþugra / af þllum vorim Syndasærendum/
 so þan leyste off þra þllu Orictlæte/og þransede
 sið. siðlum Golt til Wignar/sem Þall Þostule sei
 ger Tit. 2. 3. I þridia mæta/ wimælar
 þan þier / i hugrinu þæfaleð sið/ su rictta og sanna
 Guds Þyrkun/sem er/ i Offro Rictlætesins/ það
 er/ godþæfre Glæðue/ Þaðlæte/ og Lofgígrð við
 Gud/ þyrer þana Velgígrninga / og wíbreidingu
 þans þeilaða Orðs / so að Endþiallsins Þredik
 un mætte wiðhalldast/ z Syndana Þyrergupung
 tilseigjaðt þllum Þdrande Mannþulum/ allt til
 Geimsins Ende.

E

Þyrsta G.

Syrsta Sunudag i Nyvifna Föstu/Dist.

1. Cor. 9. & 10. Cap.

Kærter Brædur/ Vite þier ecke ad
þeir sem Sleided hlaupa / þad
þeir aller hlaupa/ enn eiru et sa ed
Nuoffed tekur. Hlaupad nu og so/
ad þier hondlid þad. En hæn sem slæst/ hæn
hellour sig þra ellu. Og þeir ad sonu/ uppa
þad þeir ødlist þorgeingelega Koronu/ en vier
oporgeingelega. En eg hlepp eige/ so sem upp
a hid ovissa/ Eg slæ ecke/ so sem sa i Binden
slæst/ hellour þlæ eg min Lufama/ og læt hæn
þræl vera / so ad eg Predike þad eige odrum
og verde sialpur ræfur. En eg vil ecke dylia
þyrer þdnt goder Brædur/ þad ad voret For
þedur voru aller under Skynu/ & aller geingu
þeir þper Naped/ og aller voru þeir skjrtet/
ap Mose i Skynu/ og i Sionu. Og aller
hafa þr neptt hinar somu andlegu Fædnu/ og
aller hafa þr hin sama andlega Druct
ed/ þr dructu og ap þeirre andlegu Nelli, sem
þeim ned þylgde/ huor Nella ed var Christiur.

Sæt æminner Postulan Paul Guds Sjænu i
þorgeat Corintho/ og siæ hugen alican/ ad bli
þa stæduglega við medfæringu þess heilsufamlega
Evangelij Lærdomo/ og bræfa yduglega þær gæv

ur sem sérhugt hefur af Gude þeiget/ og vill hiet med merkiast latta/ ad eðert sis audvelldara/ enn ad þalla þra þeim riecta og saña Lærdome/ adskil tanlegan Villudom æ Løstu/ bæde þ þretvæse Digbulfins/ Gollðfins Aðhugaleyse/ og Gæmsfins Epterlæte/ hugrs vegna þā (i gðrum stad) seiget ad vler skulum eige medtaka Guds Næd cil þor gicpeno.

1. Syrst þramisetur þā hiet eina Epterlyfting af þeim sem Skæded hlaupa/ ad lyfta so sem þeir latta sier vera þar mest iðhugad/ ad þeir legge þra sier alle þad / sem þeirra hastuga Glaup kænne ad hindra / so þeir þess þelldur þui uppsætta Gnosse næ meige. So byrie oif/ og enn þa myflu þramar / ad vera andlega Lættelæter/ vakande og fostgiæpner ad sætia þastlega epter/ ad gðlast mættum þ þyrersætta Gnoss erlæpa Læpa.

2. Þar næst þramisetur Þostulenn hiet eitt Dame siñar siælps æstundunar/ sem þā hape ær lagt/ ad kopia og dempa Gollðed / hugrt þā vill ad adrer skule þyrer Augum hapa og epterþylgia/ so þeir eirnesi lære ad stryda mote Gollðlegum Gyrendum/ æ sððan stunda yðfan sañrar Gndræfne.

3. Þridia mæta / tekur þā þeim vera þyrer Syndum og Gollðlegu Andvaraleyse / wt af Þæ me Israels Sona/ af hugrinn mærg Þufund ro ru weleidd af Egyptalande/ þyrer Moysen/ enn komust þo eðe utan alleinasta tueir af þeim/ Jo sua og Calch/ þā i þad þyrerþeytna Landed/ enn þinum øllum þyrerþor Gud vegna þeirra Vantræar/ Ohlyðne/ Apgudadyrkunar/ Læte/ Løstafeme/ æ ailara marghættadra Gynda/sem Þostulinn upp telur sððar i þessum Þistle 10. Cap.

ingia/ í Ljupshæska meðal Eyðinga/ í Ljupshæska
 a meðal Neidingia/ í Ljupshæska í Borgum/
 í Naskasendum a Eyðemoðum/ í Naskasendum a
 Sio / í Naskasendum a meðal þalskra Brædra. Í Eyndum og Erpide/ og
 myllum Bókum/ í Hungre og Þorla/ í myllum
 Bókum/ í Ríða & Klæðlepse. Þóttur után þ
 sem þið ytra fái við að bera / einum það eg
 daglega verð Dnæðadur / berande Ahyggju
 þóttur öllum Sopnudum. Quor er veifur/ so
 að eige verðe eg veifur? Quor verður so þneff
 ladur/ að eg skilne ecke? Ep eg skal þó þrofa
 mior/ þa vil eg þrofa mior af þeim Mlutum
 sem að eru míns Breyðskleika. Gud og Fader
 OKTENS vors JESU Christi / sa sem
 Blessadur er um Allðer / veit það / að eg lyg
 ecke. Þa eg kom til Damascus/ líet Landiortn
 areñ Konungsins Aretha genma Borgena
 Damascus/ og villde láta grípa mig. En
 eg varð láteñ í eirne Korp rot um Bindanga
 opán þóttur Miorer / og so þlyða eg tvr þans
 Mondum. Þó að Mrosunen sie mior ecke nýf
 samleg/ þa vil eg þó foma við Sionernar og
 Dpenberingar OKTENS. Eg þecke
 Mán í Christo þóttur þiortan Arum/ var hann
 í Ljupmanum/ það veit eg eige/ eða var hann

þyrer utan Lífama/ veit eg og eige/ Gud veit
 þ. Sa same var ryftur allt upp í þridia Nim
 en/ Dg eg þeckte glegt þan Man/ huert hann
 var í Lífama/ edur utan Lífama/ veit eg eige
 Gud veit þ/ hñ vord uppryftur í Paradís/ og
 heyrde oumrædeleg Ord/ þau þ eingen Mad-
 ur þær rettalað. Ap þessu vil eg miet þrosa/
 en ap siakþum miet vil eg miet ecke þrosa/ ne-
 ma alleinaþa ap mýnum Breyshleifa. Dg þo
 eg villde miet þrosa/ giorda eg þad ecke þrþs
 lega/ þuiad eg vil seigia Sannsekañ. En eg
 sporna vid þui þar þyrer/ so ad eingen halde
 mig adra/ en so sem han a miet sier/ eda ap
 miet heyrer. Dg so ad eg stære mig ecke ap
 Mýseleif þessara Dpenberinga/ er miet gieþo
 en Glein í Nollsed/ þ er Andskotans Engell/
 þuor ed mig mý Ruesu slær/ uppa þ eg stære
 mig ei. Quar þyrer ad eg heþ beded DRÖtt
 en þrþsuar/ þad han vife burt þra miet. Dg
 han sagde til mýn / laet þier nægiast mýna
 Mad/ þui min Kraptur er í Breyshum maatt
 ugur. Þyrer þui vil eg sem þegnasiur þrosa
 miet ap mýnum Breyshleifa / so ad Kraptur
 Christs bygge medur miet.

Póstulinn þall þræmsetur hter etna Lístortu/ ed
 þur Strafþgn / í þugere þan anglýser/ ap þugere
 Rtt og

Tomma Röllun/ vegna þugrtar stadpastrar Med
 kirkningar/ þan þape þessar Gærmungar / Þymder
 og Þrúðismune wistaded og lided.

Sunnudagen i Fostu Inngang / Þistill.

I. Cor. 13. Cap.

Soer Brædur/ þo ad eg talade Tung
 um Mañana z Einglaña/en þepde eg
 ecke Kiarleikañ / þa vare eg so sem
 anar þliomande Mælmur/edur þuellande Þio
 alla. Og þo ad eg þepde Sprædom og visse
 alla legnda Dama/og alla Þitku / og þepde
 alla Træ so ad eg Þiallen wæ stad þærde/ enn
 þepde ecke Kiarleikañ/ þa vare eg eckert. Og
 þo ad eg giæpe allar minar Eigr Fætafæ /
 og þpergiæpe min Eysama/so ad hann bypne/
 og þepde ecke Kiarleikañ / þa vare mæ þad
 eingeni Mætsæmd. Kiarleifuren er Þolunmodur
 og godviliadur/ Kiarleifuren er eige Wpund
 samur/þan giærer eckert illnannslega/ eige blæ
 æs þan sig upp/þan er ecke Osidsamur/ Eige
 leitar þan þess þuad hans er/ Eige verdur þan
 til ills egndur / þan þuxar eckert vondslega/
 eige þagrar þan þær Rænglatenu / þelldur
 samþagnar þan Gætleifanum. Þan umber
 alla Mute/þan trær allu / þan vonar allt/
 þann

hañ umljouur alla Njate. Rjárleifureñ þrýtur
 allðorei/ þo að Spædomarner hjadne/ og Tun
 gumalunum slote/ og Skynsemmie línne/ þuis
 að vorer Þrismuner eru hælþveif/ og vora
 Spæ sagner eru hælþveif. En nær það frem
 ur sem algjort er/ þa mun aðfeggjast það sm
 hælþverfed er. Þa eg var Barn/ talade eg sm
 Barn/ og eg var forðall sem Barn/ og eg huf
 ade sem Barn/ En þa eg gjördest Madur/ lag
 da eg af huad Þernsklegt var. Nu situm
 vier þýrer Speigil i Rædgætu/ en þa Aug
 lite til Auglitis. Nu þeðe eg Dpullkomlega
 en þa mun eg þeðia/ so sem eg em þeðtur.
 Nu blýpa þa þesse þriu / Eræn / Boneñ/
 Rjárleifureñ / en Rjárleifureñ er mestur af
 þessum.

Þessum Þistile þrosar Þostulíð Þell migg mer
 Þfelega Rjárleifanum/ sm cirn sañchrísten Mad
 ur/ e að þapa/ bæde til Gudn og Ræungana/ og
 þelldur merka af hñnum/ en þeim gðrum andlegum
 Gæpum/ sem Gud uestípter einum og fíer hugrum
 eptur þui sem hñnum slárum þoðnast/ síne Chr
 ístelegge Rýfriu til uppþragingar/ huad Þostulíð
 gíðer þýrer þessar epterþýlgjande Orðsaker.

1. Syrst vegna þess/ að þalólaus Rjárleife/ hegd
 ar so gllum sínum Gírdum og Achþnum / að
 þæt verðe eilgum Gude til Þru/ enn Ræungan
 um til gagns og Rýtsendar. 2. Vegna þess/ að

Ríxlæstíen er varanlegri og længgiæðare en all
ar aðrar Gæpur/sem af minnu læta/ Vilgu Lú
þe / þegar Guds Børn hafa þelast fullkomlega
Sreksun þra Wundum þessa Lúps/og eru vordin
Sorklærud og Þyrðarleg / En Ríxlæstíen mun
þá allra þellst vara og viðhaldast/og vera længt
um þeitare og þreinte en þá er nu/ þar vör mun
um openberlega síar Guds Auglite/ og algigrlega
skilia/þuad stóran og omælelegan Velgigrning/þá
hafa gígrt / þá þá sende síá Wiskulegan Son i
Geimn Mástýnenu til Endurlausnar.

Enn Orðigt og Grundvællur Ríxlæstíans er
Twent / edur sá þeking a Guds Mýskunseme/
sem off er vott i Christo JESU/þui þá vör er
um kommet til þekingar um þad/ad Gud hafa
Mýskunad sig / og æmtad yper off i Christo/
þá tætum vör til ad elska Gud aptur a mott/
og so lifa vörn Wæunga/ uppa þad/vör tíæum
off þar med þadlæta við DRÖTTEN vörn þyrer
þans Wæd og Velgigrninga/ sem þá hefur aud
synde off/ bæde Sælar og Lífama vegna.

Fyrsta Sunudag i Föstu/ Þistillein/
2. Corinth. 6. Cap.

skuleget Brædur/ En vör æminu
um ydur so sem Wædhialpara/ad þi
er medtæd ei Guds Wæd til onyt
is/þui þá seiger. I þægan Tjma
Wænþyrda eg þig/og a Deige Níalþrædesins
híalpæde eg þier. Síæd/ nu er sa þægelege
Tjme/

Lijme/ nu er Dagur Níalsprædesins. Latum
 off þui gíeþa engvum hindran / uppa þad að
 vort Embætte verde ecke lafðad. Nældur and
 fgnum off fialpa i oflum Nlutum/fo fem Guds
 Dienatar. I myfcltre Polennmæde/ i Natins
 lucelum/ i Næfkafeindum/ i Þyngflum/ i Næd
 ftrofum/ i Morkvaftopum/ i Þpphlaupum/ i
 Erþide/ i Bolum/ i Feftum/ i Nreinfjefe/ i
 Bysdome/ i Bidlundargiede / i Godvilld/ i
 Netgum Ande/ i þalslausum Rætlerka/ i San
 leifins Orde/ i Guds Krapte/ þyrer Nerflæ
 de Rættlætesins/ til hægre og vinfre Nandar.
 Þyrer Begfemd og Banfemd/ þyrer Banryf
 ke og gott Ræfke/ fo fem Suifarar / og þo
 Eanforder / fo fem ofunnuger og þo funnuger
 Lijfa fo fem þeir ed deþia/ og fíæed/ þad vier
 lipum. So fem þegnder / en eige Lijþlætner/
 fo fem Syrgendur/þo jafnan Glader. So fíæ
 Bolader/ en þo marga auduga gíerande. Lijfa
 fem þeir ed eckert þapa / og eignast þo alla
 Nlute.

Þeße þíftill er ein Amíníng/ fem Þofufíá gífe
 Þer hler (fíerdeffis) Orðfins Þienurum/ að þere
 ftande med. Tíw og Þygd i þeirra Ralle og Em
 bætte. 1. Þyrft amíníer þaþ þa / að fíenne
 og þraþbera fofstgíæpelega þaþ þreina Þrangelf
 Lærdom um Chríftum i Sþpnudunum/ að þyrer
 þeþaþ

þessið Endurlausnara og Arnadarmann/þær all
 re þeir Syndanð Sýrergleþning/sem a þá erwa.
 Þessa stutta Sumu og Jñchalld Eoangelq / inne
 bindur postulað sýðast / þyrerþarande Capicula/
 þar það seiger/ að Gud þake það / sem aþ engro
 Synd vísse (það er Christu) gíort votta vegna
 að Synd (þ er að einu forlætunar Offre þyrer
 Syndernar) uppa það/ vler yrdum / þónum það
 Ríttelate sem þyrer Gude gílder/ það er að skília
 að vler yrdum þyrer Gude Ríttelater / vegna
 Christi. 2. Þar næst æmíser það þa / að
 þeir vrede og þræde sítt Embætte með Gudræte
 legu Lqþerne/ so það tóme eðe þyrer liott fram
 þerðevg Synder/ / Værding og Forætt/og verðe
 lastað aþ Mótstændurunu. 3. Amíser þa
 þa til Þolestænde/ / allstónar Gærmungum/ og að
 þallda þastlega við Medfæting Eoangelq Lær
 þoms/ so þeir þalle eðe þar þra vegna Mótæring
 aña / sem Þredkun Eoangelq þlagar optast að
 þylgta. Og mæ so þesse Postulans Amíning/eitt
 að Ríttelaga þeimþarast/ til allra Gude Barna
 almennelega/ að eitt og síttþugt stænde erwlega /
 síne Stíett / og þræte þar Gæþur sem það þepur
 gðlæst/ Gude til Þyrðar/ og æræungans almenne
 legrar æræfæmdar/ og læta sig eðe þar þra þind
 ra/ þo þaia Embætte mæge vera þunge og ærdugt
 eða það fúne þess vegna aþ vundum Mígnum noð
 ur Rængínde lqða.

Annað Sunnudag / Þostu/ Þístillenn
 1. Þessalon. 4.

Elskaleget

Eskuleger Brædur/ Vær bidium yður
 og amínú i **ORÐIEN** JESU
 Christo/ að þó sem þið hafið meðtekið
 að oss/ huorren þið skulið ganga / og Gude
 þökkfást/ þó að þið æ meir og meir þurfið
 náð verðed. Því að þið vitið huort Þodord
 væri þó þurfið gíped yður/ þýr **ORÐIEN**
 JESU. Því að þetta er Vilje Guds/ yðar
 Nefn/ að þið haldið yður i þra Frillsýpe/
 og huor yðar sem einn viti / að eignast sítt
 Ríki/ i Nefn og Nefndre/ eðle i Virndarbrú
 na/ þó sem Nefndingjar/ þeir sem að Gude eð
 er vitað. Og það einn niðurþing / ni
 sýnir sín Brædur i nokkrum Nefndum. Því að
ORÐIEN er hann sem Nefner alls þessa/
 sem að væri þó þurfið sagt / og yður
 þóttad. Því að Gud hýr eðle kallad oss til
 Nefndleifs/ heldur til Nefndar.

Eptir það Postulatið hafið þ. Pall / hafið þessi
 fætt þýr sanna Tilheyrendur i Tessalonía/
 þessufamlegan Lærdóm/ um sanna og Sæluþjálp
 lega Trú/ þá amínar hafið þá/ þó vel sem alla að
 ra/ til Endurnýngar Lífvernefna/ hugt ed alls
 þegar að eptersýlgia Ríktelætingu Trúarinnar/
 og er Gude mikk þökkfást/ i þia þeim sem Endur
 þóttad eru þýr Trúna. Sýst amínar hann
 þá þið/ að yðra og þunda Lærdóm þ. Evangelíj

og aðrar

og adrar Gudræfelegar Þófaner/ ap hugnum Guðs Barna Tala Eft ad aukast og viðhalldast.

Þar næst bepalat þñ þeim/ ad þlysa og þordast Goraner og allan Öhreimleik/ ap hugnum Guð re rde uppegndur til Reide/ og hrædelegs Geyndar Straffs/sem þylget a eptter/þyrer olupelegar Gyrnder og saurugað Lipnad/ sem noglega berýsast ap Þepterðamum Israels Sona/ og jafnvel Geidnum Gistorium.

Ad syðustu arminær þann fierhugur/ til Rietrvýse og sannsynnlegs jafnadar i illum Samskiptum/ Raupum og Solum/ og an are þuillgære Geyndlan/ sem vor samehriftenn xrauninge Eft opt þurbande þyrer ad vera.

Þridia Sunnudag i Föstu / Þistilenn skripar S. Pall/ Ephes. 5. 6.

S Skuleger Brædur/ Eo vered nu Guðs Eptterþylgtarar/ so sem elskuleg Börn/ og ganged i Afsímetne/ lyka so sem ad Ekrifus hepur off elskad/ og sig stalsan wtgiep ed þyrer oss til Forþæringar og Þiffurs Guðs i Sætleifs Alm. En Þrillulýse/ og allann Öhreimleik edur Aggrnd/ læted ecke neþnast a medal ydar/so sem Heilogum hæper/ skammarleg Ord og þyflilegt Nial eda Ríesknefþuad ydur heyrer ecke/ heildur moflu þromar Þackarglörd. Þuiad það skulu þier vita/ ad eing en Þrillulýsismadur/ edur öhreim/ eda ægiarn huer ad

(Hver aðer Skuldgod að dýrkare) hefr Aðstefnu
 í Ríste Christi og Guds. Lætted engvað villa
 þú/med ongtfamlegum Fortolum / þú sýr
 það fremur Reide Guds yfir Born Bantre
 areñar. Að þú vered eðle þra Muttaloror/
 þú að þér vorud þordum Mýrkur/ en nú erud
 þér Lios í DRÖTNE. Ganged so sem
 Born Liossens/ þú að Avest Liossens er alls
 þættud Godgryne/ Ríettlæte og Samleife.

Þóttuleið þall æmíñer þér eðle einasta / sýna
 Tilheyrendur í Epheso) heildur og eirneð alla
 þa sem ríðetted þapa Christilegre Trú/ að þér
 skule med Endurnýngun þeirra Framþerdis / og
 godum Verkum / auglýsa og Díena þyrer sillum
 Mígnum/ um Ríettlæting Trúareñar / að þú
 þér síu Stríðþagðer víð Gud / vegna meðalgang
 arans JESU Christi/ wt að Mæðenne.

Sýst upphættur þá þa til Mæðningans Elsku
 og Ríerleika/ epter Dæm sialps Guds Strúðra/
 sa eð að síne stóru Elsku þérdest til að Mýskuna
 Mánlegu Rýne/og senda þú síu Ríngietna Son
 til eins Endurlausnara / sa þgnum gíðdest þlúð
 en/ að þá Stríðþerðe þgnum síu sialþá Gude Strú
 ur til eins þorlyfunur Offura þyrer off / so þá
 Ríame off í Sátt og Mæð víð þann.

Þar næst æmíñer þá þa til Stríðþerðugo Rýp
 ernis/og að þér skule þlýa Stríðþlúð / og otu
 ugað Ríðnað/so og eirneð samlegar Mýræður/
 so sem er Blæm/ eður Gæðuglegt Samtal/ Gæ

ne/ Síð

ne/ Gíðaraskapur/ Siegomahíal/ þú þad síc þyr
 er Christna Með ofamelegt. Þ þridia mæ
 ta/ tefur hañ þeim vara þyrer Agyrndese / hugr
 la hañ fallar hie Aggudadyrfan / ap þú ad A
 gyndesi þorviller z blindar so Mañsins Zugskot
 ad þad Trænadartraust / sem hañ a ad hapa ap
 Gud/ þad setur eirn Agyrndarkroppur uppa skap
 adar Skiepnur. Þ þiorda mæta tefur hañ
 þeim vara þyrer/ ad þeir skule ede laeta Ogudleg
 añ Selskap/ draga sigedur tala med onytum for
 tölum/ þra yðkun sañtar Gudræfne og Christeleg
 ra Dygda/ hugr Ogudlegra Mañna Skare/ plag
 ar ad gleyma þeirre ströngu Guds Reide / sem a
 epter kienur allc Rænglate/ og gígra migg lýted
 ur þu/ hugr þu stór og sugrírdeleg/ ad Syndenn
 se þyrer Auglite DROTENO.

Midföstu Sunnudag/ Þisill. Gal. 4.

Eskuleger Þrædur/ Seiged miter/ þier
 sem under Legmælenu vilied vera, Nape
 þier ei heyr Legmælede Þuiad skripad
 er/ þad Abraham hapde tuo Sonu / eirn ap
 Ambættene/ og annann ap þeirre sem Þricals
 var. En sa sem ap Ambættene var/ et fodd
 ur epter Nollidenn. En þu ap þeirre Þricalsu
 er/ er þyrer Þrerhetted þæddur/ Nuer Lid ed
 hapa onarlega Meining. Þuiad þetta eru
 þau tuo Testamenta. Eitt a Þiallenu Sina
 þad er

Það er til Þrælfunar þæder/ huert ad er Agar/
 Þuiad Agar heiter i Arabia Fialled Sina/ og
 er Apost vid hana/ sni nu þenān Tijma er Je
 rusalem / huert ed er i Þrælfan med sýnum
 Børnum. En hin Jerusalem sem þar uppe
 er/ hun er su hin Friaalsa/ huert ad er Wode
 er allra vor. Þuiad skripað er. Bertu glöð
 hin Dypria/ þu sem ecke þæder/ briots þræf
 og falla/ þu sem ecke ert þungud/ þuiad hin
 Einsamla hefur mþfla þlept Børn/en su sem
 Mañen hefur. En vier fiæter Brædur/ erum
 Þyrerhertesins Söner/ epter Isach/ og lifa
 sem i þān Tijma/ ad sa/ epter Nollidenu var
 þæddur/ opsofte þān sem epter Andanum var
 þæddur/ so skiedur það nu eitren. En þuad
 seiger Ritningen? Ref burt Ambættena / og
 Son heñar/ þuiad Ambættareñar Eorur skal
 ecke erþa med Eyne hennar sem Friaals er.
 So erum vier nu/ fiæter Brædur / ecke Am
 bættareñar Børn / heildur þrælftrar Ruinu.

A Undverðlega i þessum sama Capitula / þræf
 setur Postulen/ skgrar 7 augliosar Þevsingar
 um það/ ad vier sium gildungis þryer og Friaals
 er vordner undān þunga Moysis Aðgmales. En
 sadar i Capitulanum / edur þessa dags Þistle/ set
 ur þān off þryer Sioner/ so sem i einum Speigle/
 en nu þid sama/ og það under eitne andlegre þyð

D

ingu/

hugu/ edur Epterslatingu/ sem þan tekur af þeim
 eremur Rutu Soppdursina. Abrahamo/ su einu
 var Ambatten Agat/ af hugrre Ismael var þadd
 ur æn Guds Syrerheitis. En þan er su Friallsa
 Sara/ sem af sier þaddo Isaac epter Syrerheit
 enu. Og vill Postuleñ hie med merkiast lata/
 hugd Rognmælsins verkan sit i Mariaña Samvit
 skum/ sem er/ Prældomur/ Dölvæn og eilgþ Syr
 erdæming/ þui Rognmæled er þ. Öt sem Sedurner
 gætu ei boret/ Act. 15.

Samuleidis hugd
 Evangelium verkar/ sem er frelsan þra Vilgþum
 Ruxlum/ Rognmælsins Dölvæn / Synd og Sør
 dæmingu. Þuiad/ lyka so sem Ambatten Agat/
 þaddo þan Prælbørna/ edur Prælen/ epter Sollo
 enu/ æn Syrerheitis / so var Rognmæled wæ gief
 ed a Stiallenu Sina (sem i Arabisku Tungumæle
 kallast Agat) hugt ed Gydingana gærde Præla
 tilfnyande og skylldande þa/ ænad hugt til Slg
 neñar æ þess uppyllingar/ ellegar og so til Straff
 sins æn Syrerheitesins um þa Wædarsamlegu Sy
 ndasta Syrergieþning. Og lyka so sem Sara/su
 Friallsa/ öldrud og Öprioßm/ þaddo af sier Isa
 ach/ sem epter Guds Syrerheite var sa Friallsa/
 og Wæpinge Abrahams. So gæte og so Christe
 leg Þyrkia/ sem hie kallast Sinnesk Jerusalem/
 og þyrst var samansöpnud i Jerusalem þyrer Post
 ulana / þar þun gætur af sier þrials Dögn / og
 Wæpingia til eilgþs Lyps / epter þui Syrerheite/
 sem Gud gærde við Abraham i Isaac.

Þar þyrer/lyka so sem Sara er Frialls og þen
 ar Sonur Isaac / so kienir og so Postuleñ hie
 i þegare andlegre Þyringu/ ad þeir i Galatia/og

alles

aller adrett Riettrwader / sien wt ap Ewangeliö
Gressader þra Lögmaletu / og þess Bólvan / og
sien Eþinglar Eilíps Lyps / hvar uppa þan heim
þrett Spardom Esau / sem hlodar um Samansp
nun og Afnung Christelegtar Ryrkiu / þllu Sei
me / a medat Geidungia. Þar næst er auglost

wt ap Epterdame Ismaels / sem opsofte Isaac
ad Christeleg Ryrkia / sie allgd Kroffe og Opsoftu
um undervoeptu ap þölskum Brædrum / Salospæ
mgnum og Tyrþaum. Og so ad sgdustu þugg

at Postulei þiet Guds Spnuð med Syrer þeicenu
epterfomande Aþleipdar eilíps Lyps. Enn
skilþer Opsakendur Christuðar / med hotan Sce
affs og Gegningar / edur og so þullfomenar þurt
tæstunat / epter Dame Ismaels / sem ap Gude
værd þurtkastadur / og med þllu Fordænidur.

Sunnudagei epter Midpöstu / Þistillenn
Nebros 9. Capitula.

Ræret Brædur. Christur er fomen þad
þu sie Þyskup epterfomande Audæpa /
þyrer stærre og algiardare Eialdbrud /
þa sem ecfe er med Nondum giord / þad er / þa
sem ecfe er þessarat Þyggingar / ecfe þelldur
þyrer Nasra Blod nie Rælsa / þelldur er þan
þyrer sitt eigned Blod eitt sin iungeingen i þid
Neilaga / og þan eilípa Endurlausn. Þu ep
Braña og Nasraña Blod / og Askai Rung
unat ædreipd / þelgar þina Saurugu til Nold.

D ij

fins

sins Nreinsunnar / hversu myflu þámar / niun
þá Blóðed Christi (sem sialpañ sig hefur can
þleðunnar þýrret helgañ Anda Gude Offrab)
hreinsa vorar Samvirkar af dauðlegu verk
um / til að þionna Gude lifanda? Og þar þýr
er er hañ einn Medalsongumadur hins Nya
Testamentis / þýrret þañ Dáuda sem skiedur
er / til Friðsunar vef af þeim Þvertroðslum/
(þær sem under hvern þýrra Testamentenu voru)
So að þeir sem kallader eru / meðtaka ei
lupa Arpleið þýrretheitesins.

SJer wemálar Postuleñ / það Ríðnemáðlega
Embætted Gerrans Christi / i húðinu hañ þýr
er sitt eigned Blóð / Endurleyfste sína Christelega
Þýrktu / þra Syndene og eilypum Dáuda / en w
vegade Ríetlæted / sem þýrret Gude gílder / og Lí
lypt Líp / z sígur nu til Guds Söðurs þægre Sand
ar a Sinnum / og bíður síñ Söður þýrret sínum
Börnum og Söpnude.

En þó Postulenn
samiðe hter / þu Ríðnemáðlega Embættenu Chri
sti / við þañ Levítiska Ríðnemáðskap / a Dögum
Gamla Testamentesins / þa syner þañ þó ei að
syður / að þar fle myðell Greinarmun: i millu gíð
rænde / hugr i þessu eftirþýlgjande er jñopaleñ.

1. Christur eftir síne Personu / var sialpur og
sáður Mefstas / sa þýrretheine Endurlausnare
Máðlega kyns / sañr Gud og sañur Máður. En
sa aðste Prestur i Gamla Testamentenu var ein
aðstá Ríettur Máður / og ein Sögura z Syrernynd

an uppa

an uppa þann sama og æðsta Gæpudprest Gerram Christum.

2. Guds Sonur Gerram Christur Offrade þurðyrmtasta Offre/ sem var sialp um fier (hvar af Guds Xæde/ gieggn Syndæde Se idstilltest) og Endurleyfste sína Christelega Bættu med sínu eigna Blode. En Gamla Testamentesins Rættmadur/ Offrade þreinum Dyrum/ og gígðde Forlyftun þyrer Gólfed/ med þeirra Blode.

3. Christur ablade og wævegade síne Christenes/ med síne sialps Offran/ þad er/ síne Þánu og Dauda/ þad sama Vilga Rættelæte. En Gamla Testamentesins Rættmadur / gígðde allcinasta Lykamlega Forlyftun þyrer Sþrudenum.

4. Rættmadur Christur varer Vilgplega / epter þurð sem David seiger/ Psalm. 110. Þu ert Rættmadur ad Vilgu / epter skyttan Melchizedech. En Rættmadur Gamla Testamentesins endtest ei leingur/ en til þingadkomu Messæ/ og er syðan æplagdur/ og med gllu endadur.

5. Amma er off Þoskulea/ ad vîer skulum med Tæwæ/ ad off Gædma og til eigna Jesu Christi Forþæring og Forlyftunar Offur/ so sem þann sialpur gígðer i 3. Capitula þessa Þistils seigiande. Med þurð er þæpum ein Biskup / sem mytill er/ hugr til Símens er þæra / so lætum off hallda Væntfærlingude / og gðngum med Sugarbreyfste til þess Ræddarefæar Scols/ so ad vîer gðlunf Myrkun seure og þann Rædd/a þeim Tæma/ sem vîer þurð Sulltængis vid.

Ad Gædustu æmmer þu off ad þona Gude Ræhanda/ audsynande þænum Þællæte/ Gligdne og Vndergæpne/ so vîer vegna þorra mærgþællu Misgígðda / eðe missum þessa storu

Guds Råd/og dyrmæta Forþienustu JESU Ch-
risti vors Endurlausnara.

A Bodunardag Maria/sem er Gietnadat
Dagur JESU Christi vors einka Lausnara.

Þistilefi skrifar Esaias. 7.

A þeim Dögum/ Talade DRÖT-
tinn til Achas/so seigránde. Þú
þer eins Leifus af Gude DRÖ-
TTene þínum/ þúrt þad er nidre
í Underdimplu/edur a Naddu uppe. En Ach-
as sagde. Eige vil eg þessa beiddast/ oppa
þad eg þrenste ecke DRÖTTene. Þa sagde
þan. Nu vel/ þar þyrer þegre þier af Nafse
Davids. Þúrt er þdur þad þorsýtt ad þier
gigred Moñnum Angur/þad þier vilied einn
en Angra minn Gude. Þyrer þann skuld-
mann DRÖTTen siakur gípa þdur eitt Le-
ifn. Síð þu/ ad ein Þomþru mun Þann
gíeta / og mun eitt Son Þada/ og þan mun
þun falla Emanuel. Emíðs og Nunangó-
raun þan neþta/ So ad þan kunn ad þorleggo-
ia þid vonda/ og ad retvelia þid goda.

A þelegast þ mig eptertettavordast Spædom
þins heilaga Esaias/ þe þur þesse Þistill þinn
ad þallda/ um þan þyrerþetta Messiam / þuþ/
þan

þá þá spær ær seiger/ uppa þig minne tafa Mánðom
 lega Kætturu í Rípe eirrar Míeyar/ þuad skæ
 minc þráð yper almæflegt edur vanalegt Tólis
 blaup Kætturuðar / eða með ypernátturlegum
 hætte. Med þessu Surduverke / þeirrar Þar
 samlegu Sædingar Endurlausnarans Geimsins/
 styrker og stadpefster Almættugur Gud/ Erw þess
 Þanteada Achas Juda Kongu/ um Sigurvið
 ing ær mote Regin/ Kongenum af Syrlandi/ og
 Þekah Kongenum af Israel/ sem saman þeðu la
 ge sitt Strýds þótt/ eil ad eyðesleggja Þorgena
 Jerusalem. En adur þyrerþráð Stræffar
 Spæmadurinn Uggubædyrkari/ Vantrw og Græjne
 Kongins Achas/ ad þar Gud þæpe skipað þen
 um/ ad þeðast eina Tréna af flet / uppa þá Sig
 urviðing og Strélfur/ sem þar minde veita þennum
 En þar (Kongurinn) þorsame þad / og villie eðe
 Gud þar um bida/ og í þar mæta þorsmæte þano
 styrk og adstod/ þellbur treyste uppa sína Kong
 lega mætt/ og Mannlega Kræpta. Þat þyrer
 þar eð þesse Ugublege Kongur Achas þorsmætte
 Guds Styrkþætt / Þa samt audsynde **ÞEOT**
 en eil ad sædur þeim Rætervudu sína Kæd / og
 gap þeim eitt Tréna / eðe einasta uppa þa lófam
 legu Strélfurinna/ þellbur og eirneð/ uppa þa and
 legu þra Syndene/ Dæplenum/ Daudanam ær
 lypet Styrerðamngu / og þyrerþætt þæt / þyrer
 Spæmansins Muð/ slápum Mæssa/ eður Geim
 sine Endurlausnara/ og ad þar skule með einum
 Þæsamilegum hætte/ æn Þallmans tilverkunar/
 þeðast af Rípe eirrar Míeyar/ þa eð sína Chríste
 ne þule Srya og Stréffa / þra eilápum Dauda og

allu þllu. Og þess vegna þyrerfeiger hær Spæ
madureñ/ að Gud mune hjálpi og frelsan veita
Gyðingalqðnum/ þra Strýðe og Þardaga þessara
Konga/ so Gyðingarnir lyðe eðr under Lof / að
hugtrium þa þyrerheitne Geimsins Endurlausnare
skyllde þaðast/ eptir þui sem Guds Þyrerheit þar
um hlíodudu.

A Palma Sunnudag/ Þist. Phil. 2.

Þskuleger Trædur. Nuert og eirn þie
so sýnadur sem JESUS Christus var.
Nuert þo. eð hann vøre Guds Mýnd/
flærde hann sig þar eðr að/ Gude líf
ur að vera/ þellour mýnkade hñ. sig sialþann/
og tók a sig Mýnd eins Þions/ varð lífur og
rum Mænum/ eð að Neððan þunden sem Mad
ur. Lítelætte sig sialþann/ og varð hlýðen allr
til Daudans/ Já/ allt til Krossens Dauda.
Þyrer þui þegar Gud upphæð hann/ og þegar
gieped hannum Næpn/ það sem yper öllum Næp
num er. So að i Næpne JESU skulu öll
Knie sig þeggja/ sem a Numnum/ og a Þerdu
og under Þordune eru. Þg allar Lungur skne
lu vidurfæna/ það JESUS Christus þie DR
DE Lenn/ til Þyrðar Guds Þedure.

Þþess Þrigo Þistle þeamsetur Þostuleð merke
Þlegð Þmíning Öllum Guds Þænum til þer
þuatningar

huatningar/ad stunda audmykt og Rættelæte/þyr
 er hugriar Dygder / Eining Christnesar allra
 hellst/ eyft og vidhellest) hugria hafi voregum
 ap Epterdæme stalpa Guds Sonar JESU Chris
 sti/ sa ed vegna vor / hepar audvurdi siðhafi sig/
 þar ed hafi tof uppa sig Maðdomleg: Nætturu/
 sem allobættudum Eymbum og Breysaleysa væ.
 undervorpen/ i hugre hafi leid þafi sammarlega
 Krossens Dauda/ so hafi þeingu Endurleyst þad
 portapada Maðlega Ryn. Og so sem þad/

Gerrafi Christur er epter þessa purdanlega Rættelæ
 lagning / ap Södurnum upphæf / til stæstu Veg
 sendar og Leidurs / so mune og eitnið ike vid
 hana Christne/hugr i þessum Geime er forsmæd z
 under þreykt/sem er/ ad hafi mune hana um fædet
 dæsamlega Srelsa/ og epter þetta liðed Ræp / be
 gæpa hana med eilípum gleðelegum Verðlaunum.

Guztveggja þra Epterdæmed Guds Sonar/
 bæde hans Ríðurlagningar og þafi upphædar/ætte
 ad æbueria Guds Ræn i Christelegu Ryrku/
 til Rættelætis og Þolamæde/ so Fridseme og Ein
 ing vare og vidhalldest i Christnede / i hugre sa
 Ginneske Lærdomur þess G. Prangeli / mætte
 riectelega þeklast og vidurkælast / og Guds G.
 Ræpa Þiedast z Vegsamast ap Maðlegu Ryn.

A Söndrag/ Þistilefi skripar G. Pall/

I. Corint. II.

Eskuleger Brædur. Þui þad/huad eg
 hef ap DRÖTNE meðtekt/þad hef
 eg þdur þeinged. Ap þut ad DRÖT
 en Jesus

en JESUS a þeirre Mætt er hann var surfen/
 tof hann Brauded/gjorde þacker/þraut það og
 sagde. Taked og eted / þetta er min Lífame
 sa þyrir þu; verður giefen/gjored það í minna
 Míning. Samulewis og eirnen Kaleifenn
 eftir það hann hafde Ruoldmaltjadena eted/
 feigiande. Þesse Kaleifur er nýtt Testament
 um í minna Blode. Gjored þetta so opt sá
 þier drecked þar af í minna Míning. Þuiad
 so opt sem þier eted af þessu Braude/og dreck
 ed af þessum Kaleif / skulu þier kúngjora þar
 með Dauda DRÖTENS / þangad til hann
 liemur. Hvar hann etur nu af þessu Braude
 og dreckur af þessu Kaleif DRÖTENS D
 verdugur / sa er seltur við Hóld og Blod DR
 ÖTENS. En hvar Mædur þrope sig sialpe
 ur / og ete so af þessu Braude / og drecke so
 af þessum Kaleif. Þuiad hvar hann etur og
 dreckur overdugur / sa etur og dreckur sialpum
 siet Dom/gjorade ecke Gremarmun a DRÖT
 ens Lífama.

Þessum Pistle / þá þum birt þessat epterylgian
 Doe Bryngumstædur eo athuga.

1. Guð þa heilugu Augldmaltgd/edur Sac
 ramentum Alltarefins þape Jáfett / sem er sialpar
 Guðs Sonur JESUS Christus / sa eo kallast
 Guðs Bræptur a Guðs Speki. Cor. 1. Þar þ
 er tilþeyre

er libyrelegt / ad vier helloum off pastlega vid
þesse Jafeningar Ord / Auglðmæltgðatennar
Serrans Christi / med Trwne / og vaktum þar þust
ge þra / þu er þier bligðed vid magna Rædu / þa
eru þier migner safier Lærefuennar / Joh. 8.

2. Tjmann a hugtum þan jmsfette þessa R
ollemaelgd / sem var epter þad þan þayde Þauska
lambstns neyt / med samum Lærefuennam / a þeirre
vott / sem þan var fuiten af Juda Jscarioth /
litlu þyrre en þan uegied af Borgene Jerusaf
em i Allðengardeð Getzeman / til síns Dauba
stygðs og sílar þannu.

3. Guad JESUS
Christus glept off og vestte / J / med / og under
þu helgaba Þraude og Vnt i Sacramentenu /
sem er / þa same þans safarlege Þymæte og Þeru
lege Lykame / sem þyrre off var i Daubad giesen /
og þ þas sama safarlega / Þymæta og Þerulega
Blod / sem þa utbelte / síte þannu og Dauba a
Þrossennam / sem Þossulen þallstiger i. Cor. 10.
Þrauded huger vier bristum / er þad eðe Glut
teknung Christi Lykama? Og þa bleffade Þaleit
ur hugen vier bleffum / er þad eðe Glutteknung Ch
risti Blods? Þesse Þaleit er Þyrt Testament
i þans Blode / þad er / þan gienur off sitt eged
Blod / med hugtu þan þyrre og stadþæte þann
nya Sættmæla / eður þad nya Testament / lyka
so sem þad Gamla Testamentet var med Blode
Þraffa og Gakraffa stadþæte / þeirra sem flæccaðe
og Sornþærðer voru / Exod. 24. Guðlice rotn
Syrermyndan uppá Christum / sem er vott Þauska
lamb / og þyrre off var Offradur / i. Cor. 5.

4. Þydr og bepalat þier Þossulen þllum Mæ

um / ad

um/ að tilreida sig & búa verðuglega undir myrkni
 ing þessa G. Sacramentis/ huad siðdrilis er þápal
 ed/ saðre & hrásmislausre Þdran & Aþturþuarpe
 þra drygdum Syndum / hugðre samreingd a að
 veta sá og lifande Tæw / a Sorþienustunne JÆ
 Su Christi/ og alvarlegur Afsetningur til Endur
 nyungar Lþpernesins/ og nýrrar Glæðne. Því að/
 huad ofæmlegett er þáð/ að ganga til Bords þí
 einu mykeleharttar Gerra og Ronge/ med Öþueg
 num Gendum/ i saurugum þlalluðtande Blæð
 um? Guad myklu sýður/ skýlde nokkur Þyrp
 ast/ otisreiddur/ að oþropuðu synu Framþreðe/ og
 an Þdranar/ að ganga til Guds Bords/ & med
 æfningar þessatar þellsögn og Gimmesku Mæltæd
 ar/ i hugðre DRÖTTEn allra Drötna JÆSus
 Christur/ giegur oss Gollð sitt og Blæð að eta &
 drekka? nema þá ædur þyrre þuoc sig og þreinsæ
 i Tærum saðrar Þdranar / aðlegge viðbiðleg
 ar Glætur Syndareñar / og þlæðist Guds Gæ
 skæða/ Eph. 6. Coloss. 3.

X. Langa Fridnag/ Þistilæn skrifar Zach
 arias/ 12. & 13. Cap.

Þetta selger DRÖTTEn Gud / Eg
 mun rothella þper Næws Davide/ & alla
 Þoggendur i Jerusalem/ Anda Mæðar
 enar og Bænareñar. Því að þeir munu þorpa
 omig/ þuorn ed þeir þapa þunged i giegnum
 og þeir munu græta þper þonum/ so sem Ein
 gietnæ

fr sama Þóstin/ að þellagur Ande hialpe vorum
Breykileika/ og biðir þyter oss med óumræðelegri
Andvarpan.

2. Þat næst þræmsetur Mess
ias JESUS Christur hie eirn Spædom um syna
Þanu/ hugsa þie þorþerðu Gyðingar munde
med Ræglum/ giegnum grapa hans Geyndur & Sæ
tur/ og a Krossi nðurnegla/ og so hans Sýdu med
Spjore opna/ tillegdum margþættendum Spore
yrdum og Dryxle/ hans Krossþestingu & Dauda.
Svad þegar Guðs Þarn/ sannra Rðran og med
Tevareðnar Augum alýte/ þa munc þad apla
þeim Giartans Grygðar/ og þau yper hans Þást
um/ Ruzl og Krossþestingu þessilega Græta/ og
siet þad þæleaga til Giarta gænga latta/ eins og
seigest um Tilheyrendur S. þetura/ að hans pre
dikun ut af Þanu og Dauda Christi/ þape geing
ed/ giegnum þettra Giarta/ Þost. Eign. Þof
2. Cap. Rða so sem foreldrar plaga að Giar
ta mðg Mæðulega/ þa þau missa sín einasta Son
um hugen þau þepde þulla Þon þape/ að þā mðde/
þeim og þettra Sledte verða (þ þā tilendst þep
de) til upphæðar/ Aðstøðar/ og æskelegrar Gledel
lyka sem sa gamle Tobias og hans Rulna Anna/
þa þau meintu/ að þau (þā skie) þepde mist sín
Son Tobiam/ a hans Rersu & segðu/ O minn Son
O minn Son/ þut sendum vð þig/ þurtu þra
ðæne/ sem ert oðar Gleda og einfka Zuggun/ oð
ar Elle/ Giarta oðar og oðar Rrþð/ og þās Mðv
er villde sig eðe Zugga lata/ Tob. 10.

3. Jaleidee Propþetia Zacharias/ þessum
Spædoma um Christi Þanu/ hans Gmneska Sýd
ur Almættugan Guð/ sem vart þā so talande

a Þanu

Þá þínu Tögnunum Christi/ að Sverded/ þad er/
 Upsokner/ Þína og Dauda skylldu upphæfa sig/
 og ganga yfir þaus Ringlæti eiskulegast Son
 Jesum Christum/ sem þaþ þæþ gæþed og sende
 i Geimeñ/ að vera ein einka Gæder allra Þægan
 de og Trædtra Mæsa/ og þegar þetta Sverded
 slæþ þæñað Gyrdereñ/ þad er/ þa Jesus gange
 til að lÿða syna Þánu og Dauda/ þa munu Sand
 erner (þad er þaus Ræðsueinar) þra þænum sund
 urdreipast/ þÿa/ og þaþ einað eþterlæra/ so sem
 og eirneñ skæde og lesa ma/ Matth. 26. Marc.
 14. Capit.

2 Þáskadaginn/ Þisteleun

Skripar S. Þall 1. Corinth. 5,

Ræter brædur. Þyter þui þreinsed
 i burt þið gamla Særdeiged / so
 að þiæ siend npti Deig/ lÿka so þi
 þiæ værud osþrder. Þuad þæþ
 Þáskalamb er Christus þyter oss Þffradur.
 Þyter þui þældum væra Þáska/eige i gæmnu
 Særdeige / og eige i Særdeige Þllskunþr
 og Þrettvæþseñar/ Nældur i sætn Deige Sþr
 leifþins og Sæñleifþins.

Þæþe Þistill þæþur iñe að þælda/ eina alværlæga
 Þæmning æ Þiðværun/ sem Þæstuleñ Þall gæþ
 er sánum Þilþeyrendum i Þorgæñe Corinthþo/ að
 þæþe skule þra siæ og Sþþnude Guds/ burtreka/
 þæþe

það Góðdómsmað og Blóðskafara / sem til sín
 hafði tekið / sína eigin Skrupmodur / sem var Læ-
 ta Rísta þana Góðdó / hugna þeir skule eða hja-
 siet lida / þar það sá þorðarþadur Límur a Læ-
 farna Christi Sæpnadar. Þá ariara / þa er
 þessum Þistle jñepalei / ein almeiðleg Amniung /
 að þeir i Corinþo skule æstunda nýa Gijðne / og
 Læpnadarens Bættun / so og yðfa allobættadar
 Dygðer / en þorðast Synder og Glæpe / að hugrium
 Sæl og Lyfame þiðest að vera þlektud og Saur-
 ug i Guds Auglice. Og þessa æmiung þraðset-
 ur Postulei / andlegre Þyðingu / hugna þar að
 dregur að lyfingu ofyrðra Brauda / huga Gyðing
 æmet þlögudu að eða / þa þeir neittu Þaskalamb-
 sine / þiðað so sem þak eoru sæt / þrein / og omeið
 gud að aðru Særðeige / so vill það að þeir Chri-
 stuu (sem þyræ Blóð þess saða Þaskalambsino
 Christi / eru riectlatet vordner / og að Syndunum
 þreiner) skule þa þraðreigia / nýtt og þeilagat Læp-
 etne auglafa / þa gæmli Mætturufar Spilling
 þurt þreinsa / sem i ærney saurugú og Jærðnefka
 Giartans Tilþneygingum þra siet fæsta / æfsamt mæ-
 þeim gamla Adani / sem er Synden / en skýða siet
 eptet þeim Mæ / so sem þar seiger Rom. 13. Jæ-
 æðist DRÖTTNE JESU Christo / æ rækted Gollid
 ið / þo so / það þreime eða sínar Gynder.

II Annari Dag Þaska / Þistillei i Gior,
 unga Bof Postulanna 10. Cap.

Þeim Dögum / lauf Petur upp sínum
 Ríne / æ sagde. Nu reime eg i saðleifa /
 það

það ecke er Mañgreinarmunur hia Gude/hellid
ur a øllu Folke/sem hañ ottast/og giorer Riitt
viise / þa er honum þocknan. Þier vited af
þeirre Predikun / sem Gud sende til Israels
Sona / bodande þeim Frid þyrer JESum
Christum (huer ad er DRÖLEñ allra) af
huorre Predikan/ Rýstet vrbairt um allt Gvð
ingaland/ su er upphopst þyrst i Galilea/epter
þa Skjrn sem Johanes Predikade/ það Gud
hepde smurt JESum af Nazareth med helge
um Anda og Ríapte / huer ed um frýng gíeð
giorde gott/ og grædde alla þa sem af Dieß
lenum voru underþræfter / þuiad Gud var
med honum. Dg vier erum Dottar alls þess
sem hñ giorde a Gvðingalande/ og Jerusalem/
huorn þr Aplþydu/og þeingdu uppa Fried.
Þañ sama uppvaste Gud a þridia Deige/og
liet hañ openberañ verða/eige øllu Folke/hellid
ur øss/sem cadur vorum þans Dottar af Gu
de/ vier sem catum og druckum med honum/ep
ter það hañ var upprisen þra þeim Daudu.
Dg hañ band øss ad Predika Follenu/eg Vit
ne um bera / það hañ vore sa / sem skýðadur
er af Gude / Domare Lifendra og Daudra.
Af þessum bera aller Epæmen Witne/ad all

☪

er þeir

er þeir sem a hafi trúa/ skule þyrir hús Nafn
medtaka Syndana Gyrgieþning.

Þær þad/ Postulen þeilagur Þetur/ þadde ut
ap eirne andlegre Syn (þugette þonum þyrir
ust Villudyr og Skrifvotinde / og þyrir þar
þannþramt eina Rødd sem sagde/ ad þann skylde
eðe kalla þad ohreint sem Gud þyrir þelgad) þom
ist til riectrar Þekkingar/ og Keinsla þar um/ ad
lyta skyldu Geidungiar (þugette eðe voru um
þorner) tilþeyra Kyfenu Christi/ og niotande ve
rda þans Þelgierninga / þuad þan þadde þo eðe
andur til þorna vttad/ þa þramsetur þan þessa Þre
ðikun/ þyrir þeim Geidna Maste Cornelio / med
þugette þan þevgsar/ þan sama JESum ap Naz
areth/ sem Gydingarner Þrossþestu/ þan vøre sa
sane þyrirþeitte Messias/ og Mlaðynsins Þrelfarc/
þuad Gerran Christur sialþur eðe alleinasta aug
lyste i sijnum Þredikunum/ og med margþættud
um Þraptarettum/ þellður og eirneð Vitar þar
um Johanes Skyrare/ og aller Spærneð. Þær
þyrir Jætar og stadþester Postulen þier/ ad þetta
sie þad einasta Rødd z besta Adþerd/ ad gðlast Vek
þerd Saluhialþeðnar / Syndana Gyrgieþning
Riectlætte d og Vilgpt Ryp / ad Mlað skule a þell
an Þrossþesta JESum trúa/ sem upp sie risenu
þra Daudum/ og þeir meige sig þar uppa reida/
ad þyrir saker þessa Þendurlausnarans/ sic/ og ver
de Gud þeim Røddugur og Mlyksunþamut. Og
þui þramsetur Postulen þier/ eirne merkelegan Læ
þom þar um/ þugette ad sie Christur / sem er/ salfur
Messias/ er Gydingunum var þyrirþeitteð / þugette

ier sien

ser sien hans Velgjøerningar / huset og huslyst sie
hans Rykte / og husrenta vier Eufonium hans Velgjøern-
inga bluttafande ad verba / sem er / pyrer Trøna / æt
alle Mennegjengærskts.   Så ænder hier og

efendi Mienina/ad þeir skule þessi Medalgangara
med Trunne ad sier þadma/og sig þar uppa reida
og þorlanta/ ad þyrir þan þæc þeir og þolist 17æd
og Miskun af Gude.

Pridia Dag Pasa/ Pistilliñ ; Siern^o
inga Bos Postulana 13. Cap.

Aðeim Dögum/ Stod upp Paulus/ og
sagde til Gyðinga. Þiet Men gods
er Bræder/ og þiet Synur Abrahams
Slektis / og þeir sem yðar a millum Ottast
Gud/ Yður er þetta Nalprædis Ord sendt.
Þuiad þeir sem biuggu i Jerusaleu/ og þeir
ra Nopdingiar/ med þui þeir þeckta þan ecke/
nie Spæmaña Rædurar (huertar lesnar ver
ða huoru Þuottdag) þapa þeir med synu Dos
ms affuæde uppsylit. Og þo þeir þynde eng
va Daudasok med þonũ / beiddu þeir af Pilato
ad þan liete Aþlifa þan. En sem þan þapde
þulifomnad allt þuad af þonum var skripad/
þa tofu þeir þan opañ af Trienu / og legdu
þan opañ i Stopena. En Gud uppvakte þan
þra Daudum/ þuor og siedur er um þarga Daz

ga/ ap þeim sem með honum fóru af Galilea til Jerusalems/hugrið ad voru hans Dottar/hia Folfenu. Og vier bodum yður það fyrerhept/sem til Fedra vortu er skild/ad það sama hept Gud upppyllt við oss þetta Sonu/ i þui ad hann uppvakte JESum.

Þessi pistill er efen Partur ap þeirre merkelegu Þredikun hins heilaga Páls/ sem hann hafde þ Samfundu Gyðinga á Antiochia / i hugere Postuleñ (epter það hann hafde með mörgum Orðum leinge talad / um Oppruna edur Drövalning Israels Sona / Sömulcidis um Guds Velgigninga við þa) meðlieñer z jactar/ ad sa Nadverske JESVS/sem Gyðingarner Krossþessu/sic sa sanne Messias / ræddur ap Davids Sæde/ epter þui fyrerheite sem Gud hafde hönum gjept. Og þetta bevisar hann ap Vitnisburde Johannis Skara/ sem ekki vildi þa Virðing ap Gyðingunum þaggja/ ad vera hallden þyrer Messiam/ heildur suarade þeim og sagde. Sa er geingen midt a medal yðar/hugren þier þeked ekki/hugns Skopue inge eg em ei verdugur upp ad leysa/ Joh. 1. Og þetta hið sama stadhefter Postuleñ hier i þessum Pistile / mid Opprisuñe Lerrans Christi þra Daudum/hugretar Dottar/voru hans Læresuctnar/og marger adrer/sem um margu Daga með hñ umgeingust epter hñs Opprisu/ z syner hier i upphape Pistillsins/ ad Christur z hana eilysu Velgigningar/ hape eigenlega tilheyrt Gyðingum / epter þui hann var komenn ap þeirra Kyne / sem var ap

Abraham

Abraham/ hugrjum Syreðreited um Christum þar
 de gíped vered/ sem síst i Gen. Bók 22. C.
 þar so stendur/ I þínu Sæde skulu allar Þóðer
 a Jörðunne Blessadar verða. Þú er þad Grund
 völlum allrar þessarar Ræðu Postulans/ ad Gyð
 ingar skule þú þullkomlega Tíwa/ ad þesse Ræði
 verske JESUS sem Krossfestur var i Jerusalem
 og af Dauda sí uppríseinn/ þan sí sa sanne Mess
 las/ og af þínum einum skule þeir vaxta/ og bið
 la um Syndanna Syreðgíepning/ Ríttelæted og eilí
 þt Lífs. Þar þýrer seiger þan so i Ríðurlagenu.
 Vitanlegt sí yður Góðer Brædur/ þad yður bod
 ast þýrer þennan Krossfesta JESUM/ z af Dauda
 Dppríseinn/ Syndanna Syreðgíepning / og Stelsun
 þra öllu þú/ ad hugrju þíer gættud ei Ríttelætte
 vóred i Moysis Lögmales/ en hugr þan trwer
 a þennan/ sa er Ríttelætur.

Syrsta Söfnudag epter Páska/ Þístillenn

I. Jóhannis 5.

Eskuleger Brædur. Allt huad af Gude
 er þædt/ þad þpervínur Neimenn. Og vor
 Lætt er þfervíníngenn/ þuor Þeröldena
 þpervínur. En þuor er þan sem Þeröldena þp
 ervínur/ utan alleinasta sa er trwer/ ad JESUS
 er Guds Sonr? Þesse er þan/ sa s fremr med
 Vitne z Blode/ JESUS Christus/ Eige miz
 Vatne alleinasta/ þelldur med Vatne og
 Blode. Og Andenn er sa sem Vitne þer ad

Anden þie Sannleikur/þuiad þrjár eru sem Vit
nisburden glepa a Nimmu / Fadren / Sonuren /
⁊ N. Ande / ⁊ þessar þrjár eru Eitt. Og þrjár
eru þ Vitnisburden glepa a Jordonne / Anden /
Batned / ⁊ Bloded / ⁊ þessar þrjár eru eitt. Eþ
vier mztelū manna Vitnisburd / þa er Guds
Vitnisburdur meite. Þuiad Guds Vitnis
burdur er sa / þad han þefur vitnad ap synum
Eyne. Nust han trær a Guds Son / sa
þefur þenā Vitnisburden i sier.

SJerdeillia er þad þrent / um huad Postulen
scalar i þessum Pistle. 1. Amiser han

off Meina / ad æstunda jannbyrdia Rærlæika til
Næungans / so og eirneā ad veita Glydne Guds
Bodordū / hugr Glydne og Næungans Elska / eru
þræ Uvexter / sem uppsoretta ⁊ þrañkoma ap Þer
ingu Guds / og þeim Rærlæika sem han þafde til
vor.

2. Grosar han þier verfan og verdug
leika Trwærenar / sem er ad þyret þana alleinasta
þaum vier yberuñed Leimen / þad er Dispulen /
Ovinena / Tyrana ⁊ Opsoknarmen / og alle Mot
late / sem offtan til ad þalla.

3. Minest Post
ulen a / med hugrium Vitnisburdum Christur ha
þe berðsed sig ad vera Guds Son / og þafi þyret
þeitna Messiam / sa ed i uppatefenne Mændoms
Nætturu / gigrdest Sorltunur Offur / þyret Mā
Eynsins Synder / og hake jñsett þa þeillgu Þion
ustugigrd Gudspiallegar Ræningar / og handtier
ingar / þettra 6. Sacramenta / i hugrium hana

þrañ

Þrámbiðast læte Míssumum sýna Ríka Næðar
Velgigninga. Guð sem nú erver þessare Predik-
un/ um Guðs Son/ hafi verður Sæluholpan/ sem
Postuleið seiger sýðar í þessu Capitula. Guð sem
Guðs Son hefur/ sa hefur Ríped/ enn hugt hann
hefur eðe Guðs Son/ sa hefur eige Ríped.

Annari Sunnudag ep̃ter Páaska/ Þistileið
skrifar S. Petur 1. Þistle 2.

Eskuleger Brædur/ þuiad þar til eru þis-
er fallader/ með þui að Christur hefur ei-
rinnenn lided þyrer off/ og off til Ep̃ter
dæmis læted/ að þier skyldud so ep̃terþýlgia
hans Fotsporum. Nuor ed engva Synd
gierde/ og eige heildur er nein Flærd þunden
í hans Múne. Nuor ed eðe þormallste í giegri
þa honu var þormallst. Eige Þgnade þa þu
leid/ Enn opurgar þad honum sem ríett dæmer.
Sa er sialþ: hefur vorar Synder bored a sýn
um Lífama uppa Trienu/ so að vier í þra Sy-
ndunú deyðer/ lípðum Ríettlætenu/ þyrer þuo-
rs Beniar vier erum Neilþýgðer vordner.
Þuiad þier vorud so sîn Þillurþande Sand-
er/ Enn nu eru þier umvender til Myrðers og
Þýskups yðvarra Sælna.

Þessum Þistle þrámsetur Postuleið eina merke
Þlega Amíning/ með hugtre þu upphuctur Guðs
Þýrn/ að umbæra og láða Kroff og Motlætningar

med Polemíxðe / ap hugnum Chrísteleg Ryrkía
 þíæst/vegna Medfíðingar þess G. Evangelij.
 Þessa sína Amíðing tefur hañ ap Epterdæme
 Chrísti / hugrs ostraffanlega Læperne og Polinn
 mæðe/hañ seiger vier skulum atþuga/og synet off
 þar þapnþrame/ ad Synder vorar hape vered ord
 sðt til hans Dauda/og þad þess vegna/ad hans A
 míðing skule þui þramar þíða godañ stad þia off/
 þar Chrístur hape vered gldungia Geislagur z Sæ
 laus/og hape þyrer vorar Saker libed z Þýndur
 vered/ en vier vorum þeir sþkudu/ sem þorþienad
 þýpðum eilípa Stríffun vegna vorra Synða.
 En þíorar eru sierðeillis þær Orðsaker/vegna hug
 ra Chrísteleg Ryrkía þlytur Gæmumgar ad lqda/
 sem er. 1. Ad Synðen z Mætturufnar Spilling/
 deyðest / þeim Gudhræddu / en þar aptur a more
 upptendrist / þeim Tveñ med heñar godum A vðre
 um/og Þæna afalled. 2. Vppa þad/ ad Guds
 Almætte og Godgyrne auglýseft og openberest/siñ
 hañ audsynet Chrístneñe / heñar Gæmumgar.
 3. Ad vier þar m; verðum samlyfker Guds Son
 at Imynd / hans Þýnu/ so vier mættum círneñ
 verða þýnum samlyfker / Þýrðeñe / sem Þostulenn
 seiger/ Rom. 8. 4. Vppa þad / ad alltýð
 þíðest Ræf og Þevafingar / Chrístelegre Ryrkiu/
 um þad epterkomanda Oðauðlega Lqþ/ / hug
 tu þeir Gudhræddu/ munu hapa eilípañ Sögnud
 og Gleðe/eptet apstædnar allar þær Mættætingar
 sem þeir hapa þlaced ad lqða þier / Geime.

Þridia Súndag eptir Þúska/ Þistilenn
 skripar S. Petur 1. Þist. 2. Cap.

Alskuleg

Eskuleger Brædur / Eg bid þú þu lifa
sem þræmde og Þegþændur / að
þær hallded þú þræ þolldelegum
Þrindum / þuoriar í gíegum Ealurne
flíða. Og þær goda Þingengne a medal
Neiden þræda / so að þær sem þallmæla þú
so sem Þllvirkum / síæ þu þu Godverk / og
þær Gud a Þitinnardeige. Þær þær / ver
ed undergíegner allre Þrælegre Skýðan / þær
er Þerrans safar / síæ þu Þonungum / svo
sem þu n þpær / edur Þandþiornurum / so
sem að þonum þllskýðum / til Þerndar þær
Þllvirkana / og godum til Þofs. Þu þu þu
er Þillie Þuds / að þær med godum Þerfum
nidur þagged Þviturleif þræmskra Þræna. Eo
sem Þræþingiar / og ecke so sem þær þær
Þræfed Þllskúne til þærþlmingar / þellur so
sem Þuds Þionustumæn. Þeited Þræding þu
orium Þræne / Etsked þrudurlegan Þræleifa /
Þttest Gud / þeided Þongen. Þær Þionustu
men / vered Þerrunum undergíegner med allre
Þræfeme / eige allemasta godum og Spærþer
ugum / þellur eiræn þræþræsum. Þu þu
er Þræd / ep nœtur þær Samvisskúnar safar
til Þuds / þoler þu þu / og umþu þu Þræ
tetta. Þu þu þræþan er þu / ep að þær þu

ret Misgjörningana safar Sleg líded? Einn
nær þíer umlíded og þoled Rænginde/ þýrer
Belgiörda safar/ það er Ræd hla Gude.

S Jæ i þessum þíste æminner. Postuleñ off/ til
Gudræne og godra Trwar Avaxca/ sem eru
þesser. 1. Rídurðempun og Deyding hold

legra Gynda og Tilhneyginga / og Síðsamleg
Umgeingne með Ræungunum/ hvar með Gud rer
dur lopadur og dyrkadur / en þetta Músur til
byrgdur / sem lasta Rærdom heilaga Evangelj.

2. Glýðneñ víð Þpervalldsmennena / og vora
Þperbodara/ hugrúñ skýlduglega ber að veitt sé
Virding og Vndergiepne/ so sem Guds Vmboda
mánum og Gudlegre Skýfun/ og það bæde vegu
na Guds Bepalningar / so og eirneñ regna þess
að þeir Vndergiepnu mætte behalda Spekt og
Rofeme/ ásamt almeñelegum Fríde/og að sa Gím
neske Rærdomureñ mætte godañ Straffgang þaka/
og Chrístelegur Age og Vmögndun / víð magt
halldast a meðal Mafasta. 3. Þoleñmæðin

i Moclætungunum/ þú þa sem þana stunda/ mun
Gud pryda og begæpa/ með æskelegu Verðkaufe i
eilypu Rýpe / sem Chrístur selger / Matth. 5.
Sæler eru þíer / nær Meficner veita yður Op
sofn þýrer mýnar Saker/ þagne þíer og vered glad
er/ yður skal það vel betalaft a Gímmum. So
teñer off þa sa þýrste Þartur Þístilsins / hugrúneñ
vler eígun að breyta víð slalpa off. Áñar/ hugrú
nín vler eígun að skýða off víð Þpervallded.

Sín þridie / hugrúneñ vler eígun að þegda off víð
vora Qvín og Opsofnara/ sem er/ að vler seum

íde Geph

edde Ljónargyngur. Og í þessum þremur þættum
 um edur Greinum/er jafnaleit allir Ljónir eins
 Christens Menn/í so mykni mátt/ sem Ljónmál
 hins Drottins og Ljónir þeir ytra víðvætur.

Þiorda Sunnudag epter Páska / Þistileinn
 skrifar S+ Jacob 1+ Cap.

Elskuleger Brædur. Allt godt Gætt/ og
 all þullfomleg Gætt fæmum að opna/
 þra Þedurnum Ljóns/ hia huerum er
 einginn Drottning/ nie Drottning Ljóns &
 Drottning. Þuiad hñ þætt gætt off Gætt
 þra/ þætt Gætt Ljóns Drott/ að vætt fæmum
 Þedurnum hans Elskulega. Þætt þui Bræ
 dur mætt Elskuleger/ sic huer Drott þætt
 ur til að hætt/ en tætt til að tala / og til
 Reide tætt / Þuiad Mætt Reide vætt
 edde Guds Drott. Þætt þætt aðlegged all
 að Drott Ljón/ og Drott Ljón/ og með
 tætt Drott með Drott/ þætt í þætt er tætt
 sett/ huer ed þætt Gætt fætt hialþegar að
 gætt.

Þættþætt í þessum Þætt/ fætt þætt off
 þætt Stoner/ huer að sic Ljónur og Drott
 allra godra Gætt/ andlegra og líkamlegra í Che
 ristlegre Drott/ sem er fætt Guds/ sa ed allir
 Gætt þætt skapad/ og víðþætt þætt/ huer

vætt

vegna vör eigum / Tröste ad vænna/ og af þgnum
 ad beidast allra godra Glæta/ hugst heildur þeir
 viddgfa Sölu eður Lögama. Þar næst æminn
 er þan off/ ad vör skulum yðfa og atþuga Guds
 Ord/ hugst þagra Lios og Lioma/ þannan nu
 upptendrar og skyna lætur/ og þar með samansaf
 nar sine Christne og endurþæðer þana til Arptgfa
 eilgpa Lgpa/ þvad vissulega er einn af þeim Gm
 nesku og stærstu Guds Velgigðningum / og vill
 Postuleñ/ ad vör skulum þetta gaumgigðpelega at
 þuga/vörda og æ lopt þallda/Guds Þionustugi/
 þro epla og styrkfa/ og goda Sidseme stunda/ so
 þetta andlega Lios/ stofne eðe aptur ad nyu/þyr
 er Ofamþyðe/ Reide z Þræctaner a medal Sab
 nadarins/. Ad sýðustu/byður þan off ad stunda
 Andurnyung Lignadarens/ þ er/ allshættadar
 godar Dygðer / Greinlæte/ Stgrlæpe/ Lögward/
 Sparneyne / og aðad þuillgft / hugstlar Dygðer
 eru Avertter Predskunareñar þess heilaga Atran
 gels/ þla þeim Tröudu / þu heilagur Ande sem
 veiteft þyrer utvortis Rieðingu Guds Ords/ er
 fröptugur / Guds Barna Lugskotum / og upp
 tendrar / þeim Tröna/þyrer hugstla vör verðum
 ut af Tröðese Rieðlæter/ þad er/ Gude þeðer
 og þægeleger / vegna Medalgangarans JESU
 Christi/ sa og eirnesñ Lugskotenñ endurnyar/ svo /
 þeim uppþræst nyar Grætingar/ sem Guds Lög
 mæle eru samþlöda.

Þinnfa Sunnudag epter Þæska/ Þistileñ
 skripar S. Jacob I. Capitula.

Ræter

Ræter Brædur/ Vered giörendur Orðsins/ en ecke alleinasta tilheyrundur/ hvar med þier siarpa ydur a Tælar draget. Þu ad ep nockr er Orðsins Tilheyrare/ en ecke Gierare/ sa er lifur þeim Manne/ sem sjna lifamlega Afionu skodade i Speigle. Þu ept er þad han hapde skodad sig/ gieck han burt/ og jafnsnart gleymde han huornen hans Yperlitur var. En huer i giegnum skodar hid algiörda Legmal Frelseins/ og stadnæmest þorjue/ og er ecke þorglermanlegur Nektare/ þelldur. Giörningsins gierare/ sa same mun hialplegut i sjnu Berke. Og ep nockur amedal ydar lætur sier þykia/ ad hn sie Gudræken/ og temur ecke sjna Tungu/ þelldur þor viller sitt Niarta/ þess Gudræfne er Niegome. Enn skær e Dpleckud Gudræfne þyrer Gude Godeur/ er þesse/ ad vitia Eckna og Gedurlausfra i þeirra Normungum/ og sig siarpañ ad gelma þlecklausan þra Neime þessum.

Sem postulen Jacob i næst þyrerparande Sunudago þistle/ æminte alla þa / til Andernyngar Ruppagaña / og godra Trwareñar Avarxa/ sem þyrer Medalgangarañ JESum Chrestum/ hapa wt ap Wæðeñe þeinged og edlast Syndana Syrerleþning/ Riectlæted og cilægt Rupp/ so sigrer þan og so i þessa dago þistle/ en Straffas og ad

og ævgtar þa/sem sig þar af stæra / ad þeit síu
 Christner/ alleinasta þess vegna/ ad þeir wtvortis
 meðfienā Christi Rærdom. Þetta híd sama
 er þólsk og rōng Mæining/ og mykæd Gyrduleyse/
 sem mōrgum þylger/ þe ein sōn Trw a Eoangelio
 er frōptug þyrer Godverken. Þat þyrer hugræ
 þellst sem at hugalauslega þræmpara i Syndunum
 og eðe auglysa sýna Trw med godum Verkum/
 sem Gud bepalat i sýnu Orde / þeit eru eðe enn
 þa Endurþædder þ heilagā Andā/sem frōptugur
 er i Mānānā Gistum/ dreydande holidlegar Gyri
 der/ og styrkiande til allstōnar godra Verka/ af
 hugrū Postulā upptelur hie noður/ so sem er/
 ad Trwa Eoangelio / vera scadþastur vid sýna
 Jætningu/temia sýna Tungu/vitia Eāna og Sēd
 urlaustra/ i þeirra Gæmningum/ og vardreita sig
 sialþān ofaurgadān af þessum Gæime.

A Þppstigningar Dag/Þistell. i Giorn. Þof Þofkulanna I. Capicula.

Þun þýrra Þofmāla gierda eg ad
 sōmu um allt þad / þu Theophile
 sem JESUS hóf upp ad giōra/ og
 Rieñā/allt til þess Dags er hñ vard
 uppnumen/æpter þad hān hāpde þyrer heilaga
 ā Andā fūngiort Þofulumum/huēria hān hāf
 de og wtvaled/ huor um hān titade sialþān sig
 Eipande epter Þýsl sýna/ med marghættudum
 Þevýsingum/ og liet þa sja sig um þiorutýg
 er Daga

er Daga / talande vid þa um Guds Ríke.
 Og sem hann hafde samansafnað þeim / bauð
 hann þeim / að þeir fære eige út af Jerusale-
 m / heldur að þeir skyldu bjóða eftir Þræ-
 þeite Gudsins / huort þier (sagde hann) hafið
 af miet heyrð. Þvíad sanlega skýrde Jóhannes
 í Batne / en þier skulud med Heilögum Anda
 skýrder verda / eige langt eftir þessa Daga.
 Þar þyrer / þeir sem þar til samans voru /
 spurdu hann að seigiande. Herra villtu - nu á
 þessum Tíma upp ríetta Ísraels Ríke? En
 hann sagde til þeirra. Það er eige ydurt / að vi-
 ta Stund eða Punct Tímaanna / huoria Gæð-
 ereñ sette í sálps síns Bálde / heldur munu
 þier ódlaft Kráft heilags Anda / þess er yper
 ydur mun koma / og þier skulud mýnaer Bort-
 vera til Jerusalems / og í öllu Bydinga Lande
 & Samaria / & allt til hins östra Jardar Ens-
 da. Og er hann hafde þetta sagt / vart hann
 þeim casíæondum uppnumen / og Skýed tók
 hann þra þeirra Augum. Og þa þeir horpdu
 eftir honum uppstýganda til Nimens / Sim-
 ad tveir Menntu stödu þia þeim í hvísum
 Klædum / huorier ed sögdu. Þier Menntu af Ga-
 lilea / til huors stande þier hier / og horped upp
 í Nimenen? Þesse JESUS sem uppnumen
 er þra

er þá yður til Nimens/ þá mun so koma/ lú
 fa þer nu sæu þier þá til Nimens þar anda.

Gudsþjallamadureñ S. Lucas / synir hie
 upphæpe postulaña Gigningabotar/ so sem i
 sinu stuttu Agripe / þad þá þadde ædur þyrre/
 med mærgum Orðum / siñe Gudsþjallabot/ ikrípad
 bæde um Ljþernis hættu og Lærdom Messia eo
 ut Christi/ hugr i Gollðenu auglæstest/ sem er/ um
 þana Mañdomlega ættu/ Ríkingar og Re
 aptaverk/ Þjnu/ Dauda og Vpprisu/ og med þu
 grium Þeovsingum/ Gerrañ Christur hæpe auglæst
 lega openberað signum Læresueinum / ad þá þe
 de af Dauda upprised/ þar þá umgiedst med þe
 im/ og talade vid þa i þeila 40. Daga/ um sitte
 andlega Ríke.

I añañ mæta þraskyrre hie
 Gudsþjallamadureñ/ hugrsu Gerrañ Christur þa
 þe bepalad signum Læresueinum/ ædur en þá up
 stie til Simens / ad þeir skyldu eke vátia ut af
 Jerusalem/ þellour ad þeir skyldu þar sameig
 eñlega byða/ epter medtekningu þeillags Anda/ sem
 þá þadde þeim heited/ hugen þeir skyldu gðlast
 og yper þa koma a Gufasunnu Deige helgum.

I þridia mæta synir þá/ þvad mykell Þreysk
 leike og Sæþræde/ hæpe þylgt Christi Læresueinú/
 jþnvel epter þad / þá var þa Daudum uppreis
 en/ ad þeir þeppu eke ríetta Þeðing um Ríked
 Messia/ þar þeir meintu / þad munde verða Lú
 kamelegt edur Veralldegt/ i hugriu Christur og
 þeir/ munde verða stornendur yper gllum Geimen
 um/ og underþryðia þa Romversku/ af hugrium
 Gyðingar/ þeppu þa um nokkra Tjma þiæder og

underoð

und. rotader vered. Þessa Læresuenaða rænga
 Meining um sitt Rýfe/ straffar Christur þier/ og
 seiger það sie eitt andlegt Rýfe / i hugnin þeir
 skule þyrer Predikun þess heilaga Evangelij/ saman
 sanna Christelegri Ryrkiu ap manlegu Rýne/
 um allan Geimeñ/ Og til þess/ ad þeir kúnne það
 þarsællega ad þræktuama/ þa lopar hñ þeim Sei
 lögum Anda. I Siorda mæta seiger Gud
 spiallamadureñ hugnin Christur þape til Simens
 uppstegged/ sem er/ Skýed þape teked þan þra þeir
 ra Augum/ og tucit Ringlar þape hia þeim staded
 sem Predikudu þyrer þm/ um þa adra Aþturkoma
 Christi a syðasta Deige/ ad Dæma lipande Menn
 og dauda/ þuar med þeir villdu Guggad þapa Læ
 resuenaða/ og alla Christelega Ryrkiu/ ad Christ
 ur munde einþugen Tagma aþturkoma / og sýna
 mæddu og þiædu Christne / ap ellum þessa Lægs
 Gsemungum/ þullkomlega Sreisa / og til sýn ann
 tafa i Simnargte/ þugre þan sialpur / sem er Sagn
 adarens. Gþpud/ være nu fomenñ/ og þepde uppsteg
 ged/ en þo samt og ædur/ være Christur eðe yðiu
 laus a Simnum þangad til/ þelleur munde þann
 samansapna sier Daglega Christelegre Ryrkiu/ þyr
 er Predikun G. Evangelij/ Bænþeyra þana/ þyrer
 gjeþa þeñe Syndernar/ vardreita og þorsuara þa
 na dæsamlega/ og siñ Simneska Gþdur þyrer þeñe
 bidia / og ad þans Rýfe i þessum Geime / sie eitt
 andlegt Rýfe / so sem Spæmenærner þape ædur
 þyrersagt.

Siotta Sunudag epter Pæska/ Þistilemi
 skripar S. Petur 1. Þistle 4. C.

I

Goder

Soder Brædur/ Þyrer þui vered spar
 neytuer/ & arvafrer i Bæna afallenu.
 En um þram alla Nlute/ þa hoped nog
 legan Riarleika jnþyrdis. Þuiad Riarleika
 en þylur þiolda Synndanna. Vered giestrisner
 jnþyrdis an Moglunar. Quor og einn epter
 þeirre Næd sem han hepur edlast/ þa sie odrum
 þionande/ so sem goder Embodsmen margþalld
 rar Guds Nædar. Ep nockur talar/ han tale
 þad so sem Guds Ord. Og ep nockur þion
 ar/ han þione epter þeim Krapte sem Gud gi
 epur. So ad i ossum Nlutu verde Gud dyr
 ladur/ þyrer Iesusum Christum/ þuorium sie
 Dyrð og Balld / um Alder og ad Gilþu/
 A M E N.

I þessum Texta/giðrer Postula einn Ammning/
 Iad Menn skule yduglega auglysa Averte Erwar
 enar/sem eru Godverken/huar til þa nepner þyrst
 Sparneytnena/ Bæntæknena/ Brødurlegan Riar
 leika/ Giestrisne/ og Godvilld við þa sem wælag
 er kunn ad vera þi Evangelij safar. Þar næst amnir
 er han sierhusen Mann/ad stunda kostgiæpelega sj
 na Kallan og Embætte/ epter mælingu þeirrar
 Gæpu/sem hugr þaþe an Guds Næd edlast/ hugr
 marghættud kan ad vera / þia sierhusrum Linn
 Christelegar Byrkju. I þridia marta/amnir
 er þad Christuinnar Lærebudur og Rænnendur Ord
 þno/ ad þeir skule eke þrambera i Söpnudunum

noðra

nokkra Mánaferninga/ heilður Guds Orð/ sem í
 4. Ritningu / er uppteiknad/ Grundvallad / af
 Spæmþíum Guds álad / áfamt fialþum Christo
 og hans Postulum/ so sem hann hier eirnen seiger.
 Es nokkur talar/ þa tale hann þ / so sem Guds Orð.
 Það eiga þeir og so að glæra / að stíðia sig eðe
 við sína Máðlega Vitsku / eður hollðlega Skyn
 seme/ heilður við Guds Brapt / sem nælægur er
 allum trawlyndum Orðsins Þienurum / gíekande
 þeim 4. Anda / uppa það hann samansapne sier/
 og viðhalde einu Söpnude/ af Máðlegu Rýne í
 Christelegre Rýktu/ af hugríum hann verðe þekkt
 ur/ og dyrkadur/ þyrer hann Medalgangarañ mid
 le Guds og Máða DRÖTTEN vorn JESUM
 Christum.

A Hvíta Sunnu Dag / Þist- illeñ í Gíorningaboð Post. 2. C.

Þeim Dögum / Dg þa er Hvítas-
 sunudagar þullkomnudust/ vorn þr
 aller med einum Nuga í þeim sama
 Stad. Dg þar varð skynðelega
 Þytur af Himne/ lýka sem rýfels tilfomande
 Bindar/ og upppyllte allt Næfð þar þeir
 söfu jñe. Dg a þeim söuf sundurgreiman-
 legar Tungur/ alíka so sem Elðs Loge/ og
 sette sig yper sierhuörn þeirra. Dg þeir urðu
 aller þuller af Nælegum Anda/ og söfu til að
 tala

tala þuisslegum Tungum / epter þuissem heil
lagur Ande gaf þeim vort ad tala. Enn þar
voru Gydingar byggjande til Jerusalem / Gud
hrædder Men / af altra handa Folke / sem er
under Nunnum. Og er þetta Nliod skiede
fom Manþiolden til samás / ⁊ varð Dettasleig
en / þuissad huor og eim heyrde þa tala sitt Tu
ngumæl. En þeir aller tofu ad skilfast / og
undrast / seigjande. Sica / eru þesser eige aller
sem þar tala / af Galilea? Og huernen þepru
vior nu þa talande vor Tungumæl / þar vier
erum jneþædder? Parthi / Medi / og Elamitæ
⁊ þeir sem bœra i Mesopotamia / Judea / Cap
padocia / Ponto / og Asia / Phrygia / og Pam
phylia / a Egyptalande / og i Landskalpum Ep
bica / huor ad er nærrer Eytania / og vtelender
af Rom / Gydingar / og þeir sem Gydingar ha
þa nggjorft / Eretar og af Arabia / og vier
þeprum þa talande vorum Tungum Guds St
ormerke.

Þesse Distell er ein Gistoria edur Grasögn / um
það / hugrsu Gerran Christur epter sijnü Syrer
heite / opän sende af Simuum G. Andä yper sijnä
Postula / og er hier þyrst neþndur Tjmeän / a hugr
tum þetta skiede / sem var siakpän Lustasunudag
það er þän þintugasta Dag þra Vppreisudeigent
um Christi / edur Þærskadeige / a hugrtum Lusta
sunnu

suñudeige Gyðingar hieldu eina mykla Latyd/ i þess Míning/ þa Gud auglyste og úrgep sít þess laga Lögmaðl a Stallemu Sinai.

Þar næst verður hjer áminnst/ með hugre Segð an edur hættalage/ að Postularner/ hafa þá ver ed a sig kommet/ sem var með Ríxlíkka og Sam lynde/ ió þeir voru aller með einum Luga/ bðan de epter Syrerheitenu/ um Aftgíð og Vefendingu 6. Anda/ sem skiede i Morgene Jerusalem.

I þridia mætti er hjer umgieted/ hugnefi edur i hugre Lyting þeilagur Ande hafa þeim gípefi og veittur vered/ sem var i myklum Vinds þyr/ a Mynd Elldlegra Tungna/ með hugru synde verður/ hugd að sic Vættura og Kræptur 6. Anda sem er að tilfnya og æhuettia Lugskot Míðaðia/ til Guds Þekkingar og þans Elsku.

I þiorda mætti auglystist hjer/ huiðskar Gæp ur 6. Ande hafa þætt með sít/ og Postulum meddeilt/ sem var Ruðatta og Skilningur/ aðskil tanlegta Tungumæla þessra Þiorda/ sem þá voru þar samankomnar / a hugrum Postularner hþ þu stóra Þærb/ sem og eínefi Gæpuðe/ að tala jmflegum Tungum/ uppa þad að Lærdómur 6. Evangely mætti webreidast og berast um allann Sermeñ.

Annánn Dag Níðstasunnu/ Þistilíen i Gíorningabof Þoðulaña 10. 6.

Þí þeim Degum/ upplaus Petur Munne sínum / og sagde til Cornelium/ og til þessra sem voru hia þonum. **ORÐ**
 6. 14. ten band

ten baud off ad Predika þyrer Folfennu/og Wit
ne um bera/ þ hi väre sa sem skýfadir er af
Gude/ Domare Lipendra og Daudra. Ap þess
um bera aller Spæmen Witne / ad þyrer hans
Nafn skulu aller þeir sem a han trúa/ með
taka Syndana Þyrergieþning. Þa ed Petur
talade þessum Orðum/þiell heilagur Ande yr
er þa alla sin Orded heyrdu/ og þeir truad
er sem ap Þmiskurnine voru/ og med Pet
re höpdu komed/undrudust þad/ad heilags An
da Gjöf väre wthellt yper heidna Mennt.
Þui þeir heyrdu þa Tungur tala/og vegsama
Gud. Þa svarade Petur. Hver ma þyrerbio
da þeim Batned/ ad þeir sk iðrest eðle sem med
tefed hapa heilagan Anda lifa sem vier? Og
han baud ad skýra þa i Nafne DRÖLLENS.

Þessi heilage Texte er ríðurlag og ein alyktan
þeirrar Predikunar/ sem Postula S. Petur
hæde þyrer Cornelio/og hans Geimkyne/ i hugrec
han (einkum) sýner og auglyser/ ad Gud villic/æ
samt m3 Gydingu/Geidnar Þioder m3 taka til syns
Rykis/ og Gluttakande verda læta Velgigning
aia syns elskulega Sonar JESU Christi. Og
fiesfer han þier.

1. Guad sie/og eige ad vera
Embætte bæde sitt og hína aiaara Postulana/ sem
og eirneit allra Guds Þienara i Christelegre Ryr
ku/sem ee/ ad gicpa Vitnisburd um Christum/e
Predika Evangelium / ad þan sie sa þyrerhestene
Messias

Messias og Guds Sonur/ sem þýtt vorar Synd
er sic dæni/ þá Dauidum upprisen/ og til Simens
uppskygn/ eirn byrðlegur Sigurviðare/ yper Synd
Dauid og Diggile/ og þá minne komande verða a
syðasta Þeige/ eirn Þomare / að dæma Ríðande
Mæn og Dauid.

2. Þar næst verður hler
ammunst/ að það hafi verð sameiginleg Embættis
skýlida/ allra Guds Spámannna / a Þóguni Samla
Testamentefins/ að bera Vitnisbyrdum Christum
(sem i Gæmni koma skýlde) og hans eilýpa
Náðar Velgigrninga/ að þýtt þá/ þessá Rínasta
DRÖTTEN og Endurlausnara/ þá og þólist all
er þeir sem a þá Trwa/ Syrggiefningu Syndanna
heilaga Ánda/ Ríttelæd og eilýpt Lög.

3. Seiger Gudspiallamadureni þá/ að þýtt þessa
merkelega Predikun Petri/ hafi heilagur Ande gi
gefi og veittur verð Geidnum Þíðum/ þvar wt
aþ auglýst/ þvad fróptuglega Gud verke i Lög
skotum Mannanna/ þýtt Predikun þess G. Þvan
geld / að heilagur Ande gífeþi verð gllum þeim/
sem Guds Orðs Predikun þlyða og þess trwa.

4. Verður off þítt þýtt Sioner sett/ þvad naud
synleg sic þu heilaga Skýrn/ þvad fróptug sic þess
ar Verkun / og þvad gagnleg sic þess Nýtseme/
sem er/ að þu þuggar og Lughreyfist Mænna i
þeirra Gírtum og Samvítsum/ að þeir sicu kom
ner i Sátt og Forlykun við Gud/ og meiga vera
rísst um nælægd og Þívd heilaga Ánda.

Og þítt þýtt er þu heilaga Skýrn gllum Mæn
um þarla Náudsynleg/ þá sem Mæn kúna þess
Gluttakande að verða/ þu þu er þu Ceremonía
og Þíonustugírd / þýtt þugría og með þugría

vier verðum Limer Christelegar Kyrlin/og Rþ
inglar ellipa Lupa Marc. 16.

Þridia Dag Nustasunn/ Þistellen i Gior
ningabof Postulaña 8. Cap.

En a þeim Degum/ þa ed Postularner
heyrdu/ þeir sem i Jerusaleu voru / ad
Samaría heyrde medtefed Guds Díd /
sendu þeir til þeirra Petrum og Jóhannem.
Dg þa þeir oþan komu/ bádu þeir þyrer þeim
so ad þeir mætte medtaka heilagan Anda/ þui
hann var ei en komeñ yfer nockurn þeirra/ ne
ma það/ ad þeir voru ad eins Skýrder i Naþ
ne DOKTENS JESU Christi. Þa legdu
þeir Hendur yfer þa/ Dg þeir medtofu heilag
an Anda.

Gudspiallamadureñ S. Lucas / setger þra i
þessu Þistle/ þvad mytla Umhyggstu Gerrans
Christi Postular/ hape hapt þyrer Guds Sþmude
i Samaría/ su ed medtefed happe Rtenningu Eþ
vangeliþ we ap Predikun Postulans Philippi.
Þat þyrer sendu þeir þra Jerusaleu Petrum og
Johannem/ uppa það ad þeir skyldu vera hans
Medhialparar/ i Gudspiallsins Rtenningu.

Þat næst vgdþæger og a lopt þelldur Gudspí
allamadureñ / þeirre Rostgiapne og æstundan/ sem
Petur og Jóhannes hape hapt/ ad þraþþylgia þui
þeirra Embætte/ ad þeir eðe einasta hape erulega
Rient

Kiendit Evangelium/ þia þeim Samversku/ heild
ur og eirnesi, hape þeir tæfalega pyrer þeim bed
ed/ ad þeim mætte gicpæst heilagur Ande / hugen
þeir z so gðludust/ pyrer Postlaða Sanda Þeer
leggingu.

Og er þetta Postulaða Þeerðæ
me/ þllum Guds Ords Þienurum/ þar uppa þyr
er Sioner sett / ad þeir skule hapa Gudræfalega
Þunförgun/pyrer þeim Söpnudum / sem þeir eru
ypperfetter/ sem i trefna fierðeilis er þærþalei/ þyr
rst/ ad þeir fiefie kostgæfalega Guds Ord þreint
og flært/ og gigre synar Þæner til Guds þyrre
Söpnudenum þæfalega. Þar næst ad þeir hug
hreyfte Voladar og Þekturadar Samvottskur/ og
þegar þetta hugrutveggia adþylgest/ þreim Guds
Orða Kiending/ og alvarleg Þæn/ þa er þad rýst
ad Gud gicpur sið þeilaga Anda / þeim sem þær
þar um biðia/ sem Lausnareil seiger / Luc. 11.
i eirne Þærlyfkingu. ztu nued þu/ ad þier sið
ronder erud/ fusted godar Giaper ad gicpa Þænn
um yðar/ nryflu meyr minn Sader min a Ginnum
gicpa þeim heilagan Anda er þær biðia.

A TERNZAZIS Sun
udag/ Þist. Rom. 11. C.

Hærer Brædur/ O þuilið Þopt
Audapaða/ Spefen z Guds Þif
sku? þuorsu oransafanleger eru þæs
Domar/ z þuorsu eþinande eru þæs
Þeiger? Þu þuor þepur þeðt Sine Þæðt
þ v ens? Eða

ens? Eða huor hefur hans Rædglaþe Vered?
 Eða huor hefur honum noctud þyrre gleped/
 so ad honu mætte þ verda endurgoldsded? Þvi
 ad ap honu og þyrer han og i honum eru aller
 Muter/ Monum sie Heidur og Dyrd um All
 er Allda/ Amen.

Pesse Pistell er eitt Xidurlag/ Ending og Alys
 Penn/ þeirrar Disputatiu/ edur Xædu/ sem hi
 6. Pall / hefur iðbunded i þen. þremur Cap
 tulum Pistilsins til Romanos 9. 11. & 11.
 hugr ed bliðdar um þad/ hugrsu Gud hape burc
 fastad Gydingum/ vegna þeirra Vantruar/ Ohl
 gðne og Puerwðar/ En þar aptur a more fallad
 til sign Rytis þa aumu Geidingia/ huar um same
 Postule eitrneð auglioflega talar/ i Postulaña G
 gningum 13. Cap. Seigiande til Gydingaña/ þ
 byriade ad ydr skylldi Guds Ord þyrst seigiast.
 En ap þu þier reked þ þra ydur/ og hallded ydur
 sialper cilyps Laps omaklega / siæd þa snuum
 vier off til Geidina Pioda. Xper þessu heimug
 legu Ræde/ og þurðanlegre Speke Guds/ þorund
 rar sig þier Postuleñ / ad en þo so hape skied þyr
 er Gydingum/ ad þeir hape þalled þra hgnum/ þa
 ei ad sydur/ samansapne Gud sier sine Ryrkiu ap
 Geidinguñ/ huzria þñ aude/ vernde og viðhalde og
 þapnþrame þessu lopar og ryðþræger þñ Guds Al
 mattuga Riettrøse og Myskunseme/ sem Mianleg
 re Skynseme er Guppgrundanleg. Postuleñ tieñ
 er hier & so/ ad lyka so sem Gud hape alla Glute
 vðflega skapad og nidurshyðad/ so stiorne þñ þeim
 og eling

og eirnefi/ og hafi sic Glapare og uppspretta allra
godra Gluta/ andlegra og lifsamlegra i Christeleg
re Ryrkiu/ en þo hafi sic engum um noðud skyld
ugur. Og þui seiger Postulefi / off byrie ad þrifa
sa og vegsama Guds Godgyrne og Miskun / ad
hafi hope off wevaled til syns Rættis/ og eilifrae
Velpædar/ en vier skulum þo samt þrædast þyrre
hans Reide/ og strænga Rættlæte/ ap hugri hafi
wetkæpar þeim Ogudlegu i eilifa Syrerdæming/
þeir ed/ eins og Gydingar vilia ei hans Ræd/ veg
na Sonarens JESU Christi i Ordinu þræmbod
na þiggia/ og til sijn medtaka/ þelldur hana þuer
wðarsamlega þorsmar.

I. Sunnudag epter Trinitatis/ Þist.

I. Johannis 4. Cap.

Ræter Brædur/ Elskum huer ahan sijn
byrdis/ þui Rætleifurefi er ap Gude/
Og huer sa sem elskar/ sa er ap Gude
boren/ og sa þæffer Gud/ En sa sem ecke elsk
ar/ sa þæffer en nu ecke Gud / þui Gud er
Rætleifurefi. I þui auglýstest Rætleife
Guds vid off/ ad Gud hafi sende sijn Eingiel
en Son i Heimefi/ ad vier skyldum þyrre hafi
lifa. Þar sijn er Rætleifurefi / enn eige þad
vier elskudfi Gud/ þelldur ap þui hafi elskade
off þyrre / og sende sijn Son til Þorlæfunar þ
vorar Spinder. Þier Elskuleger / Þyrst ad
Gud

Gud oss so elskade/ þa skulum vier eirneð el-
 ska oss jñbyrdis. Eingen þepur Gud nokru
 siñe sið. En þ vier elskum oss jñbyrdis/ þa
 er Gud i oss/ og hans Ríærleife er þullkom-
 legur i oss. Ap þui vitum vier það/ ad vi
 er munum blýpa i þonum/og han i oss/þuiad
 han þepur gieþed oss ap sýnum Anda. Og
 vier sáum og Bitne umberum/ad Faderenn
 þepur sent Soneñ Neimenum til Endurlaus-
 snar. Quor sem nu vidurkieñer það JESUS
 sið Guds Sonur/ i þeim blýpur Gud/ og han
 i Gude. Og vier þofum þeck/og trwad þeim
 Ríærleifa / sem Gud þepur til vor. Gud er
 Ríærleifureñ/ og huor han blýpur i Ríærleif-
 anum/ sa blýpur i Gude / og Gud i þonum.
 I þui er Ríærleifureñ Guds þullgiordur hia
 oss/ ad vier þofum það Trans a Deige Dom-
 sins. Ad lifa sem han er/ so erum vier og i
 þessum Neime. Otte er ecke i Ríærleifanum/
 þellour þurðorþpur þullkomlegur Ríærleife
 Ottañ/ þuiad Otteñ þepur Rvol. En huor
 han þepur Otta/ sa er ecke algiordur i Ríærleif-
 annum. Sætum oss han elska/þuiad han þep-
 ur elskad oss þyre. Ep nokur seigest elska
 Gud/og hafar siñ Brodur/sa er Eingare. Þui
 huor han elskar ecke siñ Brodur huor han siðer
 Sugrneñ

huørnen giefur hañ þa Gud elskad / þa er
hañ sier eige? Og þetta Bodord höpum vier
af Gude/ Ad huor hañ elskar Gud/ sa skule
og elska siñ Brodur.

¶ Et merkelegt Æpterðame/ setur Postuleñ Jo
hannes off þyrer Siðner / þessum heilaga Texta
um þ/ þu ætst; off byrie ad elska vorn Næunga/
hugrt þañ tekur af Æpterðame Rætleikans siðs
Guds/ sem þñ audsynde off/ þa þañ af siñe Mlysk
un/ virðtest ad senda sinn eingietemi Son/ til ad
gista Forlyftun þyrer vorar Synder/ so sem þier
stendur/ þyrst Gud hefur off Elskad/ þa skulum
vier eirneñ elska off jñbyrðis. Og er þesse Post
ulans Amning þar wt i jñepaleñ/ ad so sem Gud
Sader hape af sýnum omælelega Rætleika til vor
sent/ og giefed siñ Son/ ad þañ skyllde verda For
lyftun þyrer vorar æ alls Mæstynsins Synder/ ad
stilla æ Fridþægia Guds Ræde vegna Syndana/
so sie þad Skyllda vor/ ad elska vorn Brodur og
Næunga / og audsýna þar med vora Glydne og
Þæflete vid Gud/ huar til vier erum skylduger
þyrer hans Velgigrninga/ sem Christur siðpur set
ger. Þad Bodord gief eg ydur / ad þier elsked
hugrt añañ jñbyrðis. Þesse Rætleikeñ/ æ eðe
einasta ad auglyfast/ med godu Giedolage/ og vel
villdar Avarpe/ vid þa Motlættu æ Naudstgödu
hældur og eirneñ med þollum Ræðum og godvill
dar Þelættum/ Næungans Naudþurpt til adstod
ar/ sem þesse Postule seiger i þridia Cap. Mign
Barnakorn/ elsked eðe med Orde og Tungu/ þell
dur med Verke og Safleika. Þesse hlydne
og God

og Godverf/ þóðnast Gude / ei þar þyrir að þau
 síu þallkomeñ/ eður þess verðug / heilður vegna
 Trwareñar a hans Þingliten Son / þyrir hugðs
 Sorþienustu/ þau verða Gude þageleg. Þui æn
 Trwareñar Ean eðert Godverf Gude að þóðnast
 hugðsu myked Gudrækninñar Skin sem þ kann að
 þapa þið ytra/sem þ all þostule seiger. Guad
 sem eðe er að Trwæ/það er Synd. Og æn Trw
 areñar er omþgulegt Gude að þóðnast/Rom. 14.
 Gebr. 11. Þui seiger so Moyses / Gen. 4. Að
 Gud þape þyest lited Træðarsamlega til Abels/
 (það er til hans Trwar a þan þyrerhelena Mess
 sam) Þar næst til hans Sornar/ sem var Trwar
 eñar Aðgxtur/og sa Vitnisburður/ sem þan i sön
 um Guda Otta og hláðne Soenþærðe ÞRottne.

II. Sunnudag epter Trinitatis/ Þistil en skrifar S+ Joh. I Þist+3+ Cap+

 Skuleger Bræder/ Þndrest eðe þo
 að Neimuren þate þdur. Þier vitz
 um það/ að vier erum vör Daudan
 um komner til Lypsins/ þuiad vier
 elskum Bræðurnar. Quor þan elskar eðe sin
 Broður/sa blýþ i Daudanü. Quor sin Broð
 ur hafar/sa er Mañðræpare/ & þier vited þ/
 að Mañðræpare þepur ei eilýpt Lýþ i siet blýþ
 anda. Aþ þui þeckium vier hans Ricerleika
 að þan þepur sett sitt Lýþ vör þyrir off/ og vier
 skulum

skulum eirneñ setia Ljped vort þyrer Brædur
ar. En nær ad einhuor hafi þeput þessarar
Veralldar Audæpe/og sier siñ Brodur Nauð
ljða/æ ljfur optur sitt Hiarta þyrer þonum/
huorneñ ma Guds Rærlæife vera med honu æ
Min Sonaforn/ elskum eige med Orde og
Lungu/ helldur med Verke og Samleika.

En þa so sem vor Endurlausnare Herrafi Christ
ur predikade opt og tydum um Rærlæifan/sem
væ erum skyldugæ vorum Næunga/ seigiande/
Elka skaltu Næunga þinn sem salþann þig/
Matth. 22. Item/ Eitt nytt Bodord gieþ eg
yður / ad þier elsked hugr afan/ ljfa sem eg elsk
ade yður/ eins skulu þier elskast jñbyrdis / Job.
23. So þeput og so gíðet hano elskulegur Rærefu
eirn Johanes / sem allvjða er liost af hano Gud
spiallabot og Þistlum/ En sierðeilis ma þad sier
af Þistlenum a Sunudagen ed var / og þessum
sem / Dag er upplest / Ryrkjunæ/ hugrum hafi
æmiðer alla þa/sem þyrer Truna a Jesum Ch
ristum eru Endurpædder/ ad elka siñ Næunga/æ
þrosar þier sierðeilis þeim mykla Guds Rærlæifa
sa ed gap wt siñ eingietest Hiartans Son / Dauð
afi vegna vor/ so væ mættum þyrer hafi Lifa.
Vt af þessu stora Rærlæifans Epterdæme/dregue
Postulest þier þessa syna æmiðing/ad væ skulum
elka hugr afan jñbyrdis / og su elka a ad vera
Stærdarlaus/ ætæ a Dætrumum eða / Orðumum ein
asta/ helldur a hún ad þrænkoma af rættre Raun
og godu Stærtapele / sem væ eignum ad auglysa

med Ole

med Olmu/ugisþum/ og god villdat Vclatum/ og
 i so þellðað manta Xaungunum til gagna og þo
 stodar vera. En þugum þesse vor Gld
 ne/sem vier eigum Gude vorum hier wti ad aud
 syna/ og af vorre Gende er opullkomeñ / Sömu
 leidis su Elska sem vier erum Xaungunum skyll
 duger/Euñe Gude þageleg ad vera/ það er auglost
 af þano þeilaga Orde/sem er/ þyrer rietta og saña
 Trö a JESum Christum/sem er Madalgangare
 mille Guds og Mlaña / regna hugro þorþienustu
 vier og vor Godrert þinna Xad þyrer þäs Aug
 lite.

III. Sunnudag epter Trinitatis/ Þistileñ skrifar S+ Petur I+ Þistle S+

Eskuleger Brædur/þyrer þui lütelæcked
 þdur under voslduga Guds Nend/ so ad
 þan upphæpie þdur a Bitinnar Lyma-
 Allre þdar Ahgggiu varped þier uppa þann/
 þuiad hñ ber Bmhygggiu þyrer þdur+ Bered
 sparneytnet/ og vafed/ þuiad þdar Motstand
 are Diöþullen geingut um fryng sem gremðande
 Leon/epterleitande þeim sem hñ ma uppsuelg
 ia/ þuorum þier örugglega motstanded i Et
 wne/ og vited það ad þdar Brædur þeir sem
 i Nemenum eru / lida slíkt hid sama. Enn
 sa Gud allrar Næðar/þ ad off þeþr fallad til
 sinnar eilíþrar Dyrdar i Christo JESu/þan
 same

Bæðer Brádur/ Eg heild þad þar þyr-
 er/ ad Mótstæting þessara Ljama/ er es-
 se. verð hja þeirre Þyrð/ sem við off-
 minn openber verða. Þuiad aðhyggjufamlegt
 Epterbíð Skiepnun/ bið: eptir Þppþyrtingu
 Guds Barna. Med þui þo ad Skiepnan er
 Niegomannum undergiepen an heñar Bilja/
 heildur þyrer þar is safar/ sem þana þeþur unda-
 erlagt/ uppa Bonena. Þuiad sialþ Skiepn-
 an mun Frelsud verða af. Þrælsan þallvallta-
 rar Barn/ til dyrdarlegs Frelsis Guds Barna.
 Þuiad vier vitum/ þad allar Skiepnur þor-
 leinger æ bera Sott med off allt til þessa Lj-
 ma. Eige alleinafta þær/ heildur vier sialþer
 sem þofum Andans Frumtof/ off þorleing-
 er med sialþum off/ eptir þeirre Arþleipð/
 væntum og eptir Enurlausn vors Ljfkama.

Þessum Þistle ræðleggur og amíser Þostulent-
 illum Guds Børnum/ ad stunda Sogværd og
 Þoleimæde í þessa Ljams Mótstætingum/ einum
 þess vegnar ad þau um sigðer/ skule þær Frelsun
 þra Gærmungum þessa Daudlega Ljps/ en gðlast
 dyrdar Sglu wt valdra/ eptir Ljped í Gimmargte.

Þar næst setur þan þeim þyrer Stoner/ Þæne
 allar skapadrar Skiepnu/ sem einneñ er þordigrþ
 unneñ underþorpiñ / og vænir eptir dyrdarlegu

Stelste

Srelse med Guds Bønnen. I pridia merita
 præfetur hān Dænie allra Gerrans Christi Post
 ula/ hugrier / en þo vore hellstu Limer Christ
 neñar/ & hzþdu þolaft storat Gæpr. 4. Andā/ þa
 same þepde þeir mærgar Szraun. ja r mæte reima
 i þessu Læpe. Og er þ sierlegasta Jucāt þessat
 at Postulans Annūtingar/ ad Guds Bøgn / skule
 skunda Þolsamædena/ i Brossi og Moclæte / og
 ad þeim apstodnum / vænta eins betra Læp / i
 hugriu þau verða Sfrals og Sæg þra øllum
 Meinum og Mædu/en niota Samvistar med sials
 um Gude/ og allra þeirra Velgignunga/sem Che
 ristur þepur þeim wtvegad/ nico siñe Sorkienustu/
 sem Postuleñ seiger. Sýrst vici enim Bøgn/so er
 um vici og eirneñ Erpingiar/ þad er/ Guds Erping
 iar & samarþer Christi/ep vici añars lyðū med hgn
 um/ uppa þad/ ad vici verðum eirneñ med hgnum
 upphapder til Þyrðareñar.

A Jons Messu-Baptistæ/ Pistelen skrif
 Esaias 49. Cap.

Eyre þier mier Sgar/ og þier Folfed
 s i þiarska crud/hygged ad þui. **ORDE**
 En kallade mig i þra Modurlype/
 hān enduramintest mījus Nafns þa eg var en
 nu i Modurkuide. Og hān gjorde min Mun
 so sem huaft Sverð. Hann hulde mig under
 Skugga siñar Handar. Og hān gjorde mig
 G ij so sem

so sem tvöald Stöpte/ og þalde mig í sínu
 Þýlna föppre. Og hann sagde til mín. Þu
 ert minn Þienare Ísrael/ þýrer þuorn að eg vil
 dýrkast. Enn eg þýfæde/ Eg er þidæde þorð
 gieþens/og þýrerfæma so minnam Stýrkleifa
 þýrer ecke/og til dnytis. Þo að mitt Mæleþne
 sie DRÖTENS/ og mitt Embætte minns
 Guds. Og enn nu seiger DRÖTENN þetta/
 sem að mig hepur þýrerþvæd til síns Þienara
 þra Mædursþýpe/að eg skýlde umvenda Jacob
 til hñs/so að Ísrael verðe ecke þurttefenn. Þar
 þýrer er eg Dýrdlegur í Auglite DRÖTENS/
 ens/og minn Gud er minn Stýrkur. Og hann
 seiger/ Það er oplyfted/ að þu siert minn Þien-
 are til að upprietta Ísraels Rýn/og aptur að
 sæfia það hñ tapaða af Ísrael. Nældur heþ
 eg giort þig til Lioff Neidená Þloda / so að
 þu siert mitt Nialþræde/ allt til Þeralldar
 ennar Endemarfa.

Salpur Messias edur Þendurlausnarenn Gere
 an Christur/talar hñr þýrer Spæmannsins Þ
 salæ Munn. 1. Um það/ hñr þýsa sa Gimmeske
 Sadernn heþe þýrerþugad/ tilskyttad og kallad hñ
 þra Upþhæve/að vera Mædalgangare/millum san
 og Mænkynsins/ þ er/ hann skýlde tafa uppa sig
 í Týmans uppþýllingu Mæðdomlega Mætturu/
 þæðast í þessan Gæim/og Sridþægja við Gud það
 þallna

ballna og þordlaupada Mianityn/ Geisla þad þra Eggmarlsins Þslrau/ Synd/ Deuba/ Diggle og eilypre Sýrerðæmingu / med sinne allra þeilgustu Sorþiennustu/ Þynu/ Danda/ Vþrifu og Gímnafge.

2. Talar Messias hier um þad Embætte/ sem Sadereñ hape sier bepalad/ sem er/ eðe ad stiorna Verallðlegu Rýke med wtrortia Dopnum og Verium/hellbur ad Rieña 2 Predika sem hañ seiger/ Esa. 61. Og þessu samu andlegu Rýke/ ad stiorna og styra/med Sverde syns Músas/hugret ad er Guds Orð/ sem er lipande og keþptugt og hugretu tuyeggindu Suerde huassara/hu ar um Solted bar Christo Viene / þar þad med tænde/ad hañ Predikade völduglega/ og eðe sem þiner Skripturdu/ March. 7.

3. Verdur hier æminst til hugretu Messias eður Christur þa þe sendur vered/ sem var/þyrst til Gydingalandsins og var Christi Rættþolk epter Gollðinu/ Rom. 9.

Þar næst til Geidingia / huzrium hañ skylðe þad Wædarpulla Þvangelsium anglýsa/þyrer Þostulana / so hañ yrde Gialþræde og Velþerd bæde Gydingum og Geidingium/sem Simcon sagde/ þar hañ kallade Christum Ríoa Geidingia / og Þyrd Israels/ Luc. 2.

4. Sýrerseiger Christur hier / Textanum/ hugreñ Gydingar mun: sinne Predikun glegna/ sem er /þo hañ være tilskyfædur ad vera Mædalgangumædur millum Guds og þeitra/þo hans Donnur sie Rættvísu / og hans Embætte Gudlegt/ þa munu þeir þo eðe trua hans Predikun/ nie medtaka hans Rieðing/ og þia þra þungvañ eða lytæn Aðzret þæra / þrad og so skæde þu hañ kom til síðar Þigier/og hans siakker med

tofu hafi eigi/ Joh. 1. Og þar þyrir iſte Chr
iſtur þeim a Þögum ſins Gollðs/ við þau Þgen
er ſattu a Torge/og fölludu til ſinna Stallbræð
ra ſeigiande. Vier þöþu þyrir yður i Þöþur blaſ
ed/ og þier villduð eðe danſa. Væ puldum yð
ur vorar Rauner/ og þier villduð eðe grata/
Matth. 11.

5. Auglyſer Meſſias Getraſi
Chriſtur/ þa ſtoru Næð ſins Ginnreſka Sædura/
ſem hafi reitte Geidungium / ad þa Gydingar
villdu hafi ei medtaka/ og giöru ſig cilþs Lups
overduga/þa ſette hñ Chriſtum ſin Son til Lios
ſins Geidina Þiöda/ ſo ad allar Endemertur Ja
rdareſat/bæde Gydingar og Geidungiar/ſem þans
Ord og þræmbodna Næð villde medtaka / ſkyllde
ad cilþu R/ettlatet og Sæluholpner verða.

A Mariu Meſſu Vitiumardag/ Þiſtileñ
ſkripat Eſa. II. Cap.

MAr mun upptenna eirn Kuifur af
Kyni Jeſſe / og ein Grein af þans
Rot mun Avert þæra/ þper þuorium
ad mun þuiflaſt Ande DRÖTENS
og þans Keþſelsis Lffur mun verða i Þetta
DRÖTENS. Nañ mun eðe dæma ept
þui ſem þans Augu ſið/ ei þelldu þegna ept
er þui ſem þans Eyru þeyra. Neſldur mun
hafi dæma þa þina Þættæfu med Rietflæte og
med Dome þyrta þa aumu i Landenu. Og hñ

mun flaa Jorden med Bende síns Muño/
og depda þa hinu Smíldu med Anda sinna
Bara. Og Ríettlæted mun vera Bælle hñs
Lenda/og Erren Linden hans Myrna.

Prophetinn Esaias predikar 2 þyrer spær i þess
um Texta. 1. Um Personu Gerrano
Christi/ ad hañ sic sañur Gud og sañur Madur.
Sañur Gud sic hañ/ þarefter þónum og til hans
lite Leidnar Þíodet/en hñ veite þm eilígt Gialp
rædi og Andurlausn/Strid og Stelsan/hugna Vel
gigninga eingen fúne ad veita/ utaa sa/ sem var
sañur Gud. En sañur Madur er hañ/ þar

hañ epter Golldeinu/er komeñ af Ætt og Slette
Jesse/sem var Sader Davids/ hugrium Christue
var sierdeilis þyrer heiten/ og lopadur. Nu lyfa
so sem Roteñ Tricsins/edur Eyfarstopneñ/modeil
er Rustunum/ Brapt og Væva/ so hañ Blomg
gast/vex og ber Aegxt/ so villde Christur af Ry
ne Davids kadeft/og þepur Mañdomlega karte
nru a sig ríked/epter hugre þann er ordeñ off ad
gllu lqfur/þatefenne Syndene/ Geb. 2.

11. Verdur þíer mirst a þær heilaga Anda Aft
giaper / sem Christur mune vera meðþryddur/
sem er. 1. Vitskañ/af hugre hañ mune so upp
lystur/ad eðert þad þyrer hañ kome/sem hañ rite
eðte ríetrvísañ Vtskurd a ad leggja. 2. Skil
ningureñ. Og þo Vitska og Skilningur/þe mltg
naðfomed/og hugrt þóru skýlbt/ þa er þo sa mis
munur þeirra i miðle/ad Vitskañ kleser ad þeðia
Gluteñ/ hugneñ hañ er a sig komeñ/en Skilning
þreñ ad brwka hañ / huad hja Christo ætte ríette

lega helma/ þu hafst farið ad þorleggia þad. Þonda
 en wærlia þis goda/ Esa. 7. 3. Ræð þar
 þu er Þingill þess mikla Ræða/ Es. 9. Þu seig
 er þu/ Orðstjuda B. 8. Mitt er bæde Ræð og
 Það/ Eg hepe Gyggende og Magt/ þyrt mig stia
 rna Rongarnet/ og sitia Gæpdingiarnet Rietest.
 4. Seyrkleifan/ þu hafst er mikell i Ræðum og
 mættugur i Verðum/ Jer. 32. Og farið ad gigna
 alle þuad þu vill a Ginnum/ og a Jærdum/ Psal.
 115. 5. Vidurkleifingun er þu þæðingun/ þar
 þu veit þuad med Mænum er / og ransakar
 Gærtun og Ryrum/ Joh. 2. Jer. 17.
 6. Ötte Þættens/ þu hafst auglyste einn
 i þu/ ad þu Þegsmaðe sin Sædur/ og gærdest
 þannum þigðenn alle til Ræffens Þaða/ Phil. 2.
 111. Sparer Þropheten um Þomara Þembætt
 ed Mæssa/ þu hafst munde Rietvæflega þann
 þylga/ eðe so sem Rænglæter Þomarar gæra/
 sem seigia þad þugta svart/ og þad svartu þugta
 og ganga Þoma eftir þu sem þeim na þenta/ z
 þriota og þegia Lægan/ Gæpdingtum og Þinum
 til Þæðþæne / þelldur num hafst Þæma eftir sin
 nu Rietlæte an Þersonu ælita/ og þyrta þa
 Sættu og Rumm (þad er sinna andlega Þolæda)
 eðe i sinu Þrund og Ræde / þelldur med þope og
 mættu/ so þeir halde sig eðe Sættu/ Jer. 10.
 Þa Jærdæna (þad er þa sem eru Golldega stæð
 er) mun þu stæ med stængun Scraffþotunum/
 sem i Gæssins Þredum verða auglystir/ sem eru
 Stærnarsþroten hans Rættis / so þeir Ömullu
 ættad þugta bætt sig/ eða es þeir vilja þad eðe/
 þa verða Örðed þeim ylmur Þaðana til Þaða
 2. Cor. 2.

5. Sunud.

V. Sunnudag epter Trinitatis/ Pistil-
en skrifar S. Petrus I. Pist. 3. C.

Ræter Brædur. En ad mælsktan/ver
ed aller Einbugad'/sam þoluger/Brød
urleget / Miskunsamet/ Audminker.
Endurgialded ecke Illt þyrer Illt / eingenn
Skammarord þyrer Skammarorde/helldur blessed
þar i glegu. Og vited/ ad þier erud þar til
fallader / ad þier Blesanena skulldud erþa.
Þui huor hant vill lifa og sin goda Daga/ sa
fille sijn Tungu/ ad hun eckert vont tale/
e sijnar Barer/ad þær eige Flærd tale. Nañ
skal hneygia sig þra Bondn/og giera það hid
Goda. Leite hann Fridarens / og epterþylge
honum. Þuiad Augu DRDEEens eru þp
er Rietslætum/og hans Gæru til Bæna þeir
ra / en Auglite DRDEEens er þper ellum
þeim sem Illa giora. Huor er sa/ ydur giete
grandad/ ep þier þylged þui enu goda? Og
þott ad þier lijed þyrer Rietslætens fæler/
þa erud þier sæler. Og hrædest ecke þeirra
Dgnaner / og skielpest ecke. Helldur helged
Gud DRDEEen i ydrum Miorfum.

Ser amiser i. Syrst/ Postuleñ S. Petrus
Dalla þa sem ap Christo hapa sitt Ræpn medte

G v

ed/ ad

ed/ ad þeir Fallist Christner Nicn/ ad þeir æstunde
 Fridfeme / Samlynde og adrar Gudratellegar
 Dygder/ þyrer hugtiar Brodurlegur Rixleite/
 Afsfeme/ Godgyrne/ Blydleit / og Polemæde
 meige vara og vidhallðast / Söpnudenum z Sam
 pelage Guds Barna/ ásamt stilling þra otibære
 legre Reide/edur Vmburðarlynded/ap hugriu rier
 umlydum Jlyrde og Rænginde vandra Manna
 Guds vegna/ so ad Fridur og Ræning raskest eðe
 og rier ap Vmþeinkingu vors eigen Dreykleika
 þyrergiefum godþwstega Ræunganum hans A wird
 tugar vid off.

2. Þar næst tekur Postuleñ
 off hjer vata þyrer Vondu Orðbragde/ so rier med
 Kastyrðum og Oprægd/ spillum eðe godu Ryðte
 vors Ræunga / Sömuleidis ad rier samfönum
 eðe nie hlýdum Ogudlegre Ræningu/ / þalskre
 Guds Dyrkan og Trwarbrögdunü. 3. Gigrer
 Postuleñ hjer almennelega Annæsing öllum Mönnum
 ad gigræ Vðran og Rperbot / hugr / þu et j inne
 þaleñ/ ad læta ap þu illa/ enn gigræ þid goda/
 huar ap þet iast kunnæ Partar Vðranareñar/ sem
 erur/ Sugarængrid/ og Trweñ med þeñar Avgr
 um/ Ryrre Sýðne / og æstundan godra Verka.

Ad sýðustu verða hjer tillægd Sýrkerheitenn
 sem þeim eru giepen/er Sýðnena æstunda/ Sömu
 leidis þad Straff og hotancr sem þeir þuerbrotnu
 hapa sier ad vanta / huar med Postuleñ eirnenn
 þramsetur/þuillæka Vmsorgun ad Gud hape þyrer
 siñæ Barna Söpnude/og hans Velsærd/ og huad
 streingelega hann munr Straffa þa Ogudlegu/
 leggiande hjer til þa uppþuatning/ad rier ræfisi
 Mannliupleika/ Spekt og Stæðuglynde / uppa

þad ein

það/eingef þalle þra þeim rietta Lardome/vegna
ljfamlagra Gærmunga/helldur að þafi vante þess
að Gud munc frelsa dæfamlaga um skjóð sinna
Barna Gæpnud/ og jálleida til cilypa Lypa/ En
Christnefiar og þeirra Opsofnara/Straffa með
cilypum Ruglum afiara Gæms.

VI. Sumudag epter Trinitatis/ Þist,
ilefi skrifar S. Pall til Rom. 6. E.

Skuleger Brædur. Quæð eigum vier
að seigia þier til? Skulum vier þa j
Synðene blýpa/so að Næðen meige þess
erignæpa? Ficerte sie þui / þuiad eþ vier eru
um Synðene dauder / hugrnen meigum vier
þa lipa j henne? Bite þier ecke/að aller vier
sem Skjórder erum j JESu Christo/það vier
erum j hans Dauda skjórder. Þui erum vier
eitrnen með honum Greßtrader/þyrer Skjón-
ena j Daudañ/ uppa það/ að ljfa sem Christ
ur er uppvafeñ þra Daudum/þyrer Þyrð Þed-
ursins/ ljfa so skulum vier ganga j Nyungu
Lýpðagaña. Þuiad þyrst vier erum með hon-
um psantader/so sem hañ/ j hans Dauda/ so
verðum vier og honum ljfer j Opprisuñe/ vit
ande það/að vor gamle Nædur er með honum
frossþessur/ so að af skiaþess Ljfkame Synð-
arefiar/að epter það þionudum vier eige Synð
esse. Þue

eñe. Þuiad þuor sem deyddur er/ hañ er Riect
 lætur ordeñ af Syndene. En þyrst vier erum
 deydder med Christo/ þa truum vier þad vier
 munum med honum og eirneñ lipa. Enn vier
 vitum þad/ ad Christur er uppvaseñ þra Daud
 um/ og deyr ecke meir/ Dauden mun og eige
 meir Drottna yper honum. Þui þad hañ do/
 þad er hañ einusine Syndene dæen. En þad
 hañ liper/ þad liper hañ Gude. So og lifa
 þier/ skulud hallda yður sialpa þar þyrer / ad
 þier sieud og deydder þra Syndene / enn lifed
 Gude/ i Drottne vorum JESU Christo.
 Þar þyrer / læted nu Syndena ecke drottna
 i yðrum daudsegum Lifama/ so ad þier hlyded
 þene i þenar Gyrdum.

Þesse Þistill þeþur jñe ad hallda eina merkelega
 Amisning/med hugre Postuleñ upphættur/alla
 þa til Endurnyungar Ljpdagaña/sem þyrer Tru
 na a Christum þapa sðlast ut af Vardine/Synd
 aña Syrergieþning/Riectlæted og eilæpt Ljþ/ecke
 vegna verðskulldumar þeirra godra Verka / edur
 uppyllingar Ljgmalsins/ þelldur alleinasta veg
 na Medalgangarans sialps Guda Sonar / sem
 dæen sie og af Dædanum upprisen. Og er þessa
 Daga Þistill / so sem ein velegging þeirra Orða
 sem Paulus þrañsetur syðast i nidurlage þunta
 Capitulans/þar hañ seiger/ad Ljgmæled sie þess
 vegna jnnfomed/ so ad Synden skyllde þess meir
 yþernæð

ypergnæpa/ hugr Orð synast nokkud vandskilenn/
þú þar a mote kynne einhugr Sierstur þessa
Mælagrein að þræmsetia. Sýst Rögmaled
er þess vegna wtgíped og jnníkomed / að Næðenn
skule ypergnæpa / er þá eðe leipelegt i Syndum
og Raanglate að lipa og liggia/ so að Gud audsy
ne þú stærre Næð i Syndanna Sýrergíepningu?
Sýrer þessa Sierkloka uppapýnding z þræmsetning
Ogudlegra Mæna / tekur Þostulinn i upphæpe þess
síðeta Capitulans/ og þessu Þistle/ z tekur hana
gildungis til báka/seigjande/ z synæde að þm sem
Riettlæter eru ordner sýrer Trwna/byrie obrygd
anlega að uppbyria / eitt andlegt Stræmperde/ og
Deyding Synæareñar/z hræðast sýrer Guds Ræ
de/ lýka so sem að Christur hafi er dæni/ og þar
japnþramt/ endurlipna i Andanum/ og æstunda
nytt Lypne/so sem Christur hafi bleip eðe i Dæd
anum/ heildur reis upp aptur fra Dædum/ z
lipir nu a Limum/ æn allrar Syndar / ný og
oendanlegu Ræpe.

VII. Sunnudag æpter Trinitatis/ Þistle
enn skrifar S. Pall til Rom. 6. C.

Ræter Brædur. Eg hlýgt hier Mann
lega að seigia / sýrer þdar Mollis
Bregskleifa Saker. Þuiad lýka sem
þier hæped þdar Linnu lied til að þiona Þhr
einleifanum/þra einu Raanglate til aðars/lý
ka so skulu þier og lica nu þdar Linnu til að þi
ona Riettlætinnu til Helgunar. Þui þá þier
vorud

vorud Prælar Syndareñar/ voru þier þrjú þ
 Rietslætenu+ Quern Avoxt heðu þier þan
 Eijma/ þan þier skamnest yðar nu að? Pulad
 Endalof þra Mluta er Dauden+. En nu erud
 þier þreksader þra Syndene/og vordner Guds
 Þienarar/ z haged þui yðvarn Avoxt til Helg
 unar/ en ad Endalofunum eilijpt Eijþ+. Þur
 Þerðlaun Syndareñar er Dauden/ en Guds
 Graða er eilijpt Eijþ / **ORÐENE** vorum
IESU Christo+

Her weheimter en nu Þostuleñ að þllum Míð
 Num/sem Þendurpædder/ og þ Træna eru Riets
 læter vordner/ ad þett lipe i einu Þendurnyðu og
 ofstraffanlegu Rypene z Framþerde/huar til þt þieu
 skylduger/hugra sína Amíning hañ weðregur/að
 Art z Eigeñlegleika Rietslættingar Trævarinnar/
 sem eðe er añað en slalp Selganen/ edur ny Rper
 bot lipnadarens / ad vier eðe þier epter þramar
 meir/ uñu/ edur elskum Syndena/so sem vier til
 þorna gíget þþum/ heildur þlyum hana og þord
 unist/ einþum þar vier erum þra þesse Frelsader.
 Þar næst er þesse Amíning teken / we að þeim A
 vøxtum sem Synden þæter med þier/hugra eðeret
 añað eru en Straff og Gegning / og sa eilijpt Da
 ude/og eigum vier þar þyrer þa ad þordast/en and
 syna Avøxtu nyttar Glýðne og þeilags Framþerd
 so/sem er eilijpt Rjþ.

VIII. Sunnudag epter Trinitatis/Þistil
 en skripar S. Þall til Rom. 8. C.

Elsku

Eskuleger Brædur. So erum vier nu
Skuldunantar/en ecke Nollsfins/so ad
vier lipum epter Nollbenu. Puiad ep
pier lifed epter Nollbenu/munud pier deya.
En ep pier deyded þ Andan Nollsfins Gyrnd-
er/þa munud pier lipa. Puiad huoriu hellst
sem Guds Ande stiornar/þr eru Guds Born.
Puiad pier haped ecke medtefed Prælfumar An-
da/so pier þurped nu aptz ad ugga um þdur/
hellsdur þape pier medtefed Sonarlegan Anda
þyrer huorn vier kollu Abba Eiskulege Fader.
Þesse same Ande ber Bitnisburd med vorum
Anda/ad vier sieum Guds Syner. En þyrst
vier erum Syner / þa erum vier Erþingiar/
Sanarlega Guds Erþingiar og Samarþar
Christi/ ep vier ljdum med honum/uppa þad
ad vier verdū eirnen mǝ honu Dyrdarleger.

Apter þ þis 4. Þall þapde þramsett ein merke
legan Lærdom um Riittelæting Guds Barna
sem fæmurt þyrer Trwina / þa Amisier þan þau
til Endurnyungar Lyþcernefins og andlegar
Sljdne/ sgmuleidis ad þau skule deyda Golldeð/
þad er/ saurugar Tilhneygingar og Gyrnder/þra
þugriū þeir Geilsgu/ eru ecke alldeilis þrger/þepel
ar þeim og etenei / ad steyda og standa þastlega
a mote þessum hollsfins Tilhneygingum / þyrer
Styrk z Adstod Geilags Anda/þugri þr þape mǝ

tefed/

teket i heilagre Skær/og Endurpæðingunne.
 Orðsaker/sem þan þiét tillider/ eru þessar. Su
 1. ad saucugar Gynder og Gollðsins Vert/ leida
 epter sig Tymanlegt Stræff og Eilypañ Dauda/
 sem þa mun yppalla/ er Gollðennu Taum gicpa
 og ecke standa a mote Syndunum/ Gelldur þara
 Daglega þram i þm/ þuett a mote Samvisskuni/
 Þu seiger þan so/ Þp þier liped epter Gollðennu/
 þa munu þier deya. Su 2. Orðsþekñ er/
 ad sa gode G. Undest glesur þllum þeim fræptug
 an Styrk og Adstod/ sem godan vilia og æfenn
 ing þapa/ þollðsins Girnder ad dempa og deyda/
 so þeir giceta þu þess andvelldlegar ap stad kom
 ed. Su 3. Ad þeir sem þetta Gudrækelega
 gicra/ munu um sigder Gluttakande verda Þyrdat
 Salu wvvaldes i eilypu Ræpe.

IX. Sunnudag epter Trinitatis/ Þistils en skripar S. Þall 1. Cor. 10. C.

Soder Brædur. Þetta er skied off til
 Gyrtmyndar/ ad vier skulum ei gyrt
 ast huad illt er / so sem þeir gyrtust.
 Vigrest og eige Skurdgoda Þienarat/ lifa so
 sem nockrer ap þeim urdu/epfer þu sem skrip
 ad flendur. Þosked settest nidur ad eta og drecka
 og stod upp ad dansa. Druggum og ecke Mor
 aner/ so sem nockrer wtf ap þeim druggdu Mor
 aner/og þiessu a einum Þeige þræar Þusunder
 og tutt

og tuffuga. Fressum og rige Gæst/so sem
noctres af þeim fressudu / og þreipour af
Neggormum. Mæglæd og ecke/ so sem noct-
res af þeim mægludu/ og þreipour af Gæd-
leggiaranum. Þetta allt er flædd þeim til þyr-
ermýndar / en er skripad offt til Vidvolunar /
þæt hvaria þessa Nems Ende er founu. Þyr-
er þu/ huor þan lætur fier þofia/ þ þu stande/
gaunglæpe so/ ad þu þalle eige. Þur þær
en nu ecke þendi nema mönleg fressive. En
End er trær/ so sem ecke lætur þur þressast
þraim þæt þæt þæt founed ad lyda/ þellbur gler
er þan þæt/ ad fresslingen þæe þan End, ad
þæt gieted flædest.

Sæg merkeleaa Annisting þræstetur Postul
æð þær i þessu Pistle / þyrer sanna Tilhyrd
ur i Corintho Borg / i budrre hæð vpphættur þæ
til festhelldis við þeifusamlepað Lærdom / æstund
an sanntar Gudræne og þræstislausu Aferbot.
En Annistingena tefur hæð af Dæme Israels
Sonar / sem þungleaa við straffader vegna þeir
ra Syndar / og er það Postulans Mæning / að lúsa
so sem þeir urðu begndir og fæddir i Rýðingræ
enne / vegna þeirra margþallora Afsigirdaa / so
munu vler og verda þra Gude wttræðader / ef vler
þisunst opþæltar við hæð / þyrer hana Velgirn
inga / og þellum i Gollblegt Athugaleysu / þui þot
Gud þyrinde eðe sanna wttræðu Solke / sem same

9

Postute

Postule seiger Rom. 11. Gellour buerkastade þú
vegna þess Synds og óþaklæis / þá mune hann
visslega eða þyema oss annum. Gedingium / eð
vict breytum. epter þess syndsamlegum Dænum.
Þú er þess Pistill ein alvæleg predikun og Vio
vgrun / að velt þyumu og þortunast þollðlegt. At
hugaleyse / Gælyse / og Forstun Guds. Andar /
sem oss er þráðbodað / Synnum / hugra Gud
þegar þunglega Stráðad / bæði á Dögum þess
Gamla og Nya Testamentis / sem bæði má sjá af
Gistorium Israels Fokla / sem og eirnað gðrum þl
eyre. En þierðellis er það tucnslaga Synder Is
raels Sona / sem Postuleð hier æmnið / sem eru.

1. A mote þeirre þyrre Þodorda Tegblunne
so sem var Vantræven / Forst sem þeir gærdur
Guds Syne / Apgudadyktan / Óþolnæðe / og
aðað þullgætt.

2. Synder a mote þerre seir
ne Þodorda Tegblunne / so sem voru / fannuge / laus
lætt og ocuðruge Læperne / Gynderarbrune / Óþ
æt / Óþdryktia / Þduleise / Vellystingar / og aðrar
þullgættar Synder / af hugrium Guds Reide upp
tendradest.

3. Adurlage þessa Pistils / hugg
ar þá gili Guds Þærn þar með / að gili þeirra
Freysting og Gærmungar / mune þá um. fader þar
sállega Læding / hugra þá Grundvallar á Tru
leika og Miskun Guds / sem alldeit breiddst þeim
sem með. Þðran æ andmykt / fæðast við sili. Freysk
leika æ innþýð / stæðugre Tru til Medalgangar
ans JESU Christi / þá þá mun styrktia til að yper
vísia og Sigreym ad Behalda.

X. Sunnudag epter Trinitatis / Pistill
en skripar

en skrifar S. Pall 1. Cor. 12.

Eskuleger Brædur. Eg vil eige dylia
 þyrer þdur / um þær andlegar Skapur.
 Þier vited það / að þier vorud heidner /
 og geingud burt til Mællansfra Skurdgoda /
 so sem þier vorud tilleidder. Þyrer þui fuñs
 giore eg þdur / það eingeni sa sem þyrer Guds
 Anda talar / þormæler JESU / og eingeni þær
 DRÖTTENI JESUM kallad / nema þyrer
 Nilagan Anda. Biapernar eru marghættad-
 ar / en þinn same er Andeni / þar eru og marg-
 hættad Embætte / en þinn same er DRÖTTE-
 enn. Þar eru og marghættadar Verkner / en
 þinn same Gud er / sem verkar alla hlute í öllu
 um. Enn í sérhuðrum einum oudsyna sig
 Biaper Andans / til almenelegrar Þyðsendar.
 Einum verdur gieped þyrer Anda að mæla af
 Biskku / en öðrum verdur gieped að tala af
 Skynfeme / af þinum sama Anda. Öðrum
 Erwan í sönum Anda. Einum Biaper Læf-
 ningana / í sönum Anda. Öðrum Kraptaverk
 að giera. Öðrum Spædomar. Og öðrum
 að giera aðskiljanlega Brem Andana. Ein-
 um öðrum marghættud Tungumæl. Einum
 öðrum Þellegging Tungumalana. Enn all-
 þetta

þenna verkast þinn same Ande/ skiptande siers
huorum epter þu sem þan vill.

Þessum þistle æminnet Postulan Guds Sognud
i Corinto/ad astunda Christelega Rærlæka
og Samlynde/ og tekur þeim vara þyrt/ad eing
en skule astan Tvæda/ eða þorsma/ þo einn hafi
þamat eðrum ypparlegre Gætur þeiged/ helleur
ad siethugr bruke þær/ Guds Christni til Ræfsemd
ar og Vppbyggingar / og er su Postulans Mein
ing/ ad þeir sem hænleitar gætur hafa ær Gude
gðlast/ skule ei þoræfta þina þa miðe hættar/ þeir
og einn / þrunde eðe þa / sin med þryðelegum
Gæturn eru giædder / þu einn si Gæfundur og
reistare Giavæla / so vel þeirra stærre sem miðe/
sem' si Almættugur Gud / eður Guds Ande.
Þar þyrt loka so sem Linnær a Mannsina Læ
fama/ hafa aller þad Siðslag san i milli þabyrd
is/ sameigællaga Læfamanum ad Þiona/og hugr
astan ad styrki / so all: Læfameñ vidhalldast/ So
a einn i Guds Sognude þrafi ad þara/ þeir sem
mikilshættar Gætur hafa/ þlene med þeim/ þu
um sem Þreyskær' eru/en þeir aþur a mote/þigde
þeim og ha'ldu þa i Virðingu/vegna Guds Glæpa
sem þeir gðlast hafa / uppa þad/ ad med foddann
mote/mætte allend vidhalldast i Christelegre Ræ
fæu Fridur/ Samlynde og þabyrdia Lining/ enn
Agg/ Mupund og Ofsamlynde/ endast i uppræst.

XI. Sunnudag epter Trinitatis/ Þistle
len skripar S. Þall I. Cor. 15.

Elfskuleger

Eskuleger Brædur. Eg minne þout a
 þad Eoangelium/ sem eg Predikade yð-
 ur/ þuort þier medtofnad / i þuenn þier
 og standed/ þyrt þuort þier verded og Sælu
 þolpnet/ med þeim Nætte sem eg kunngiorda
 þ þor/ eþ ad þier þoped þu hallded/ utan so sie
 ad þier þaped til Dnytis truad. Þu eg gap
 þdur i þyrtu þuad eg medtofn/ þad ad Þhrstur
 sie Ljþlæten/ þyrt vortar Synder/ epter Rite-
 ningunum/ og ad hañ sie Graþeñ / og hañ sie
 upp aptur rísn a þridia Deige/ epter Ritning
 unum/ og þad hañ er siedur ap Tephaz/ og ept
 er þad af þinum tosp. Og þar epter var hñ
 siedur meir en ap þimþundrud Brædrum i sen/
 ap þuortum ad mærgen en lifa til/ en nockter
 etu soþnader. Og epter þad var hañ siedur ap
 Jacobo/ þar næst ap ollum Þofkulunum. Og
 syðast allra er hañ siedur ap mier / so sem ap
 orþmabærum Burde/ þuiad eg em munstur Þof-
 ulaña/ og eige verduget ad eg skule Þofkule þe-
 ita/ þyrt þ/ ad ea Osfofn veitte Guds Sænn
 ude. Enn ap Næd Guds er eg þad eþ er.
 Og hñs Næd medur mier/ var ei til onytis/
 þellour þeþ eg erþaðad meir en þeir aller/ enn
 þo eg ecke/ þellour Næd Guds sm miz mier er.

Postuleñ Annunnet hiet Sýznudeñ / Corinþo/
 til þess / ad blyða stadpastlega við þann heilsi
 samlega Evangelia Lærdóm (sem þeim hafa rered
 kendur / og þeir hafa medtefið) wt af Dauda og
 Vpprisuñe Geirans Christi / hægri Postuleñ enu
 nu ad nýu stadþester / med tucimur Argumentis æ
 Bevásingum / sem er þyrst med líofum Ríktum og
 Greinum heilagrar Ritningar. Þar næst með
 Vitniaburdum Postulaña og margra aðara / sem
 sánu Christum lifanda / epter það hafi var uppris
 en af Dauda / og umgeingust med þgnum mæn
 ga Daga / epter hans Vpprisu / þvar til hafi legg
 ur eirneñ síñ eigne Vitniaburd / og samteinger þar
 við sgu audmuka Jæfning / ad hafi hafa overd
 ugur komed til þess Postullega Embættis / vegna
 þess / ad hafi hafa áður til þorna (þyrst en hann
 komst til riettrar Trævar) þosofn veitt Guda Sýp
 nude. Sýðan talar hafi / Allum þessum Cap
 itula / um upprisu Gramlidenña Manna æ síðasta
 Deige / hugðia hafi bevgfar wt af Vpprisuñe Chri
 sti / ad lyfa so sem hann sit sáðarlega af
 Dauda upprisuñ / so munum vler æ eirneñ upprisa /
 sem hafi villde so sagt hafa. Sýrst ad Christur
 er upprisuñ af Daudum / þa munum vler og eirneñ
 en af Daudum upprisa. Nu bevgfast það nog
 lega af Ritninguñe og Vitniaburdum Postulaña
 ad hafi sit upprisuñ / þu munum vler og eirneñ
 af Dauda upprisa / þuad vler etum Christi Lim
 er / þu það sama / sem skiede við Christum / sem er
 vort Ggþud / það sama mun og skie við oss hans
 Lime. Sýðast syner hiet Postuleñ hugðier
 og huglykter ad vorer Rýkamur munu verða epter

Vpprisu

Upprisuna/ og huilt Dyrð/ Glede og Sagnudur
 mune verda í rílyku Rípe/ epter þann fyrsta Dag/
 þegar aller Guds Barna Dómr/ Synd & Dæde
 Digpull og Selvætt eru afmædder / og af sálþum
 Guds Syne Sigrædder og yferrætt.

XII. Sunnudag epter Trinitatis/ Písta
 ílen skrifar 1. Póll 2. Cor. 3.

 Skuleger Bræðr, Slíkt Traust hefr
 um vier til Guds/ þyrir Christum/
 ei það ad vier sium af sálþum off
 til nepter/ nokkud ad hugleida so sem
 af off sálþum til/ hellsdur ef vier erum nokk
 ru nýter/ þa er það af Gude/ sa ed off glerde
 nýta þrám ad þlytia Embætte hins nýa Testa
 mentis / ecke Bofskapins/ hellsdur Andans/
 þuiad Bofskapuren deyder/ en Anden lyfgar.
 En þyrir það Embætte sem þ Bofskapen deyd
 er/ og a Steinum var græped/ þaðe þann Bi
 artleik / ad Ísraels Synir gætu ecke lited í
 Afionu Mósis þyrir Biartleika safer hans
 Andlitis/ sem þo tefur Enda. Nuotnen skell
 de þa ecke miklu meir það Embætte sem And
 en giepur/ Biartleika þapar þuiad/ ef það
 Embætted sem Sýrerdamingera Predifar/ þep
 ur Þyrty / miklu þrámur mun þa það Em

bæti sem Ríttilegt þóðar/ þærgnæpanlegan
 Þarileika þá.

Því þrosar þítt Postulát þítt 6. Pall (í gí-
 fnum þessum Salapostulum) sagn og aðlara he-
 tana Christi Postula/ Embætti/ og Ráðun til að
 Predika það 6. Evangelium / þýtt þútt Guds-
 samansagnar sinni Christelege Ríttu a þessum
 22. Testamentesins Dögum. Þar næst þáttar
 þátt og viðtættir sín Þreykleyfa til þess/ að þe-
 aðilgja þó þátt og erþidastinu Embætti / að
 sín þróustar/ og allra aðlara Orðsins Ríttara/
 þátt eða fróttug og þáttþáttleg að þátt/ að Gu-
 ds Ríttlegdar og Ríttodar. Svátt sýnt þótt
 alítt þítt (í gígn allum Salapostulum/ sem allum
 aðta Predikunum Ríttaleg) þútt verður að þe-
 Ríttodur þess gíttlegra Evangelí/ og þútt að
 þe Míttunur a míttle Evangelí Ríttodur sem
 þátt þáttar liggjande Unda/ og Ríttun. sín/ sem
 þátt neynt deydande Þóttþátt/ vegna þáttar D. rí-
 ann/ sem þútt þess Ríttodur þátt / Míttana
 Gíttun og Samvottskum. Þútt Gudsþáttlínna Rí-
 ttung Ríttunætt/ Augger og Ríttgar þátt með
 Sýttþéttunum um Guds Rítt og Sýttanna
 Sýttþéttunng. Þútt Ríttaleg auglýst Sýttun-
 ar/ og Guds Rítt Sýttana vegna/ aðlagar eða
 nít Samvottskuna og skætt þátt.

XIII. Súludag eftir Trinitatis/ Þítt
 elen skíttar 3. Pall Gal. 3. G.

Ríttar

Ræter Brædur. Eg tala eftir Måns
legum Plagid. Eingen þorsfær Test
mentum eins Måns/ nær það er flæð
þest/ ule efsur þar við nokku. Nu eru þó Þr
erheitin Abraham tilsegd/ og hans Eade/ eige
seiger han Sædunum/ so sem siu þau morg/
bellour so sem þræter eit Eade/ i þinni Eæ
de/ hvar ad er Christur. En þetta seige eg/
ad það Testament/ sem til þaus er flæð þest. ap
Þude/ uppa Christum/ verður efs ongt gort/
so ad Þræthetted skulde þræter Logmæled enda
tala/ huort ed gæped hefur vered þræter þorum
hundrudum og þrætræ Arum þar eftir. Þui
ef ad Arpleipden þræ þræter Logmæled aprefud
þa er þui efs gæpen þræter Þræthetted. En
Þud hefur þræter Þræthetted gæped þana Abra
ham. Nuor til skal þa Logmæled: Það er til
sett vegna Þfættodsluðar/ þangad til ad fææ
me Sæded/ þuorin þræter var heited. Og Log
mæled er skæðad ap Eimslunum / þræter Nend
Medalgongumansins. En Medalgongumad
urein er ei ad eins/ einka Medalgongumadur/
eu Þunder eirn. Nuornenn þa? Nuort er ka
Logmæled i gægn Þuds Þræthetted? Það sie
þærre. Þui ef það Logmæled være gæped sem
lupgæd gæte / sannlega þa fææme Rietflæted

rot af Logmælnu. En Ritningenn hefur það
allt þjélvaft under Syndene/ so að það fyrer-
heit sem klemur þyrt Træna a Christum / gis-
æpest Træudum.

Þessi pistill er ein predikun S. Pals um það
Riittelæte sem klemur af Træne/hugrt þā stad
pefter med tæmum røfsamlegum Þerqfingu.
Það pyrra tekur þā (med æne Þpterlqfingu)
wt af Testamente edur sgdustu Skyðun eins Ma-
ns/ sem þā gírer under syna Þureppr/ að lyfa
so sem eðert ma apturtakast/edur umbrestast/ það
sem i Testamented er jþætt/ nær það er stadpest
med þess Dauda er það gírdi/so sic þui og lyfa
værd / að epter það Gud hādte gíped Abraham
þyrtæited/so sm eitt Testament þess elqna Sætt
mæla/um það blessada Rinnuñar Sæde Christum
i hugriu allar Þroder a Jgrduñe/ættu Blessan að
gdlast/ þa sic eðe leipelegt/ þetta fyrerheit/ med
Lsgmælnu af að taka / hellur eignum vier þull
fomlega að hallda/ að Riittelæted gípest/ eðe wt
af Lsgmælnu/hellur wt af Træne/ a það fyr-
erheit/af hugriu Abraham værd Riittelætur þyrt
Træna/ æn Lsgmælsins Verka / sem eðe var ut
gíped a Dggum Abrahams.

Þa aðra Þer-
vqfingena grundvallar þā a Tjmanum / a hugr-
tum fyrerheitd var wtgíped/ og þeim a hugriu
Lsgmæled var auglyst/ med hugriu Þostulen syn-
er/að Riittelættingen kom eðe af Lsgmælnu/af
þui það sic wtgíped a Sjallenu Sinai/ lqngum
Tjma epter fyrerheitd (af hugriu Abraham
værd Riittelætur þyrt Træna) sem var þorum
þundrud

hundred z þriatýge Árin. I þridia máta tilleggur þier Postula Orðsætina / þuat þyrer Lögmaled þáre vered wtgíped (þar þad reice þó eðe Ríettlæted) sem er / ad þad openbere Syndera at ætlage og þordæme / so Menærnur fóstgíæpe þur heildur / ad koma til Christum / og bídía hann um Syndaða Ríttum og Sýrergíepning.

Sýðast nefner þier Postula þuat ap þad kome ad Lögmaled fúne eðe Ríettlættingina ad gípa / þar þad síe ad sǫnnu heilagur og fullkomeñ Lædomur Guds / sem er ap þur / ad Mænsins Natteura er so spíllt og þordígeþud / ad þun kánn eðe Lögmaled upp ad þýlla / eða fullkomlega slýðne ad auðsýna / Og þar þyrer klemur Ríettlættingen eðe ut ap Lögmalednu / heildur ap Trwæ a Sýrre þeitunum uppa Messiam / vegna þúðrar Gud vor reiknar off Ríettlæta / þápnvel þó ad nokrar Men jar og epterstóðvar Synderænar meige víð off lóða og i off blypa.

XIV. Sunnudag epter Trinitatis / Þísta elen skrípar S. Þall til Gal. 5. E.

Eskuleger Brædur. En eg seige þdur ganged i Andanum / þa munud þier eðe fullkomna hollðsins Gynder. Þuíad Hollðed gýrnest i mote Andanum / og Anden i mote Hollðenu. Og þíffer eru þuor a mote odrum / so ad þier gísted eðe þuad þier vílíed. Enn eþ Anden stornar at þdur /

er þú / þa eruð þíðir eðle under Lögmaletu.
 Þúad Hóldins Verf eru openber / sem ad eru
 Nordomar / Trillulupnadur / Saurlype / Lauf-
 ung / Skurdgoda dyrfan / Fiolkinge / Fjand-
 skapur / Natur / Agg / Reide / Þræta / Sunda-
 urþogfía / Lufdragne / Þundskapur / Maia-
 drap / Þforþfía / Þneptíla / og þessum lyft /
 wot að þuorú eg þe þe wdur fperfsagt / og seige
 en nu þyter / ad þeir jem slíkt gíota / erþa eðle
 Guds Ríke. En þíer í gíegn / er Avoxtur An-
 dans / Ríerleife / Þognudur / Þridur / Þolenn-
 mæde / Þljíðleife / Þodþyrne / Tru / Þogværð
 Þreimlype / í gíegn slíktu er eðle Lögmaled.
 En þeir sem Christo tilhepra / þeir Þrossþesta
 sitt Hóld / asamt med Þyrindum og Tilþneig-
 ingum.

Þíer wemálar Þostulín þyrst / þad sýbellða
 Þerqð og Þarættu / sem er í mólum Andans
 og Hóldfina / þarwél þíá þeim Þendurþæddu / wég-
 na Þyndareñar Þperstæðwa / sem þwa í Þpillingu
 Þmálegtar Þætturu / þugriar wíer eigú Þeglega
 ad deyða / mid sañre Þóran / og uppþyrta nýa Þl-
 gðne wíð Guds Lögmalet / þuge alltíð þlytur ad
 þylgía a epter / og samteingíast Ríerelætingu Tru-
 æreñar.

Þar næst leggur Þostulén þíer til
 þrýðeít Christolega Þtelis / ad en þó Lögmaled
 ætílege þa sem Ríerelæter siew orðnet þyrer Tru-
 na / þa siew þeir þó ei under Lögmaletu / þad er
 ad skílla

ad skilia/ad þeir þorðamast eige vagna Solidsins
 Dreyfskiyfa/ep þeir læta Guds Anda vinda sig/
 þad er/ ep þeir lipa eðe nie liggia i Syndunum
 i mote síðe Samritsku/ þellur kappfosta ad stan
 da a mote þeim.

I þridia marta/ upptelur
 Þostuleñ þier þolidsins Verð / þad er margþætt
 adar Synder/ sem stryða i glegu Rögmaelenu/ og
 Aegætum Andans / hugrur ad eru þær dygðer/
 sem Rögmaled af offurheimter / og hotar þeim
 ellum Straffe og Segningu/ sem vafvitande og
 vilande i Syndunum liggia / so Miesnerur þar
 af uppræst til astundunar godra Verða/og Ch
 ristilegra Dygða/arsamt nyrar Slæðer/ en þorð
 ast Synder og Slæp/ med þugrið Geilagur An
 de verður wærefn/en Triven og Guds Ræð burt
 fustest og missst.

XV. Sunnudag æpter Trinitatis/ Dist
 elen skilpar E. Pall Gal. 6.

SSkuleger Brædur. Ep vier lifum i
 Andanum/ þa gongum og so einnem i
 Andanum/ vrum eðe Agiarnur þiego
 ma Dyrdar/ þuor añañ jñbræðis adreita og ep
 unda. Ræter Brædur/ Ep ad Mædur verð
 ur i einhuorium Slæp hindradur/ þa leidriest
 ed hañ med þogværum Anda/ þier sem erud
 Andleger/ og þap Gæt a sialpum þier/ ad þu
 verður eðe og so þrepstædur. Einn þere anars
 Þyrðe / og so munud þier uppfylla Christi
 Rögmael.

Sögmaál. En ef einhver lætur siet þykja, það
 hann siet nofud/ sem hann er þó eckert/ sa tæler
 sialpan sig. En hver og einu reyne sijn eigenn
 Verf/ þa mun hann a sialpum siet hrosan hapa
 en ei a odrum. Þuiad hver og einn mun sijn
 Þyrde bera. En sa er leidriettur verdur med
 Ordenu/hann býte honum allshættudum Bied
 um sem þú leidrietter. Færed eige viller vega/
 Bud lætur eige að siet hæda. Þuiad huad Mad
 uren sæer nidur/ það mun hann uppskera. Þui
 að hver hann i Nollidenu nidur sæer/ sa mun af
 Nollidenu Gladsemd uppskera. En hver hann
 i Andanū nidursæer/ sa mun af Andanū upp
 skera eilípt Líf. Prestunsi vier ecke gott að
 giera/ þuiad a sijnū Ljma munū vier uppske
 ra an aplots. Þar þyrer/ a medan vier hopū
 Ljman/ þa gjerum gott huorū Mañe/ eirna
 mest þeim sem eru Erwarenar Neimfyne.

Þessum þistle þraufsetur. Postulei eina Aminn
 Ding / að Mignum byrie að kappkosta nytt Ljþ
 erne og Strafverde/ þar þeir sieu ordner Riecelæte
 er þyrer Trwina. Og það 1. I þann mæta
 að þeir gange i Andanum / huad so er að skilla/
 að þeir læte Anda DRÖTENS vera þeirra Laid
 toga / þui hafi er sa sem þa upphætur til Dygd
 aña/ og allshættadra godra Verfa. 2. Þar
 næst / að þeir þordest hiegonlega Grosan/ og af
 þalfo

halld ut af fialpum fjer/ sem med yppatlegum og godum Gæpum eru prydder bramar fótum / og þr sm mætt Gæfur þara þeiged/þpunde eðe þina/ uypa þad / ad fribur/Samlynde og Wining við halldest i Guds Spnude.

3. Amisier hann þa sem styrkver eru/ ad þeir umlyde þa Breyshu so þeir glæme alldrei Mælegum ostyrk z Breysh leika/ og þeir sem latta fjer þyfa/ ad þeir stande þast og stzouge/ þeir somu hape glæne a fialpum fjer/ad þeir rase eðe.

4. Amisier þan Ord sine Tilþeyrendur/ ad þeir med ryklegum Velat um og godgiferdum styrke uppheldec Ord sine Þien ara / sem Predika þeim Lærdom heilags Euan gels og hialpe þeim um þad/ sem þeir kussa við ad þurpa til Læfins Oppheldis.

5. Lotar þan illum þeim Straffe alæneleiga/ sem i Synd unum athugalaustlega lipa/ og Guds Ords Þien ara þorættu/ Eñ þyrerþeiter þeim illum/eilypum godum Lænum/sem i Andanum ganga/og Synd ene æfsamt saurungum Sollesins Gyrneñ mœstgdu veita/ og med godu Giede glepa notud af þeirra Wignum til Guds Þienara/ og Þionestugizrdar eñar/þyrer huad þeir mune rykleg Læun upphiera a sghasta Deige.

XVI. Sunnudag efter Trinitatis/Þist
elen skripar S. Pall Ephes. 3. E.

Eskuleger Brædur. Eg bid yður þad þier treigest eðe safet minar Mornungar/þuoria eg ljd þyrer yður/ þuor þgar

Dyr

Dyrd er / þess vegna þa þeige eg mīn Knie
 þyrer Fedur vors DADLÆNS JESU Ch
 risti / sa sem riectur Fader er / þyrer allt það
 Børn kallast / a Minnum og a Jordun / það þā
 giepe þour Krapt / epter Rykdome sínar Dyrd
 ar / ad styrkiast fyrir hans Anca i þinum sjāra
 Māne / og Christum þyrer Trōna ad byggja
 i ydrum Mōrtum. Og ad þier sieud rotpæstir
 og grundvallader i Rīctleikarum / so ad þier
 mættud hōndla med ellū heilögum / þær ad sie
 Bydd og Leingd / Dypt og Stæd. Og ad vita
 það / ad elskan til Christum / sie mǫgflu betre en
 allt ad vita / so ad þier upphylltust med alls
 þættadre Guds Gnægd. En hōnum sem mætt
 ugur er alla hlute rpergnæpanlegar ad giera /
 heilour en vier bidium eda skilium / epter þeim
 Kræfte sem i off verkar / þeim sama sie Dyrd
 i Sōpnudenum / sa i Christo JESU er / æt ið
 þra Eilīpð til Eilīpðar / Amen.

Her i þessum 2. Pistle giekur Postulenn Pall
 Hana agiata Suggun Skenurdenum i Borg
 ene Ppbeso / og tekur hēnum vara þyrer / ad hā
 skule eke þneyr'ast a hana 4ermungum / sem hā
 lade vegna Gudsþiallfins Riekingar / æ þær skule
 eke þyrer þess safer / þalla þra þeim Heilufsam
 lega Rærdome sem hā siene. Sā siyer hie
 og eirneā / þuþria rrytsene hāns 6ermungar med
 sier þære /

siet þære/ sem er/ vegna þeirra styrkest Söpnudæ-
 ner i þeirra Trö/ þar hā umþere þær/ med Tapnad
 argiede og Stöðuglynde. Þar næst Amisær hafi
 Söpnudæñ/ ad hafi skule ætýd meir og meir/ læta
 siet þræñ þara i Aukningu Gudlegrar þekkingar/
 ær hugree hafi þellur so miked/ ad þun þære med
 siet sanna og eilíka Samlyalsp. Sýðast gíft
 er hafi audmítar þær/ Ellgum Gude / Sýður
 DRÖTENS vors JESU Christi/ þyrer hans o
 mælelega og eilíka Velgífrninga manlegu Kyne
 audsynda/ einkum ad hafi wt ær síne skærre Væð
 samansafne siet Christilegru Þyrkiu/ og þana so
 dærsamlega vernde og vlt þallde/ uppa þæd/ ad þā
 þyrer Sonen/ verde i þenne þektur/ og syðast þyrer
 utan allan Þenda lopadur og dyrkadur i eilíku
 Lyse.

XVII. Sunnudag efter Trinitatis/ Þist
 elen skrifar S. Pall Ephes. 4. C.

Söder Brædur. So minne eg þdur
 nu/ Eg Bendinge i DRÖTENE/
 ad þier ganged so sem verdugt er þdvar
 te Kallan/ þær þier erud þne kallader/ med öllu
 Eytelæte / og Nogværd / og med Þoleñmæde
 og umlyded þuor anan i Riartleika. Þered
 lofþigæpner/ ad hallda Eindragne i Andanum
 þyrer Þand Fridarene. Einn Lyfame og einn
 Ande/ so sem þier erud kallader / uppa einn
 Þon/ þdrat Kallanar. Einn DRÖTEN/
 I ein Trö/

ein Trw/ ein Skjrn/ ein Gud og Fader allra/
sa sem ad er yper ydur ollum / og þyrer
yður ollum/ og í yður ollum.

Póstuleñ æmíster í þessum Þístle Chrístelegann
Söpnud í Epheso/ og alla adra/ til þess ad ætunda
Samlynde og Þíning/ bæde í Lærdom
enun/ Sidperdenu/ og almennelegre Umgengne/ og
upptelur hie þær Dygder/ þyrer hugstær Stridur
og Samlynde viðhelldist þia Málum/ sem eru/ Lytelæte/
Gogværd/ Spekt. og Umbyrdarlynde/ þur ad so sem
Dræmsfeme/ Öeyrd og Þringar/ uppfvæfka
Deilur og Ösambyðe/ í Söpnundenum/ so nærer/
lendrar og viðhelldur/ Lytelæte z Mál
liupleike/ Spektene z Samlyndenu í Guds Barna
Umgengne.

Þessa Þmíning þrámsetur þóstuleñ þess vegna. 1. Ad það er bæde Samleget
og Seidatlegt epter þenne ad becyra/ þar með
etleneñ skyllbugt/ ad Guds Børn skule í síne Rállæ
og Umbyrte/ þar epter sínu Læperne þegda.

2. Þar næst ad vicer skulum oss Munnstæða
vera læta Guds Velgigrentinga/ sem þañ veiter oss
í Orðsins Þredikun og wderlingu Sacramentana
af hugstium vicer styrkinnst í vore Trw/ um Þíng
og Þræðku. eilígs Laps.

3. Mæta ad vicer munnst a Mýskun og godañ Vilja Guds vora/ ad
lyka so sem þañ er ein Gud og Fader/ Gerra og
Skapare allra Gluta/ so vill þann ad vicer þann
Børn/ skulum huga við aðra umgangast/ í Chrístelegun
Ríkerleika / Þíning og Samlynde/ so sem
Þradur z Systur/ þapande alltíð í þessu Mál/
ad sa eilíge Gud er allra vor Fader/ sem a Lunn
er. Þm

er. Om þessi Guds Barna Tíning og Rætt
leika/ bad vor Þendurtaufnare Herran JESUS
Christur/ sinn Himneska Fædur/ andur en hann leiddi
sína þánu og sagði/ Joh. 17. Seilage Fæder/
geim þa i þánu Ráðne/ hugna þu gafst mér/ að
þeir sjeu eitt sagn við.

A Michaelis Messu/ Distillæn i Dren
beringar B. S. Joh. 12. Cap.

A Heim Degum. Og þar gjördest
Strýð mýfed a Nímine/ Michael æ
hins Einglar bardust við Drefan/
Drefan bardust æ hins Einglar/ æ þy
eruðu eðle/ æ þerra Stadur varð eðle meir þund
en a Nímine. Og sá mikle Dreke æ þinn gamle
Noggormr/ sa sá að heiter Diopull og And
skote/ varð votsnaradur a Jorden a/ hvar ed alla
Þeralldarsfingluna viller. Og hann varð
votsnaradur a Jorden/ og hans Einglar urðu
eirneð votsnarader. Og eg heyrde Róðd mikla
a Nímine seigiande. Nu er Neilsa æ Rro
aptur/ Rífe og Mættur/ vors Guds vorden
hans Christis/ með þui hann er votsnaradur sem
þa mæfæde Dag og Nott þýrer Gude. Og
þeir þapa hann þperuð þýrer Lambsins Blod/
og þýrer Orðed þeirra Bittisbúndar/ og þeir
þapa eðle elskað sitt Líp / allt til Daudans.

3 4

Þar

Þar þóttur glediast þier Nummar / og þier sem
þar jne bygged.

Þessum þistle verður tolad um það andlega
Skrif Guds Sonar og hans godu Ringla/sin
og eirnen Christelegar Rytliu/ við Dispulen og
hans vonda Ringla / og Sigurreiningena e more
Dispennum. Þetta Skrif meina þeir þeilaga
Lærpebur/ að byriast hafa þyrst a Gimmum/ þegar
at Lucifer edur Andskoten/ villde gyrnast Gud
domen eða Gudlega Lætygn/og þorðtade Guds
Son þia siet/hvar þyrer Dispullen varð þa Þper
unien e wefnaradur af Gimme. Sgðast hoyft þetta
Skraded i Þatadyn/ þegar sa þyrste Mædar Þod
skapur var ietgiepen og auglystur um Rinnunat
Sæde/ að það skylde sundurmeria Gøggormsins
Lænd/og það sama mun vara allt til enda Þce
alldar. Þo mun þesse Þardage þardast verda/
under þan syðasta Dag/ þegar Antichristuræn tek
ur til að jatkoma og eplast i Christenæ/og skalpur
Guds Sonur/ sa mykle Lertoge (sem han verður
falladur af Daniele) nðurbreytur Rytet Dispul
sins/þyrer Þreditum þess þeilaga Evangelq/og we
fnarar þgnum med Antichristinum og hans Þien
trum/ i yestu Myrkur og eilqvat Þúster. Þeir
Þietterwudu munu e so þenast mikla Þvin Þper
vifa þyrer Lambans Blod e Ordet Guds vors/
þe eo stöðuzet standa við Medleifingu þeilaga
Evangelq vors DRÖTTENS JESU Christ
alle til Daðans.

XVIII. Sunnudag epter Trinitatis/
Þyillen

Pistelen skripur S. Pall 1. Cor. 1. 8.

Eskuleger Brædur. Þakker glære eg
Gude minnum japnað yðar vegna/þy
er þa Guds Nád/seu yður er guþen
í Chrísto JESU. Það að þier ere
ud í öllum Nátum auduger vordner í þennum/
í allre Rnnaattu/og í allre Vitku/epfer þui
sem þa Vitnisburður af JESU Chrísto er
stadþestur vorden í yður. So að þier haped
enguan Brest í nokre Gíð / epterbyðande
Auglýngu vors DRÖTENS JESU Chr
ísti/ So að yður mun stadþesta/ allt til Xþes
lofa/ so að þier síend Dátrassanleger a Deige
DRÖTENS vors JESU Chrísti. Þuiad
Gud er trær/ þprett hvern að þier fallader erud
hl Samlags Sonar þns JESU Chrísti vors
DRÖTENS.

Frest gíðer Postulen Pall þier í þessum Pistle
Ulmættugum Gude Þakker þyret. Sýna Tilbeyr
endur í Borgene Corintho/ að þeir síu frzptuger
vordner/ og stadþaster í Rardome 4. Evangelí.
Þar næst amíðer þa þa og oðar/ að þeir skule
læta síe þræmþara í Cróðins Ríðingu / og þeir
halde við þana/ allt til Rypfins Enda / eður
auglýsingar vors DRÖTENS JESU Chrísti.

Í Þridia máttu / hugþreytst Postulen Sýna
udeð med sítt Predikun/um þa gíðskurýka Dilla

og Nælagd Guds Almættugs/ sem síðe Christne
 núme víðfælega hallda við Gudsþjallfins Ríðing
 og þeie nælagur vera með synum góða G. Anda/
 að hún so lípe sem verdugt er Evangello/ uppa þ
 þeir a Deige DRÖTTENO (það er) a þeim síð
 ásta Dóms Deige/þíðest að vera Östraffanleget.
 Sýrse i þáð mæta/ að þeir þyrer Trúna tilgig
 ne síer Ríettlæred og Sálfessid vora Forlögum
 mans JSU Christi Guds Sonar. Þar næst/ að
 þeir æftunbe að behállda góðre Samvitku i synu
 Lögurne og Framþerðe/ huad öllum Guds Bæra
 um er þarla Naudsynleget / sem Þostulen Joh.
 seiger 1. Þist. 3. Cap. Mígner Elskanleget / es
 vort Glarta þordæmer offeðe/ þa þessum vler Þi
 gegning til Guds.

XIX. Sunnudag eftir Trinitatis/ Þist.
 elen skrifar G. Pall Ephe. 4. C.

SEkuleg Bræðr. Aþlegged þra yðr eft'
 þornre Breytni/ þiñ gamla Mænne/ þ
 sig þordiarpar i Öyrndu Bisludomfins.
 En endurnýest i Anda yðvars Hugskots/ og
 iklæðest þeim nýa Mæne / sem eftir Gude er
 skapadur i sáðarlegu Ríettlæte og Neilagleifa.
 Þar þyrer aþlegged Lögur/ og taled Sætleik/
 huer og einn við síñ Mæninga/ þuríad vler erum
 júbordis huer annars Limur. Reideð og spnda
 gest eðfe. Leatedeige Solena underganga þþe
 er yðvarre Reide. Gieped og eðfe Kræm Dieð
 lenum.

lenum. Quot stoled hefur/ sa stese nu ei meir/
hellout erþide og aple med Nendunum þad gott
er/ so ad hann hope ad giepa þeim sem þurpa
lugar eru.

Þessum þistle æminner Postuleñ sína Tilheyr
Sendur/ til Endurnyungar Lyddagaña / þu er þ
þu er / sækaleñ / ad vtr apleggium þann gamla
Mañen/ þad er/ Solldlegar Gyrnder og Tilhneyg
ingar/sem vegna uppruna Syndareñar/ þapa ut
dreypt/ til allra Epterkomande Adams & Evi.

Þar næst æminner Postuleñ þa / ad þeir skule
Endurnyast i þeim iðra Mañe / sem epter Gude
er skapadur/ þad er / sem Gude almættugum er
hlýðugur/ þettaer hafi Rettelega / Orrast þa og
Elskar i sáharlegu Retteleste og beilgan Graffer
de.

Þesse almættelega Amínung Postulanoz
er hter utskjrd i þremur Bodordū/ eður Reglū.

1. Ad aller Men skule apleggia Lygar / ennt
tala þuad sate er/ vid/ & um Naungana. 2. Ad
Men þallde siet þra Reide og Oporlykun vid
suna Samchristna Brædur og Systur. 3. Ad
Men Stele eðe Naungana Gotze og Tignum/
þellout ad sietþuget aple og erþide med synnum Gen
dum/ þad sem gott er/ og stande kostgæfalega i
sínu Ralle og Embætte med Gudæfne.

XX. Sunnudag epter Trinitatis/ Þist
elen skripat S. Þall Ephes. 5. E.

 Jærer Brædur. Eard so m/ad þier
ganged þorþalega/ elge so sem þær siet
þellur

heildur so sem vqset. Og skyfðed þúur epter
 Tíðene/ þúí þad er vonð Tíð. Þýrer þúí
 vered ecke Þþorsmalter/heildor skulíande þúur að
 síe Bílie DRDE Lens. Og drecked þúur ecke
 Þýndruckua/ þúí þar ap fremur saarugt
 Líþerne. Heildur upppýllest íæd Anda / og
 tale þúur víð anan ap Psalmum og Lopsaung-
 dum/og andlegum Kvæðum/sýngíande og spíl-
 ande DRDENE í þdrum Níortum. Og
 gíored þackter alla Tíma / Gude og Þodur/
 þýrer alla Nlute / í Náþne DRDE Lens
 vors JESU Christi. Og vered þúur eðrum
 undergíegner í Guds Dtta.

Þ Repallda Amísting þrástetur Postulenn Pall
 þ. Her í þessum Þístle/ap þúerre sú 1. Sýrsta
 er/ad yðka z þhuga þan Gínneska Lærdomea/sm
 er þad heilaga Eoangelium/ap Gude Almættug-
 um auglýst í Chrísterlegre Kyrkum/ap þugríu þrást-
 þlytur sú sanna Vítka og Speke/sen í þúí er jác
 þalea/ad þekta Guds Vítka/ og vídurkíekta þana
 Velgíegninga/ sem þan veiter sýnum Þgrum og
 Gápnude í Chrístneke. Og uppa þad víer fust
 um þessare Andlegre Speke að behallda í þessare
 vondu Tíð / þar so margþalldar Gneyxlænt þr
 amfoma/ með þálum Bieðingum/ vondu Fram-
 þerde/ og ímílegum Vmíætrum Dígþulsína/senm
 leíðis Tílbneygíngum vors breyska Gollða og Bl-
 oðs/ þa amíæter Postulen off alvarlega / að víer
 skulum vera ærvæftr og íparneytnet/og læta off
 ecke leíða

edde leida til vore pyrrer Blindleika og Rasta.

2. Þar næst upphættur þa er oss til Gortlegar
nedstku Matar og Dryktar/ þu es þu er edde
stundud/ þa þylger þad epter/ ad Guds Orð er
edde kostgæflega hlæðr/ Bæna ætalled til Guds
verdur ostþugr/ og þorsomast marghættadar Che
istelegar Dygðer.

3. Amnist oss Postulein/
ad vier skulum med andlegu Psalmasang/ Ropa
og Geirra vorn Gud/ þyrer þana Mær og Miskun
sem/ sem þa þer audsyndr oss i synum Syne
Jesu Christo/ og þad þa þer þyrer þana dyr
mætu Velgærdinga/ sem þa þer veitir bæð allr Che
istnefe almæflega / og so einum og sierhugnum
elgenlega.

XXI. Sunnudag epter Trinitatis/ Dist elen skrifar S. Paul Ephes. 6. C.

Bæðer Brædur. Ertfest i ORÐE
re/ og i Viætte þans Kraptar. Jflæd
ed þu Guds Merskræda. / so ad þer
gieted stæðst i giegri Binsætrum Diepslins.
Þu ad vier þerum er vid Mollo og Blod ad
beriaf/ heilour vid Nopdingia og Magtarvell
de/ sem er vid Drottina Beralldarennar/ vid
Myskra Stiornerd: þessa Helms/ vidur jllsku
Anda i Eoptenu. Þar þyrer taked Merskræda
Guds uppa þu/ so ad þer gieted Mottfodur
veist/ a þeim vonda Deige/ og allt vel þræma

lvæmed/ og þæmed Sigureñ. So standed nu
 umgprófer yðar Lendar med Sanleifanum/ og
 þkrýðer Brýnsu Riettlatesins/ og um Þæt
 þræar Skopatader/ so sem reidubærner þræm
 að fylgia Evangelio Fridarens. En umþræm
 alla Mute/ þa medtæfed Skjöld Erwareñar/
 med þuor um þær lundet wt að slæfva öll elldo
 leg Skægte þins Prettvýsa. Og griped Nis
 alin Nialprædesins/ z Sverd Andans/ þuett
 að er Guds Drd.

Þær Amnæer þín þeilage Þall Postule Sørnud
 Deñ i Epheso/ so vel sem alla aðra/ er meðfæna
 Christed Napi/ að þær skule sig utþwa til andleg
 rar Þarættu/ við þæn skæðasta z slægasta Christ
 neñar Övin Döppulæn/ sem einfæn z allra þellst/ legg
 ur þappa (vegna þess þættæ sem þæn þær til
 Guds og Gertæns Christi) að þæn þær leide þær
 sem þær Evangelij Predikun þær Ndræ gætt/
 til þæræ þær Dilludonis/ ofæmelegs Lyfænis
 og ælara Læsta. Eñ uppa þad / að þær halde
 þær þæstlega við þæn sæðarlega Lærdom/ og þæn
 meðfæningu/ þa uppmælur þæn þær þær og und
 er Stoner leide/ þa Myklu magt og Dæmfætur
 Döppulæns/ þuad öllum sem vilja Þær vilja sinu
 Övin/ þa vauðar þær mytæd um/ að þær z vauð
 Þær þæn z Ræðænsku. Þær næst upptæ
 ur Postulæn þær/ þæn andlegu Gævopnæn / með
 þuoræni Christner Mæn eiga sig að Dæbrynja/ g
 mote þessum Döllduga og Gædvýsa Övin/ so þær

þær Xpc z

þæne Þverhönd og vinf i þessare andlegu Þatættu
þunad loka so sem þitt þellage Job sigrer 7. C.
ad Madurest bliote alla Tjma/ ad vera i Stræde
a Jördude. Og so sem ein godur Stræds Madu
sa ed æfetur sier ad vifna/ þæst hlytur ad vera æ
rafur/ Muplugur z Forsiæll/ ad þekia Ovinarens
Þrettvise/ og ganga syðan ut. Zugprædur a mote
þennu/ So byriar z so øllu Stræds Mæst JESU
Christi þad sama ad athuga i þessu andlega
Stræde/ vid þeirra Standman Dæpulest/ sem er/
ad stunda andlega Speke og Zugarþreyste/ so þa
med siffe Riensku og Krætte/ þæne þa ætæ til Þata
teked/ Jordiarþad nie Sigrad/ hugfsu sem þæst
a þessum sydustu Dægum æder z Opsæter Gud
Darna Söpnud/ og leitæ allakonar Tæteþæris/
so sem þusundþellbur Dælasimbur/ ad apmae Eþe
istelega Byrknu / ær þut þæst veit ad þænn þæput
stuttan Tjma eptæ.

XXII. Sunnudag eptæ Trinitatis/ Dist.
ilen skærfæ S. Pall til Philipp. 1. C.

Eskeleger Prædur. Eg þadæ Gude mæ
num/ so opt sem eg huga um þdur/ huad
eg giore alla Tjma/ i øllu minni Wan
um þ þdur øllu/ eg þa læn giore eg mæ Sege
nude/ þyrer þad Eamslag sem þæt hæfed i E
vangelio/ þæ himun þyrsta deige/ allt til þessa.
Eg em þess hims sama i godu Trænse þæt un
ad sa sem i þdur þæput uppþriad þid goda
Verke

Verkeð/ hafi mun það eirneð þullkomna/ uppa
 þan Dag JESu Christi. So sem að miet
 er tilheyrlegt / að eg haldið af þurð eillum í
 þan mæta/ þviad eg hepe þurð í mýnu Narta/
 í þessum mýnum Fiátrum/ í huorium eg þora
 svara og styrke Evangelium/ hvar af/ að þier
 aller erud Næðarennar Nuffafarat med miet
 vordner. Þunad Gud er min Vottur/ huorsu
 það/ að mig þorleinger af hiarlaus Brunne í
 Christo JESu epter þurð eillum. Og þess
 sama bid eg / það þurð Kærleike andgifi meir
 og meir/ í allre Vittsku og allre Regnslu/ svo
 að þier meiged regna huad best er/ uppa það/
 þier siend skipter og hindrunarlausar allt jn til
 þess Dags Christi/ þuller med Avertu Riette
 lætesins/ huoriet að skie þyrer. JESum Chr
 istum (í þurð) til Þyrðar og Lops Gude.

Þessa Dags þessaga Þistle / auglyser Þostulest
 Paulus/ þa andlega Gleder/ sem hafi þerur yper
 Guds Sögnude þia þeim Þhilspenses/ m3 hugðer
 hafi tær sig Þaðlartan vid Almættugan Gud/
 sem þar þape samansöfnad Christelegre Ryrktu/
 og það þun/ þyrer sýna Þionustugörð/ 2 Embætt
 is Frankfurt/ þape í. Lærdominum Ræptug ver
 ed. Þar næst glæter hafi sýna Þæg til Guds
 að hafi villic vörðveita þana/ og viðhallda í riette
 re Þækingu þiss elskulega Sonar JESu Christi.

Dg so

Og so ad syndistu amider hañ Sønuden/ ad
ydfa med allre Rostglæpne Guds Ord / og tien
Dag efter añañ æ meir og meir/ ræra og þroast
i Þeðingu JESU Christi/ audsynande Røpstu
Riættlærisins Gude til Lops og Þyrðar.

A Allra Neilagra Messu/ Þistillen i Þp
enberingar Þof S. Joh. 7. E.

A Þeim Dögum. Og efter þ þæ eg
þiora Eingla standa a þiorum Horn
um Jardareñar/ og þeir snæhielstu
þiorum Bindum Jardareñar/ so ad
ringen Bindur blies a Jorden/ nie a Sioen
nie a nokkud. Og eg sca añañ Eingel upp
stiga af Þppgongu Solareñ/ sa haðde Teis
fn Lipanda Guds/ og fallade hærre Reddu til
þinna þiogra Einglaña/ þeim sem giefed er ad
granda Jorðunæ æ Sionum/ og sagde. Grand
ed ecke Jorðunæ/ eige Sionum/ nie Erimnum
so leinge/ þad vier teifnum Þiona vors Guds
i þeitra Eñum. Og eg heyrde Telu Þria
sem teifnader voru/ Hundrad þiorar og þioru
tyger Tusunder/ sem teifnader voru/ af öllu
Rynfuöslu Israels Sona. Ap Rone Juda
tolfþusunder teifnader. Ap Rone Ruben tolf
þusunder teifnader. Ap Rone Gad tolf þusun
der teifnader. Ap Rone Affer tolf þusunder
teifnader

teifnader. Ap Kyne Nephtalum tolp þusun
der teifnader. Ap Kyne Manasse tolp þusun
der teifnader. Ap Kyne Simeon tolp þusun
der teifnader. Ap Kyne Levi tolp þusunder te
ifnader. Ap Kyne Isaschar tolp þusunder te
ifnader. Ap Kyne Zabulon tolp þusunder te
ifnader. Af Kyne Joseph tolp þusunder te
ifnader. Ap Kyne BenJamin tolp þusunder
teifnader. Dg epter það sœ eg/og sœ /ad Sta
re mykell/ huorn ad eingetū gat. taled / ap
ollum Þiodum/og Folke / og Tungumalum/
standa þramē þyrer Stolum/ og þramē þyrer
Lambenu / umskjoddur hujtum Skrœda / og
Palmaridur i þeirra Nœndum. Dg þeir fella
udu hœrre Rœddu/og sogdu. Neilsa sœ þeim
er a Stolum situr/vorum Gude og Lambenu.
Dg aller Einglar flodu umhuerpis Stolen/og
i frœngum Wîldungana/ og um frœng þau þi
egur Dœren/ og þuellu nidur þyrer Stolum/
þram a þeirra Afioner / og fislœadu Gud og
sogdu A nem. Lœp og Dyrð/og Speke/og þœc
ker/og Neidur/ og Kraptur/ og Stœrkleike/sœ
vorum Gude/um Alder og ad Elîþu/A m.
Þessare Openberan verdur Johanni synd og þ
Afioner þramsett Wîynd og Lyktîng almetleeg
rar Guds Christene/sem samansœpnud er bœde ap
Gydingu

Gydingum og Gidingum/ vegna hugrrar undan
dregst þa syðaste Dönnur edur Þending Verallðar
essar/ uppa þad/ ad aller þeir sem eru utvalder/
z þhugader til eilípa Laps/mætte þadast/ kallast
og snuast þ Predikun Evangelij til saðrar Tröwar
a Jesum Christum / þuiad þad Gæmureið er
eðe en nu Tortyndur i þans störu Illsku og Syn
dastærd/ þa Orðsæfast þad þar af / ad Daglega
þadast nöðrer þeir sem innplantast skulu Christi
Gæpnude/ og leggjaft til Tölu þeirra Döpsdu.

En af þessum bardum Þlodum Gydingum og Gid
ingum/eru þeir aller utvalder/ sem merktir eru
i þeirra Eñum/med Blode Lambfins/þad er/ Jesu
Christi/med hugriu þeir þyrer Tröwa verðar
þregner og þreinsader af þllum Syndum. Og
þul þelldur og virðer Gud þa þreina þyrer Lamb
fins Blod/z lætur sjer þoknast þeirra Glyðne/en
þo ad nöðrar Syndareñar Þþerfþðvrat meige
þia þeim þiñast.

XXIII. Sunu D. eftir Trinitatis/Þist
eleñ skripar S. Þall til Þilipp. 3. z 4. C.

Þærar Þrædur. Þylged mjer eftir/ z
giæted ad þeim sem so ganga/ lifa so
sem þier hœped off til Þyrermyndar. Þui
ad mæiger ganga so/ af þuorium eg þeþe opt
siñis sagt þdur. En nu seige eg þdur Græts
ande/ þeir Dvimer Krossens Christi / þuerra
Þpelof er Þyrerdæmningeñ/ þuerra Gud Mags
en er

en er/og þeirra Þegsmd sin Jarðlega sin
 ader eru/verdur til Skámar. En vor Þing
 ingne er a Minnum/huadan vier væntum Frel
 farans DRÖTENS Jesu Christi/ sa
 ed vorn þæpeingun Lífama mun þorflara/so
 ad hñ lýfur verðe hans þorflarudum Lífama/
 epter þeirre Verkan sem hñ kan siet alla Mute
 med/ underglepna ad giora. Þar þyrer mýn
 er líæter og elskuleger Brædur/ min Fegnuds
 ur/og mýn Korona/standed so i DRÖT
 ne elskanleger. En Evodiam amine eg/ Sino
 tychen amine eg / þad þar sietu samlyndar i
 DRÖTne. Eg bid þig og eurnen min trut
 Lagsmadur/hjalpa þeim huerier m3 miet hapa
 erfioad i Evangelio/ med Elemese/ og hinum
 eorum minum Mialparmænum / huerta Neþn
 ad skripud eru a Lyps Bofene.

Þesse þistill þebur þne ad hallda alvarlega A
 pmiaing / sem Postulen skripade til þeirra þbi
 lippense/ med hugre þan upphurtus þa/ ad bli
 þa stadþastleae vid Jætningu þeilegs Evangelij/
 og saka Guds Dyrkun/hugra vidvörun þan þram
 sette i giegri noðrum Salspostulum / sem þyrer
 Solldlegra Muna og Magana safer / fiendu el
 aßad en þad/sem Solld vilde giarnan þeyra/ ad
 þordast Þrossen Christi/ og lipa i Solldlegu Vel
 lystingum / huad gagnstæðligt var Gudsþiastfins

Rienne

Rieðingu/ sem S. Pall þráðbar/um Riettlætting
ena/ sem ut af Næðene Riemur/pyrter Þynu/Dau
ða og Vpprisu JESu Christi/ hugtre optast ept
erþylgla Motlættingar og margskins Gærmungar.
Og með þui Postuleñ Pall meðtende og sagde/ ad
Riettlættingeñ ut af Lögmaðlenu väre eðe anag
tanleg til Sæluþjálpur/ vegna Glyðneðar opull
fomlegleika/ þa pyrtust æ þylltust af Reide þesser
Stalþbyrgingar Salapostularner/ æ lögðu Satur
æ Xupund æ þa riettu Guds Orða Rieðepedur.

Þar næst annieñer Postuleñ Guds Sögnud/ ad
yðka og þhuga Himneska Glute / ena lqetla vörða
Vellystingar og holidlegt Eptertlate/ gisþande þm
æglætatar Sugganer ut af Eptertbid Tilkönnuñar
JESu Christi Guds Sonar æ sgdasta Deige/
sem syna þier i Geime þorsmaðna og Þrossþiaðna
Christne/ mun pryða og begæpa i ælqpu Lyfe/mz
oendanlegum Sögnude/ Dyrd og Glede.

XXIV. Sunnudag epter Trinitatis/Pist.
ileñ skripur S. Pall til Colos. 1. C.

 Skuleger Brædur. Þar þyrter vier
eirneñ/allt þra þeim Deige/ þa vier
þeðdum þad heyrð/ lietum vier eige
af / þyrter yður ad bidia og beidast/
þad þier upppöllest með Rþñingu þñs Vilja/
i allshættudum andlegum Þýðsðome og Ef
tinge/so ad þier fýned ad ganga DRÖE
ne verðuglega/ til allrar Þeðnunar. Og siet

R

nd Avæð

ad Avaxtar samer i ellum godum Verfuni/ og
 ad þier sieud vaxande i Kyningu Guds / og
 fyrkest i ellum Krapte/epier Mætte hñs Dyro
 ar/ i allre Polesmæde /og Leanglundargiede/
 med Fagnude. Og gjored þær Fodurnum/
 sem off þeput skappellega giort til Arpskipt
 is Neilagra i Liosenu. Sa ed off þeþ: þreljad
 ap Þpervallde Myrkraña / og þeput off sett i
 Ríke síns Elshulega Sonar/ i þuorium vler
 þopum Endurlausuena þyrer hans Blod/ sem
 er Syndana Þyrergieþning.

Ser auglyser þyrst postuleð Pall / þuad Guds
 Hexalega Dmbyggju þa þaþe þaþe þyrer Sþp
 nude þeirra Colosensium/ og þielega þyrer þrim
 beded til DROT Tena/ ad þe Daglega mætte þe
 last 2 stadþestast i Þekkingu Guds Mædar Vilja.

Þar næst o'kar þaþi/ ad þeir auglyse sína. Tru
 med Endurnyungu Lyþernþins/ Chrifstelegu Verð
 un og loþlegum Dygdum.

I þridia mæta
 ad þeir þallde síer þastlega við Lærdom G. Þvæn
 gely / og umþere Lykamlegar Górmungar med
 Polesmæde/ vegna Medþeiningar þess sama Lær
 doms.

I florda mæta/ æmíster þann þa
 til Þaðlætis við Gud/þyrer hans owtseigianlega
 Velgígentinga/ sa ed þa þeþeþe Srelfad þyrer Gud
 ffallins Ríking / ve Ríke Dignullina og þe
 Þpervallde Myrkraña/ en leidd þa i Ríked Christi
 i þuorlu þeie gólist allerna ve ap væðile / þau
 Elgþu Gæðen/ sem eru Syndana Þyrergieþning/

Ríett

Ríettstæd og Ellypt Læp/þýrer Trwaa a JES-
um Christum/ sa þessa ellypa Deigþrunga apref-
ade með wchellingu hans dymata Bloda og bit-
ta Danda/ og þrámbadur þa sýnum Bænum i
Christnede þýrer Gudspíallfins Rícting.

XXV. Sunnudag epter Trinitatis/ Þíft-
ileñ skrípar S. Þall 1. Lessal. 4. C.

Eskuleger Brædur. En vier vilum ei
þýlia þýrer þdur/um þa sem sofa/ uppa
þad ad þier sýend ecke þrýggver/ so sem
þeir adrer ed engva Þon þafa. Þvi eþ vier
trwum ad JESus sýe dæen / og upp aptur
ríseñ / so mun og Gud eirneñ þa sem sofnad-
er eru/þýrer JESum með þonum þrámlæda.
Þuiad þad seigium vier þdur/ so sem Ord
ORDTEens / þad vier huerier ad þipum og
epterþýþum i Tílfomu ORDTEens/ vier
munum eige þýrer þeim foma / sem sofnader
eru. Þvi ORDTEen sýalfur mun með Her-
þpe æ mý Nopud Eingelfins Rofst æ Trædre
Guds/ opañfoma ap Nimmum/ og þiner dand-
du i Christo/ skulu þýrst upprýsa. Þar epter
a/ Vier sem þipum og epterþýþum/ verðum
til sýfa uppnumder/ með þeim semu i Skýen/
til mots við ORDTEen i Lofted/og munu
R 4 so þia

so þia DRÖTNe vera alla tíma. So hug
ged nu þuor annann snubgrdis / með þessum
Dröum.

Póstuleñ Pall þrámsetur þyrst í þessum Þistle/
Þeina agiotta Luggun/þyrer þa sñi eru þryggver
og grátande / æþ Burtfallan þeirra elskulegra
Dona og Mæunga/ og fíedler hter / þuert í gigan
þeim Sglísku Þostulum (sem neytudu að Sælern
ar nære ódauðlegar/ 2 þeir þrámslidnu mundu upp
rísfa) að þeir eða JESum Christum þapa tru
að/ og sáðað þrámsíggja og andast/ að þeir tortynt
est eðe eða þortap- st/ þelldur að þeir soke og mune
v. sílegra upprísa til eilarrar Glæde og Dyrðar a
sýðasta Deíge. Þar næst wtmálar hafi þa
Dyrðarlegu Tilkomu vora Þendurlausnara JESu
Christi til þess sýðasta Doms/ og syner þar jafn
þránt/ þuad nær / og hugsná/ Þpprísa þeirra
Srámslidnu skule skte og þrámsfara.

XXVI. Sónúdag epter Trinit. Þist.
S. Pet. 2. Þistle 3. Cap.

Elskuleger Brædur. Í þyrstu þa vit
þed/ það a sýðustu Dögum munu fo
ma Spottarar/ þuerier epter þeirra
eigenlegum Þyrndum munu ganga/
og seigia. Nuar er Þyrerheit hans Tilkomu
Þui þaðað í þra að Þedurner soþnudu/ þa bliþ
þa aller þluter so 6 þra Þpppase Ekeþunara
eñar/

enar/ Dúíad vilíande látaſt þeir ecke víta það/
 að Nímnarnet eirnen voru þordum Egd. þar
 með og Jorden wr Batnenu / og í Batnenu
 ſtoðſt þýrer Guds Ord/ í húoríu Nímnrení/ ſaí
 í þaí tgd var/ í Batnóſlodenu þýrerþorſt. So
 eirnen ía Nímen og Jord ſem nú eru/ munu
 verda þýrer hans Ord ſporud / ſo það þau
 Elldeinum varðveitt verda a Domsins Dag/
 og til Þýrerðæningar omíllora Manna. Enn
 eitt íe obúled þýrer þdur híner ííærufu / það
 eirn Dagur þýrer DRDEEne / et ſem þus
 ſund Ar / og þusund Ar ſem eirn Dagur.
 DRDEEen ſemfar eige þu ſem hann þýrer.
 híet/ ſo ſem það ſumer hallda/ heildur þepur
 þaí Þoleníæde víd off/og víll ei það nockur
 þortapeſt/heildur að aller ííære íer til Þþer
 þotar. En Dagur DRDEEens mun ſoma
 ſem Þíopur um Rott / a húoríum Nímnarn
 er munu þorganga með Storbrefu/ en Nopud
 ſkiepnurnar að Níta bráðna/ og Jerden / og
 þau verk ſem þar eru ííæ / munu uppbrenna.
 Með þu að allt þetta ſkal nú þorganga/ Þu
 lífum þýriar þdur þa að vera / með heilegu
 Framþerde/ og Gudræfne. Að þíet híðed og
 þlýted þdur til Eíllomí Dags DRDEEens
 a húoríum Nímenení að Ellde þorgeingur/ og

Nopudshepnunat af Nita brædna. Enn væ
væntum eptir nýjum Nímine / og nýrre Jorðu/
eptir hans Sýrriheite / i þuotinu að Ríettlæt-
ed byggir. Quat sýrer mýner Ríarufu / með
þu þier skulud þess vænta / þa kofsiglæped
það þier þýrer honum opleckader og oftrassan-
leger i Fridnum þundner verded. Og Polen
mæde vors DRÖTENS hálled þýrer ydar
Sæluþiælp.

Þríst auglyser Postuleñ hler / að a sydustum
Dögum mune koma Spottarat/ þeir ed eptir þeir
ta Gyrdum og Lystingum mune lipa / og gístra
Spott og Læðne að þeim Syðasta Deige/ og seig-
ia. Guad mun vilia verda um þan syðasta Dag/
af hugrum so mikled þepur þredikad rered um
möggr At? Sýrer þessa Spottara þramsetur Post-
uleñ Epterdæme af Syndaplodenu/ þýrer hugru-
fu Vantrenada Verðld/ tof sler þngvañ Vara/ þu
þeir ætu og drucku/ gípu sig og licu sig gípta/
alle þar til floded kom / og tof þa alla burt.
Þins seiger Postuleñ til mune ganga under þan
syðasta Doma Dag / að þegar þessir Sæðmöggr
nu Spottarat/ lipa i mesta Andvaraleysu/ þa mun
þan o'orvarandis yper þa þalla / lifa so sem þa
þiopur fíemur um Nættarþel/ að grasast i Læ-
Manna/ og stela þeirra Gotte / þa alle Solt er i
Svepne. Þar þýrer lifa so sem aller Ogudleger
drucknudu i Vatnsplodenu/ so mune etrneñ sa syð-
aste Elldur/ totryna þeim Þreanarlausu a eþsta
Deige/ þa Linnarner þorganga með myllu Þræte

Sæpudski

Skuldskiepurnar af Lita bræðna/ og Jördenn
 nuz elly þui a þessu er/ Elde uppbrenn. Þar næst
 gíðret Þostuleñ þier alvarlega Amunning ellum
 Miñu/ ad epter þui/ ad þetta mun vísselega um
 syðer skie og þramtoma/ þa skule þeir þui þramar
 hegða sier og skyða / sem Geilgum býer / með
 Chrístelegu og ostraffanlegu Strámpurde/ vanta so
 og býða Tilkomunir vors DRÖTTINS JESU
 Christi til Dömsins/ so þeir mætte þa rífast verð
 uger ad byrtast / og standa þramme þyrer hans
 Auglite.

XXVII. Sunnudag efter Trinit. Dist.
 S. Pet. 2. Dist. 1. Cap.

Eskuleger Brædur. Þyrer þui vil
 eg eige aplæta ad aminnu þur jafna
 lega um þetta/ þo ad þier vited þad
 og erud þyrkver i naalagum Ganna
 leifa. Þuiad eg þygg þad ríettelegast/ so lein
 ge sem eg er i þessore Lialldbræd/ ad uppvæf
 ia þur með Amningum. Þuiad eg veit þad
 ad eg hlýt snarlega þessa nýna Lialldbræd
 af ad leggja/ so sem vor DRÖTTEN JE
 sus Christus þeyur mier openberad. Enn eg
 vil fapps umfosta/ þad þier (epter minna Þe
 þer) jafnan þeydud slíkt til Miñis ad hallda.
 Þuiad eige þeyum vier þeim Damaprodum

Fræfogum efterspýlgt / þá vier gjörðum þóur
 fúnað Rapt og Níngadkomu vors Dæd-
 ens JESU Christ. Nældur höpum vier sjalp-
 er sied hás Dgrd/ þan tyd hn af Ende Þodur
 medtok Dgrd/ og Neldur/ fyrer Raustena/ þa
 sem til hans skiede i myskillre Dgrd/ þess hval-
 ar. Þesse er minn elskulegr Sonur/ ad þuoritu
 mier vel þocknost. Og þessa Raust heyrðu
 vier af Minnum verda / þa vier vorum med
 honum uppa Stiallenu helga.

Þer annist Postulæ Petur Ríenemeð z pre-
 dikara/ ad þeir skule þrámbera þyter þra Til-
 heyrndur/ þreinað Evangelij Rærdom/ z annist
 þa yduglega / ad geyma og vardueta þad þeir
 þar af lært þapa/ allt til Ljpsins Enda/ þuad
 skum þess ad Ríenemeðener / þliota Ræitning
 skap ad standa af tilheyrndana Blode / þa er
 tilheyrlegt z þatla naudsynlegt/ ad þeir i þrete z
 endurnye opt z ofialldast/ þan sama þeilsufamlega
 Rærdom/ sem þeim þepur vered ædur Predikad
 ur / so þeir Sugþeste þan þu þramar / og upp
 vefest til samrar Gudræne.

Þar næst
 avfsæ Postulenn / ad vorer Ljfkamer / siu svo
 sem ein Tialldbød/ sem med Daudanum verdur
 þra liet ad leggja Sælena / allt til þess syðasta
 Daga/ a hudeium þar samteinglast þeim aptur/
 og þva so upp þadan Tiljplega i þeim/ þa þeir
 eru þreiner vordner af Syðenne/ Endurnyader

og sam-

og samlaðer þorklárindum Lífama Jesu Chr
isti.

I þróa máttu amínæst Postulenn/ ad
Lærdómurenn ut af Christo/ sem Spæmennern
er og Postularner hafa skripað/ og Predifad/ sit
allennasta sa sanne Gudlege Lærdómur/ sem lyse
z skyne i Myrkre vorrar þorblindudu Nætturu/
þyrer hugit vier komum til sannrar Þekkingar
um Guds Veru og Vilia.

Ad sýdustu æ
mínæst Postulenn oss/ ad medtaka og eptreþylgja
þessum sama Lærdóme ut af Christo / þu þann
er Kraptur Guds/ og fást þa alla Söluþolpna
ad gigna/ sem þar a tíða. Þu bæde Spæmenn
ernir og Postularner / hafa þar um Vísisburd
Guds/ ad þeir hafa þessan Lærdóm/ eðe Rént
eður Predifad þyrer Mannlega Vilid / heildur
hafa þeir þar tilkinnuðer vered af þei

lögum Anda.

Endur Þistlaða Ared umfryng.

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶
¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶
Svo ad þessar epterylgiande
Bladsíður verðe ecke audar a Atkenu/ þa
setiast hie til notræ goder psalmar / sem Syng
la ma/ þegar lesed ei þessare Bok.

A Sunudögum / edur Helgum Dögum
ma syngia pro Introitu einhugðn góðan stuttað
psalm. Þa Kyrie/ GLORIA/ Geilagann
Anda æföllú nu. Þou vser trimum aller a eirn
Gud. Sgðan er lesen ein stutt. Þæn þyret
lestureñ/ sem siast fast i þyrra þætte þessarar Bok
ar/ epter formálan. Þar epter er lesen þist
illeñ og hans Innehalld. Þa Gudspjalled með
sinne Veskýringu. Epter lestureñ.

Dyrð sie Gude Födur/ Synne og Heilögum
Anda/ so sem þun var að Bæpþafe og er
en nu og iapnan/ z um Alder Alda/ Am.

Þa Bænarkorn epter lestureñ/ vide supra i þre
ra Partenum. Pro Exitu ma syngia ein
hugðn stuttað psalm/ edur psalm vera/ sem hie
epter þylger. Þa bætt er um Folt/ edur so
æstendst/ ma næglast þo ei sie meir sunged þyret
lestureñ/ en Kyrie Gloria/ og Sequentian. En
epter Lestureñ/ eirn stuttue psalmur.

Psalmur Davids 127.

Simile vort og swsen með/ nema Gerrann
byggja villde/ Arlega bleffe þu z fied/ Þiðrg
so þuor þliota skyllde/ ap Gæsku þns og Guðdome
Nærd/

Ynd/sem giarnast epler allra Ræd/ annars roe
Ydia ei gildir.

Ætma Gud fialpur styrke Stad / og stórne
Borg og Lande/ Glæpe og giæte øllu ad/ so þng
vñ skópnest Vande/ giepe z fialpe godast Frid/gagn
laust er þo vake Lid/ þær þngvñ þordad Grande.

Væra upp ærla vetterei Þórp/nie Vðkur læng
ar ad þapa/ Ahyggia/ Vyl og æren Stórp/ Hud
legd fæst þad ei giepa. Gugsiafer eta Garma Br
aud/enn hollare Sædu giepur Gud/siet liupum þa
þeit sofa.

Lædd Avæxt og ydar Vðrn/ap Gude þau
þaped þeiged/ Gallvæma þa þau Gialp z Vðrn
þans Gæpu soddast seiged. Forsion vill þast þeim
væta vel/ vñs þeirra Sæda þun avallt er/ fialper
þad sasta meiged.

Æins sem Vylur eðe þær/ øplugur þepur i Ge
nde/ þangad sem þugde þast siet. til Siar/sietþugde
re þra siet rende. Mætt Guds og vilia merket
þad/ Mæst og Ruisu vt ymsum Stad/ til Sam
vista þast sende.

Sæll er sa Mæst þeim giepur Gud/godast rist
da Barna/ Omum Fugder eðe vid/þeit ypa þast
ei giarna. I Borgar Glide nær yt dast a/ grugga
þiæstod þepur sa/ Suvirdu siet ad varna.

Þyrd Gude Sædur og Sync siet z et.

Annar Introitus.

A Pig alleina Iesu Christ/er mæn Von þies i
Geime. Glædd þæn gættir mig holpen vást/ Gæ
stod anære eg gleyme. Fra endverdu var eingenn
sa/ og allðrei þellbur þædast mæ/ sem fættad þære
mig Røplum þraa/Kalla eg þig æ / Gialp þinne
læt mig Gærra næ.

Mæn

Mijn Synd er þung/og þo miðg mæg/þreyng
er það Glarta mjnu/ Jrefsa mig við það þær z
Sorg/ þyrer þín Dauda og Þjnu. Vid siðpann
Jedur mig sættann gígr/sem þyrer mig ei þyrinde
þier/vid Synda Alþ þui fulttur er/Christe þalle
nu þier/ lýkt sem þu virdist losa micer.

Gieþ þu micer JESus Grædare mín/ Gloan
de Trw z þreina/so að eg Næd og Sætleik þín/
sænlega mætte reina/ þllu þramar að Elska þig/
og Næringast sem siðpann mig/ad Framþæt mjun
sic Jridsamleg/ þorda micer Geliat Stig/læt Dipp
la Gyrend ei gledia sig.

Geidur sic Gud a Ginnu Tron/þæðstun Jed
ur alla Gode/og JESu Christ hans sæta Son/
sem leyste off þra Doda/þelzum Andu med sama
Sid/ sem ætgd veiter Christnum Rid / að Nst og
Trw off aute vid/ i þessa Gelms Tgd/ syðar eilyp
að eignunst Jrid.

KYRIE.

Kyrie Gud Jader þæðsta Traust / þu ert vor
Aglede og Lyst/ þyrm off aumum/Vernda off
þra Syndum/ Mýskuna þu off.

Christe þu ert vor Vegur/og það sæða Lios/
Lapsins Þorts Þyr/ Blætleikans Speigell/ allra
Christenna Lgs z Næd/þu væst off til Sælubælp
ar giepen/ Mýskuna þu off.

Kyrie Geilagur Ande Gud eilypur/ vertu þia
off Mýskunsamlegur/ so að vici mættum Synd
eruar græta/ læt off eðe tapast / þelldur a þig
vona/ Mýskuna þu off.

Gloria in excelsis Deo.

Geidur sic Gud Ginnu a/ og þæðst Lof þyr
Næd sqna/ad þiedast ap off allðrei mæ/Ogn
nie Ansl

nie Rugl noðut þína / a Jörðu höpum nú þeing
ed Frid/ Söðurnum þoknast Maðkynid/nu hlaut
öll Geipt ad dugna.

Vier lopum / dyrkum og þökkum þier / þig til
bidium alleina / Valld þitt Gud Sader ellipt er/
alldrei fañ þad ad riena / so er þan Magt omale
leg/ Algigrt er allt huad þier er i Hug/ vel þeim
er i Trw þier þlena.

O JESu Guds eingieten Son/ ellipt Gud
vor zerra/ þu bætter allt vort Andar Tion/ Ey
md vora virdest vera/ Lamb Guds sem Daudast
leidst a Þross/ Lyksamur stert þu öllum oss/ vo
ra Dæn vilier þu þeyra.

Seilage Ande hialpen trw/ Suggaren allra be
ste/ þra Discipula Sunkum forða þu / Gloð
þeim sem JESu leyste / med sarkum Dauda og
Vndu sijn/ wt Tynd e Tyd leysa Christne þan/
sem ap Glatta a þig treyster.

SEQVENTIAN.

Seilage Anda at öllum nu/ og bidium hann
þellst um rietta Trw/ ad vernde oss og geime/
um zæpe vora/ og wt aumum Geime/ i Fríde læte
þara/ Þyriceleis.

Þu helgasta Lios/upploma oss þier/ ad alleina
JESum þekium vier/ þia þeim Laufnara vor
um/ læt oss bläpa/ sem þylgier oss ad þöru/ i Söðr
land ellapa/ Þyriceleis.

Þu sata Aft/ send oss þína Vard/ so uppfuerit
est i oss fjarleika Dæd/ Ad ap Glatta þreinu/ þu
ör edrum vñe/ i Samlynde einu / og Frid bläpe
fune/ Þyriceleis.

Þu þædsta Suggun i allre Veyd / hialp oss so
et þradunst Smætt nie Deyd/ og Trw alldreit þre
ste/ i vorum

ste/ i vorum Zuga/nar Orinut veste/ vill off yp
erbuga/ Kyrieleis.

CREDO.

Ver trwū aller a eien Gud/ Skapara Gimens
og Zardar/ sa Sødur hepur sig gieped/ so vics
hans Bøen skyldum verda. hā vill off vort Dpp
hellde veita/ vel ad Sæl og Rjse gieca/ ei læ
ut Glucku rata/ ōngvum Doda meigum þui mæra
Sorslon og Vernd e Geill vor/er hān avallt/ þut
ad i hans Vallde stendur alle.

Vier trwum og a JESum Christ/ Ringjeterā
Son hans vorn Zerra/ hugre Mæctur Dyrd og
eiljpd rjst/ ei fān noxurn Tjma ad þuetra. Giet
eā ap Geilggū Anda/ og ap Micy þæddur æn Sy
nda/ i synum Māndome sǽnnum/ til Rjtnar off
tǽpudum Mǽnnum/ æ Rroffenum leid Dauda/ og
ypet vān / ap Guds Rrapce upp aptur reis hān.

Vier trwum a Anda Geilgān, eān Gud med
Sødur og Sync/ Voladra styrkue heiter hān/ þæd
stu Gæpue a þm syner. Allre Christne hīer i Ge
time/ þelldum/ svo Samlynde geyme/ Aplausn trw
um allra Synda/ ap Jǽrdu skal Gollb vort upp
standa/ epter Delegd þessa / ōll Guds Bøen þā
æpeālege Rjped þēnum i hīa/ Amen.

Epter Lesturim.

S Vtuna off o Zerra Gud/ gieþ Frid um vors
Daga/ Lætt off lipa epter Orde þjnu/ Sultpe
þra off Gallaris þjnu/ þui þu ert vor Verndare
alleina. Gud giepe vorum Ronge og allre Valld
storn/ Frid og goda Sarsællid/ ad vier med þeim
gillum/ godān og rolegān Lipnad/ lipa mættum i
allre Gudratne og Sidseme/ Amen.

LXVII. Psalmur Davíds.

Gædd Mýskune nú gllum oss / og gíepte Blessan
sína/ Og láte sína Andlitis Ljos/ til Ljós
eilyps off skína. So vilja þana og Verkeð þill/ í
Verðld þekja kynum / og JESU Christi frópt
ug Geill/ kúnug síe gllum Mönnum/ að gíarnan hlýðe
þónum.

Þíer Guðe Lof og Þakkargígrð/ þíer Geidnu
sýnað jarte/ og þagne allskíns Solt a Jörð/ þá
rað Saung þeyrast láte / að þu Domare ert a
Jörð/ Illsku lóður þúi eíge/ Vernd og Vppheilde
er þítt Orð/ allt Solt styrket so meíge / ganga að
eíetrum Veíge.

Þaðe þíer Guð og lofte þíg/ þítt Solt þýrre
þa Míllde/ Aðge þer Jörð og audgar síg / Orð
þítt er vort Vppheilde. Guð Fader Son 2 An
de þreíni/ off blesse alla saman/ Þegsame þani og
Öttest eítn/ alle Mánkyned um Geímei/ feígíum
op Gíarta/ Amen.

III.

Gíep Geid Drótten um vora Tíð/ Vode nú stoe
þrað geíngur/ Orin leitast þar mest æígd víð/
að Valla sú halldest leíngur/ Christi 22aen þreínt
Kepia víll þeínt/ Flæra Guðs Orð a Jörðu/ Ger
rað gíep þu/ þreín halldest Trú/ þlapp off víð æíng
re þérðu.

Geíep Geid hugen aður þóþum míst/ með Gíar
trú og leíðum Syndum / Orð þítt býður nú þí
nn rýst/ opmígg more þúi fegndú. Sumer Geill
þa síer þrekia þra/ Saíleít ei víllia hlýða / aðger
Luglaust/ jarta m3 Kaust/ æn Guðs Ötta þó lífa.

Gíen Geid og off þíni Anda með/ að Sug vorn
Læburnye / so Geíson sígn síe hugríum leíð/ um
hlælp

hjálp til JESU þlysk ad af hans Mæd/ Til verk
og Mæd / gígg og heipt nu lifa / a þíne Gígg/
þín Mæd og Þyrd/ öllum heim byrtast fúne.

Bæn eintrar Reifande Personu.

DROTTEN Gud minn Minneske Fader/ þu
veist vel allt það sem eg nã þarf til þess
arar minar Xensu/ þuoria eg hef i þínu Na
þne uppþyriad/ þar þer bid eg þig andmæ
uflega/ laf mig jafnan reyna þyna Guddoms
lega Mælagd/ so eg gledi mig við þín Mæd
ar Þyrerheit/ þar þu seiger/ Eia/ eger með
þier/ eg vil vernda þig/ þuort sem þu þer/ og
vil leida þig aptur i þetta Land/ jeg vil ecke
þergiepa þig / Öttast ecke / eg er með þier.

Lauf mig þerðast minn Veg með Glede/ i þin
na heilögu Eingla Fylgd og Foruneyte/ þu
þu hefur þipalad þeim um mig/ ad þeir veru
ude mig a öllum mínum Vegum / og bere
mig fier a Mendum / so eg fæste ei Fot minn
a Steine. Leid mig heilbrögðan minn Gud/
bæde þram og til baka/ verfu með mier a mínu
um Veige/ og þín Eingill leide mig/ þier stu
ndlega / en fíðar jñ i það eilýpa Fodursland/
þer voru **DROTTEN JESUM**
Ehrifum/ Amen.

